

# საქართველო

ფასი | ღარი

## მსოფლიო

info@geworld.net

«ბიზნა უნდა გადაწეროს ის, რომ სქესის აღნიშვნა სიტყვაში აღარ იყოს 16 – გენდარულ თანასწორობას ვარაუდით თარგმ»

### КОГДА Я ВЕРНУСЬ... 4



2 «რამკინანი პრეზიდენტი»

შალვა რამიშვილი:  
უიუი აკავებს სააკაშვილს, თორემ უარეს იზაფდა 9

აკაკი ასათიანი:  
«მიუიოვი» საბოლოოდ უნდა დასრულდეს 10

### როსა დავბრუნდება...

6 «შინაგან საქმეთა სამინისტროს მეოთხე სართულზე აუგ-ის სპეც-სამსახურების წარმომადგენლები სხედან და ქვეყანას რეალურად ისინი მართავენ!»

ჯიმი ჯალიაშვილი:  
საქართველომ უნდა სხნოს აფსაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა 8

გაეროს-ტყაოსანი 11



# ფული და სანახარო, ანუ 310-ე ქართული სირსხვები

3



პოლიტიკა

www.geworld.net  
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95



მიხეილ სააკაშვილი:

„ზედმეტად გაბვიტაცა რეპტიონებმა. ყველა თავს ვინფორმებს, რომ საქართველო მსოფლიოს პირველი რეპტიონებია, კორუფციის დაბალი დონაა. ეს მართალია, მაგრამ ერთი, ქალაქი რა წერია, და მეორე, — რაც ხდება რეპტიონებში“



# «რამაპიანის პრეზიდენტი»

24 სექტემბერს „სპეციალურმა რეპორტაჟმა“ საზეიმოდ გახსნა სატელევიზიო სეზონი და სხვა მრავალ „იმედის გმირს“ კიდევ ერთი — პრეზიდენტი სააკაშვილიც მიამატა. შალვა რამიშვილისგან განსხვავებით, ლაშა ხარაზიშვილი პრეზიდენტის კარ-მიდამოში უპრობლემოდ შეუშვეს, — არც კამერა წაურთმევიათ და არც მიკროფონი, თუმცა პრობლემამ მაინც იჩინა თავი: სახლი მხოლოდ ერთი რაკურსით და ისიც მოჭრილად იყო ნაჩვენები. როგორია მთლიანობაში ნაგებობა, ამას, ალბათ, სიტყვიერად თუ მოყვებიან გადამღები ჯგუფის წევრები, თუმცა ამას შალვა რამიშვილიც მოახერხებს.

პროფესიის ანბანია, რომ ნებისმიერი რესპონდენტი (მით უფრო — პრეზიდენტი) ვიზუალურად საინტერესო გარემოში უნდა ჩანდეს, მაგრამ, როცა კადრის ერთ ნახევარში ნახევარი შენობაა, ხოლო მეორეში — ერთფეროვანი ვენახის რიგები, იძულებული ხდები, რაღაც მოიფიქრო. „იმედებად“, ბეჭეტი იწოდება თუ ცოტა, კადრს დაშვებული ჩარჩო გაუპატიოს და საქართველოს პრეზიდენტი „რამაპიან პრეზიდენტად“ აქცია.

### „ყველგან ხალხი ფუსფუსებს“

ხშირად გამოვლენილი ქვეპრინციპი იმის შესახებ, რომ გზები და ინფრასტრუქტურა სწორედ უმუშევრობის დაძლევის უმსახურესი სააკაშვილი რამდენიმეჯერ გაამყარა ფრაზით „ყველგან ხალხი ფუსფუსებს“.

„იმედის“ თანამშრომლებს უნდა შევხსენოთ, რომ ასეთ შემთხვევაში ვენახში ხალხს უშვებდნენ და „აფუსფუსებდნენ“ იმ პოქაში, რომელსაც „უძრაობის ხანა“ ერქვა და რომლის ტელევიზიის მთავარ საინფორმაციო პროგრამასაც სულ უფრო ემსგავსება ნაციონალური არხების ტელეპროდუქცია. ხოლო როცა პრეზიდენტის ზურგს უკან კარგად მოვილით, მაგრამ უკაცრიელი ვენახია, ფრაზა „ყველგან ხალხი ფუსფუსებს“ მთელ დანარჩენ ინტერვიუსაც არადააჯერებელს ხდის.

აღმშენებლობის მაგალითების ჩამოთვლისას ლაშა ხარაზიშვილი „ნახეზარა“ კიდევ პრეზიდენტს: „პროგრესია, სერიოზული!“ მანაც მიიღო ეს კომპლიმენტი და საკუთარი ხალხი გაიხსენა: „მე ვიცი დედა, რომელსაც მთელი ზაფხული თბილისში ჰყავდა ორი შვილი იმიტომ, რომ საშუალება არ ჰქონდა, სადმე გაეყვანა. ახლა ის რომ ტელევიზორში უყურებს, როგორ ვარკვალამებ მესტეას, თხილამურებზე ვსრიალებ, მერე ანაკლიაში ვყვინთავ (უფრო სწორად, — ბათუმში), ის ღიზინდება, რა თქმა უნდა“. ამ ინტერვიუსი სააკაშვილი, ყველაზე ახალი მოლოდინულად, ბევრი ილაპარაკა იმაზე, რომ ხალხს უჭირს. ნუგეშის მომტანი კი ის არის, რომ „სახელმწიფო იცის“.



## მიხეილ სააკაშვილი: საი-ოთხი წლის გაუკეთებელი უნდა მივახრახრივოთ უფლებები. მაშინ სულ «ნაციონალური მოქალაქე» გაიხრახრავს

### „ბეჭეტი საპარტიო საყვარელი მომსახურე“

აღმანიურად, დადებითი სახით, მან შეცდომებსა და გადაცდომებზეც ილაპარაკა. საგადასახადოს „გოგოებსა და ბიჭებს“ ბიზნესზე „მინოლა“ დაუწინა, საკუთარ თავს კი — ხისტი გამონათქვამები. „ვდიარებ, რომ გამონათქვამები ხანდახან ზედმეტი მომდის, მერე ვნანობ, რომ ჯობდა, არ მეთქვა, მაგრამ უნდა გვეცემოდეს, რომ, ჯერ ერთი, ყველას, მათ შორის მეც, გვაქვს სიტყვის თავისუფლება, მაგრამ ასევე მნიშვნელოვანია, პასივით ვცეთ ყველას აზრს“ (საინფორმაციო სააგენტოებმა ამ ინტერვიუდან, ბეჭდური სახით გავრცელებისას, მორცხვად ამოიღეს ის, რაც სააკაშვილი დაამატა: „თუმცა ჩემი სიტყვის თავისუფლება უფრო შეზღუდულია, რა თქმა უნდა“. რალა მაინც დამინც დამინც ამოიღებენ ხოლმე, რაც სიმართლეა?).

შემდეგი სიმართლე ასე გამოიყურება: „ზედმეტად გაბვიტაცა რეპტიონებმა. ყველა თავს ვინფორმებს, რომ საქართველო მსოფლიოს პირველი რეპტიონებია, კორუფციის დაბალი დონაა. ეს მართალია, მაგრამ ერთი, ქალაქი რა წერია, და მეორე, — რაც ხდება რეპტიონებში“.

...ჯარიმები იყო უსამართლო, სახელმწიფო კი — ჩასაფრებულის პოზიციაში“, თუმცა

მან იქვე დასძინა, რომ ახალი ეკონომიკური კურსის შედეგად ვითარება შეიცვალა.

### „ჩემი მთავარი ელემენტია გავზრდის“

საკაშვილი ისიც გაიხსენა, რომ მომავალ პარლამენტში დეპუტატების რაოდენობა სწორედ ოპოზიციამ მოითხოვა. „ბევრ რაღაცას არ ვეთანხმები იმ მოლაპარაკებებში, რომლებიც ოპოზიციასა და უმრავლესობას შორის შედგა. მთელი ოპოზიცია ითხოვდა დეპუტატების რაოდენობის გაზრდას და მე არ ვეთანხმებოდი, მაგრამ ბევრი კამათის შემდეგ გადავდგი ეს ნაბიჯი. მერე ამ ოპოზიციის ნაწილი გამოხატა და თქვა, რომ ეს რეფერენდუმის შედეგად უნდა გადასულიყო. სინდისიც ხომ კარგი საქონელია, თუ გინდა თანხმობა, რაღაცაში შევთანხმდეთ. ჩემი ინიციატივა იყო პარლამენტის წევრთა რაოდენობის შემცირება, მაგრამ ასევე ხალხის დაკვეთა, რომ ჩვენ რაღაცაზე შევთანხმდეთ და ეს ხალხი ითხოვს ოპოზიციის პარლამენტში მოხვედრას. თუ გაინდობა დეპუტატების რაოდენობა, მეტი შანსი აქვს ოპოზიციას პარლამენტში მოხვედრის“.

აქ სააკაშვილი მთელი ოპოზიციის გააპირება და ის, რასაც ხალხი გუმანით გრძნობდა, ხელისგულზე გადაუშალა. ერთის მხრივ, იგი ხალხის მხარესა და არ ეთანხმებოდა დეპუტატთა რაოდენობის

გაზრდას, ხოლო მეორეს მხრივ, ისევ ხალხის მხარესა და ყაბულს არის, რაკი „ხალხი ითხოვს ოპოზიციის პარლამენტში მოხვედრას“. მერედა, თუ ითხოვს, შეუშვი, ამას რად უნდა პარლამენტარების რაოდენობის 150-დან 190-მდე გაზრდა? თუმცა ყველაზე გონებაშეზღუდული პასაჟი მაინც ის ხუმრობა იყო, რომელიც ხარაზიშვილმა სერიოზულად არ აღიქვა:

„მე პირადად ყველაზე პოპულარული ვარ ბავშვებში. ჩემი მთავარი ელემენტია ბავშვებია. თუ გამიჩინდა შანსი, რომ პარლამენტში გავიქნა კანონი, აუცილებლად სამი-ოთხი წლის ბავშვებს უნდა მივცათ საარჩევნო უფლება. მაშინ სულ «ნაციონალური მოქალაქე» გაიხრახრავს. ვხუმრობ, ამას ნამდვილად არ ვაპირებ“.

არადა, ეს სულაც არ არის ხუმრობა. ჯერ ერთი, ეს საკუთარი ამომრჩევლის შეურაცხყოფაა, რადგან, მიუხედავად მონიფუთი ასაკისა, ოფიციალური მონაცემებით, ისინი ზუსტად ისე აძლევენ ხმას, როგორც სამი-ოთხი წლის ბავშვები. და მეორეც: ეს ბავშვები გაიზრდებიან და 2026 წლისთვის ხმის უფლებას ისედაც შეიძენენ. მთელი ეს ხუმრობა სინამდვილეში იმაზე მეტყველებს, რომ სააკაშვილი არათუ 2013 წელს, არამედ 2026 წლის შემდგომც არ აპირებს ქალაქულების დათმობას. თუ იმასაც გაიხსენებთ, რომ ამას წინათ მან 2025 წლის ბავშვებს

ილაპარაკა, ნათელია, რომ იგი იმადებს სწორედ დღევანდელ ბავშვებსა ამყარებს.

„სპეციალური რეპორტაჟის“ სატელევიზიო სეზონისა რა მოგახსენოთ, მაგრამ სააკაშვილი უკვე გახსნა წინასაარჩევნო მართონი. ხალხზე ზრუნვით დადებითი, თმაშვერცხლილი, სახელმწიფოს მართვაში დაბრძენებული სააკაშვილი სულ სხვა გზაზე სთავაზობს ხალხს: „დიახ, იყო შეცდომები, გადაცდომები, მეც ბევრჯერ მინანია რაღაც, ყველაფერი არც ისე კარგადაა, მაგრამ ნისხლა გვაქვს (იმდენად, რომ ელექტრონერგის რუსეთზე ვყიდით, ოღონდ რესტორნებში რუსულ სიმღერებს ვკრძალებათ. — ნ. დ.). ოპოზიცია კი ბევრად უფრო უარესია და ეს პატარა ბავშვებსაც ესმით, ამიტომ სხვა არჩევანი ქართველ ხალხს არ აქვს“.

„იმედს“ უურნალსტებისთვის ნავიანევი იმის ახსნა, რომ რეპორტაჟი ინტერვიუ არ არის. რეპორტაჟის დანიშნულებაა, რომ ოპერატიულად და დამაჯერებლად მოგვიტონს კონკრეტული მოვლენის შესახებ და მას შემდეგ იმ ამ მოვლენის მომედ, თანამონაწილად აქციოს. სააკაშვილის ინტერვიუ არც მოვლენაა და არც ამბავი. ის მხოლოდ ინტერვიუა, უკეთეს შემთხვევაში, „აქტუალური ინტერვიუ“. მისი თანამონაწილე კი ჩვენ ვერ გავხდებით, ისევე, როგორც მის მიერ ბევრჯერ მონათხრობი მიღწევებისა და ნარმატივების.

ამერიკაში, გაეროს გენერალურ ასამბლეაზე გამგზავრების წინ ჩაწერილი ინტერვიუს პათოსი ეთერში გასვლის დღევანდელ გააქარწყლას რუსეთის მმართველი პარტიის ყრილობამ, რომელზეც შედეგად პუტინის პრეზიდენტობას დაუჭირა მხარი, ხოლო პუტინმა მას საპარლამენტო სიის პირველი ნომერი და პრემიერ-მინისტრობა შესთავაზა. ყველა, ვინც მათ დაპირისპირებაზე აპირებდა ხელის მოთხოვას და მეტიც, „რუსეთის ჩამოშლას“ წინასწარმეტყველებდა, თითქმის შუკმა აღმოჩნდა. ყოველ შემთხვევაში, სააკაშვილის მეგობარ მაკკენის ეს არ დაუმალავს.

ამიტომ არ შეიძლება ერთი კვირის წინ ჩაწერილი ინტერვიუს „სპეციალური რეპორტაჟი“ დაარქვა და სწორედ იმ დღეს გაუშვა ეთერში, როცა ერთსა და იმავე დროს — მტერი და ბიზნეს-პარტიონორი ქვეყნის მმართველი პარტია წინასაარჩევნო განაცხადს აკეთებს. დღეს უკვე ცხადია, რომ სააკაშვილს თავისი ტაქტიკის რადიკალურად შეცვლა მოუწევს, მაგრამ მან ხომ ეს ერთი კვირის წინ არ იცოდა!

ნანა დავლარიანი



ქართულ ოპოზიციას დღეს ყველაზე მეტად ნდობის დეფიციტის პრობლემა აქვს. ამას არც მარში უშვების და არც გასეირნება. კაცთან ერთად გასეირნებაზე შეიძლება უარი არ თქვა, მაგრამ ვიდრე მასთან ერთად გადაწყვეტ ბრძოლაში გახვალ, ათჯერ დაფიქრდები. მით უფრო, როცა რაცხვაში შემდგარი შალივით შემცირებული „ეპქსინის“ წევრებიც კი არ ჩქარობენ ამის გაკეთებას.

# ფული და სანახარო

## ანუ ქართველთა 310-ე სირსხვილი

კაცისგან, რომელიც ყოველი მორიგი არჩევნების შემდეგ ამომრჩეველს საქონელს ეძახის, წესით, არაფერი უნდა გიკვირდეს. არც იმისგან, რომელიც 2003 წელს ნინო ბურჯანაძეს ეხვეწებოდა, შენ გახდი პრეზიდენტიო. არც იმისგან, ვისაც საქართველოს ისტორია მანდატების მოსაპოვებლად დაწერილი კონსპექტი ჰგონია. არც იმისგან, ვისაც ეს „კონსპექტი“ ორ ნაწილად აქვს გაყოფილი და სიტუაციის მიხედვით ხან ქართველთა სიკვლეების „შპს-ს“ და ანტიკორუფციის „საქონელი“ ამოაქვით, ხანაც — 309 სირსხვილისას. გააჩნია, რა სჭირდება გარკვეულ პოლიტიკურ მომენტში.



ლევან სანიკიძე რომ ცოცხალი იყოს, მის ჩამოთვლილ 309 სირსხვილს კიდევ არაერთი დამატებოდა და, რაც ყველაზე სამწუხაროა, ამ დამატებებში რამდენიმე მისი საკუთარი შვილის სირსხვილი აღმოჩნდებოდა. იგი ხომ ვერ წარმოიდგენდა, რომ გუბაზი „ქართველთა მარშს“ სწორედ სოხუმის დაცემის დღეს დაგეგმავდა და 18 წლის დაგვიანებით გამოხატავდა პროტესტს! თუმცა მისი პროტესტი შორს სცილდება აფხაზეთის საკითხს; იგი საზღვრის დემარკაციით დაწყებული, უსამართლობასა და ძალადობაზე, უსაფრთხოების საერთაშორისო გარანტიებზეც დარდობს. კაცმა რომ თქვას, არც ეს პრობლემებია ახალი, მაგრამ რა კავშირშია ისინი 27 სექტემბერთან, რთული სათქმელია.

ბოლო წლების საქართველოში ყველა ხალხმრავალი აქცია საბოლოოდ ხელისუფლებასთან სარფიანი ვაჭრობის საგანი რომ ხდებოდა, ეს უკვე დიდმა ციხის და პატარამაც. ყველაზე „დიდმა“ — ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა ეს სხვაზე ადრე გაიგო, მაგრამ „ვიკილიქსის“ წყალობით, 3-4 წლის დაგვიანებით ჩვენც, „უმცროს კმებ-საც“ აგვიხილეს თვალი. ფორმულაში „გრეჩინას, როცა გინდა, მაშინ იყიდი“ პერსონალური მონაცემი ყოველთვის შეგიძლია შეცვალო; მასში დღევანდელი ოპოზიციის უმრავლესობის სახელი რომ ჩანდეს, განსხვავება მხოლოდ ფასში იქნება.

„საქონლად“ ნოდებული ხალხი აქციებზე რომ აღარ გამოდის, ეს არც იმის ბრალია, რომ ეზარება, და არც იმისა, რომ სააკაშვილის რეჟიმს შეეგუა. მას მოუბრუნდა იმ ლიდერებისგან ლანძღვის ატანა, რომლებიც ხმის „20 ლარად“ გაყიდვას ემართლებიან, თვითონ კი იმავე ხელისუფლებისგან გაცილებით მსუხუცემად იღებენ. 30 ვერცხლი რაოდენობას არ ნიშნავს, 30 ვერცხლი გამყიდველობის სიმბოლოა.

ყველაზე გასაოცარი კი ის არის, რომ გამოცხადებული „ქართველთა მარშის“ წინ გუბაზი თან ხალხს უხმობს ქუჩაში და თან მის პატრიოტულ გრძნობებს ასე სცემს პატივს: „საქართველოს უნდა ერქვას რესპუბლიკა ჩუნგა-ჩანგა“! სააკაშვილის მომხრეები რომ სიამოვნებით შესხდებიან პალმებზე, ეს არავის გაუკვირდება, მაგრამ ჩვენი სამშობლო მათი ვოლიერის სახელს რატომ უნდა ატარებდეს?! ან ამ სახელწოდების რესპუბლიკის დასაცავად ვინ გამოვა ქუჩაში და ზონდერებს ვინ დააბეზინებს გვერდებს?!

მეზობელ სახელმწიფოებთან ურთიერთობების განმეგობებას გუბაზი ასე აფასებს: „ეს დაბალანსების პოლიტიკა კი არაა, შანტაჟია, რასაც სააკაშვილი ხშირად მიმართავს. ხან ერთი ქვეყნის სასარგებლოდ განცხადებების კეთება და ხან — მეორის, სხვა არაფერია, თუ არა შანტაჟის მცდელობა. ვეჭვობ, ფულზე „ჩალიჩობს“. ამ ყველაფრის შედეგად კი საქართველო შეიძლება დიდ გაუგებრობაში აღმოჩნდეს. საბოლოოდ ეს განცხადებები ერთ შედეგს მოგვცემს: არც სომხები ენდობიან საქართველოს და არც აზერბაიჯანელები“.

ამ ტექსტში საკვანძო სიტყვებია: შანტაჟი, ფულზე „ჩალიჩობს“ და არ გვენდობიან. სააკაშვილის რეჟიმში ამაზე უარეს შეფასებებსაც იმსახურებს, მაგრამ მოდით, სხვა თვალთვალ შევხედოთ ამ ჩამონათვალს. განა ჩვენი ოპოზიციის იმედი შეფასებას არ იმსახურებს? რა, არ აშანტაჟებს (ხალხსაც და ხელისუფლებასაც), ფულზე არ „ჩალიჩობს“ თუ სანდოა?

შანტაჟის საუკეთესო საშუალებად ქართულმა ოპოზიციამ ხალხის დიდი მასის ქუჩაში გამოიყვანა იგულა. რაც მეტს გამოიყვანენ, მით უფრო მეტი „ფორა“ ექნებათ ხელისუფლებასთან ვაჭრობაში; მით მეტს მოითხოვენ და, სავარაუდოდ, მით მეტს მიიღებენ. ისე იყო დღემდე და ასე იქნება ყოველ შემდგომ შემთხვევაშიც. ხელისუფლებასთან ბარიერებს ისინი ერთმანეთს ასწრაფებენ. შანტაჟის პირველი ცოლოვისთვის „შევიხიბოთ კი არ ცხრება პარამხარის“.

„ფორუმი არ არის დაინტერესებული პარლამენტში მანდატების მოპოვებით“, — აცხადებს სანიკიძე. უკაცრავად, აბა, რით არის დაინტერესებული? გამოიცანით, რა შეიძლება მიიღოს პოლიტიკურმა პარტიამ მანდატების ნაცვლად? გაიხსენეთ, ვინ, რა და რამდენი მიიღო ყველა არჩევნების წინ მნიშვნელობა აქვს, პირდაპირ ფულს ჩაგახუტებენ, მანდატებს მოგცემენ, „ნაციონალურ“ სატელევიზიო ეთერს გაგიხსნიან თუ რამდენიმე კაცს დაგისაქმებენ შემოსავლიან ადგილებზე?

აბერ, მთლად შევირდნაქის სახელისუფლო ტაქტიკის სახეობაშია თუ არა? აბა რა შედეგია ისე კარგად აულო ალოო პოლიტიკურ ქარვასლას, რომ რეპოლუციის შემდეგ მიორახარისხოვანი გზების დაბნელება მოგვითაროვასსაც უშვებდა და „ნაციონალურებს“ მისცა რეპროდუქცია ტრანსპონს

საშუალება. ერთი კაცი რომ აგდენს შეძლებს და მოახრახებს, მთელი პარტია რაღას იზამს?

თუ კარგად დააკვირდებით, აღმოჩნდება, რომ სააკაშვილს ყველა ოპოზიციონერისთვის მოსაწონი ერთი თვისება მანაც აქვს. ზოგს მისი სიმალე მონონს, ზოგს — პიარ-ოსტატობა, ზოგსაც — მისი მეუღლე. გუბაზი სანიკიძეს ქუთაისის მერისა და იმერეთის გუბერნატორის ცემა ხიბლავს. რას იზამ, სადაურობა თავისას შერება! „სააკაშვილი გოლო ხანს პირადად გადადის ციხე-სთავაზე, ძალად, გავმეფებს, კაცებს ერთნაირად ეარჩის. იმერეთის გუბერნატორი და ქუთაისის მერი რომ მიგვავა ამათ წინაშე, ბანიკი კი უშენია, ზოგჯერ მომონს კიდეც მივა“. ზრდილობითა და თავაზიანობით განთქმულ ქუთაისს ეს უხედურება, კარგა ხანია, შემოეჩვია. ყოფილმა გუბერნატორმა კაკო ბობოხიძემ ჯერ შურნალისთვის ცემით დაიწყო, პარლამენტში კი სწორედ „ქართული მარშის“ ჩატარების დღეს ყოფილ თანამოაზრესა და თანამემბროძელს — ცხრა მთავრობაგამოვლილ პეტრე მამარაძეს პირდაპირ ტრიბუნაზე თავში ჩაარტყა, თან სულ ახვარი, ნავაგი, ნაძირა, პროვოკატორი და სირი“ უძახა. იქნებ კაკო ბობოხიძე მონონს გუბაზს?

27 სექტემბერს „ქართულ მარშზე“ ფორუმის ლიდერები საკუთარ შვილებთან ერთად გამოცხადდნენ. როცა 2003 წელს მაშინდელი რევოლუციონერები ბავშვებით გავიდნენ პარლამენტის წინ, ამით იმის ჩვენება უნდოდათ, რომ „საფრთხის მოუხედავად, თავს სწირავდნენ“, თუმცა ყველამ კარგად იცოდა, რომ შევირდნაქე მათ იცნობდა — არც უზავშოდ და არც ბავშვიანად. დღეს, სააკაშვილის რეჟიმის პირობებში, აქციაზე ბავშვს რომ გაიყვან, ან ის ბავშვი არ გვეოდედა, ან შენც იცი, რომ ხელისუფლება ხელს გახლებს.

გუბაზის განცხადებით, „ქართული მარში“ ეროვნული ხასიათისაა, რომელიც თავის თავში პოლიტიკურ და სოციალურ თემატიკას აერთიანებს. აქციის მიზანი კი ხალხის მიერ ხელისუფლების პოლიტიკის მიმართ უკმაყოფილების დემონსტრირებაა. „უნდა

დავანახოთ ყველას, რომ საქართველოში ქართველები კიდევ არსებობენ. ეს არის ქართველები საქართველოსთვის“, — დაამატა შარტავამ. კითხვაზე, თუ რატომ არ მონაწილეობს აქციაში უფრო მეტი ადამიანი, მან უპასუხა, რომ ქართველებს ბრძოლა სწყურიათ და გადამწყვეტი ბრძოლისთვის ემზადებიან. რაც შეეხება იმას, თუ რას გულისხმობს გადამწყვეტი ბრძოლა, შარტავა აცხადებს, რომ ეს „ხელისუფლების ქმედებებზე და მოკიდებული“.

ჯერ კიდევ რევოლუციამდე სახელმწიფო ბიუჯეტის ხარჯზე გამოცემულ სააკაშვილის ნიგნს სწორედ „გადამწყვეტი ბრძოლა საქართველოსთვის“ ჰქვია. „მარშის“ ორგანიზატორთა გამონათქვამებს თუ დაწურავთ, თქვენც იგივე გამოგივით, ოღონდ იმ განსხვავებით, რომ სააკაშვილი საკუთარ ტაქტიკას არასოდეს განსაზღვრავდა იმდროინდელი „ხელისუფლების ქმედებების მიხედვით“. რაც შეეხება „ქართველებს საქართველოსთვის“, კიდევ ერთი ჭკვიანი ოპოზიციური ლიდერის არ იყოს, ქართველები „ხარისხიანებად და უზარისხოებად“ რომ დაყო, არც ეს უნდა იყოს მართებული. აქციაზე ვინც არ გავიდა, ისინი საქართველოსთვის არ იღვნიან? „ჩემი და სხვისი მამაპაპის“ თემა ისე მოყორჭდა ყველას, რომ ამგვარ გამონათქვამებში მეტი სიფრთხილეა საჭირო.

ქართულ ოპოზიციას დღეს ყველაზე მეტად ნდობის დეფიციტის პრობლემა აქვს. ამას არც მარში უშვების და არც გასეირნება. კაცთან ერთად გასეირნებაზე შეიძლება უარი არ თქვა, მაგრამ ვიდრე მასთან ერთად გადაწყვეტ ბრძოლაში გახვალ, ათჯერ დაფიქრდები. მით უფრო, როცა რაცხვაში შემდგარი შალივით შემცირებული „ეპქსინის“ წევრებიც კი არ ჩქარობენ ამის გაკეთებას. წინასწარ ბუნობით, აგდენი იმედბარსუბი შემდეგ ამ მორიგ მსვლელობას „მარშის“ მოედანში დასაბრუნებლად „წუ შემოგვასალებად“ წუ შემოგვასალებად, რომორც ამას სააკაშვილის რეჟიმში აქციაში!

თამარ ღაბითულიანი



P.S. თუმცა არც ეს პიარსელა არის სააკაშვილის ხელისუფლების გამოგონება; მარცხის გამარჯვებად გასაღება, ერთი და იმავე ლოზუნგების ხშირი გამოყენება, ადამიანების გამოთავყვანება, ათასობით წელია, მმართველი რეჟიმების არსენალს შეადგენს. დევიზი „პური და სანახაობა“, რამაც კარგა ხანს შეინახა რომის იმპერია, თანამედროვე მმართველებმა გააუმჯობესეს. ისინი ოპონენტებს ახლაც ფულს სთავაზობენ, ჩვენ კი — სანახაობას. ოღონდ ეგ არის, ჩვენ „ბისს“ არ ვიძახით, მაგრამ ისინი მაინც გაუთავებლად იმეორებენ ერთსა და იმავე წარმოდგენას!



გამორიცხული არაა, მიხეილ სააკაშვილმა ჩათვალოს, რომ მისთვის მოქმედების საუკეთესო ვარიანტი ამ სიტუაციაში პუტინთან კრიჭაში ჩადგომა იქნება, რაც დასავლეთის მხარდაჭერის მოპოვებაში დაეხმარება. დიდი ხანია, კვირა არ გადის ისე, რომ სააკაშვილმა თავი პუტინს არ შეაღაროს, არ შეეცადოს, შეაჯიზროს მას (მეტწილად საკუთარ წარმოსახვაში) ან, მინიმუმ, (ირიზად მაინც) რუსეთის მმართველი არ გამოლანძლოს, თუმცა შესაძლოა, ამჯერად კიდევ უფრო სერიოზულ გამწვავებას უნდა ველოდეთ.

„I'll be back (დავბრუნდები)“, — ტერმინატორის ამ დაპირებამ მალე ეკრანებიდან შეიძლება კიდევ ერთხელ გაიჟღეროს, რადგან ახლახან ჰოლივუდში მის თავგადასავლებზე ახალი ფილმის გადაღების შესახებ შეთანხმებას მიაღწიეს. ტერმინატორის ეს რეპლიკა გასულ კვირას მეტად აქტუალური იყო; პარასკევს რუსეთის მმართველი პარტიის ყრილობაზე დიმიტრი მედვედევმა განაცხადა, რომ 2012 წლის არჩევნებში საკუთარი კანდიდატურის წამოყენებას არ აპირებს და მხარს ვლადიმერ პუტინის გაპრეზიდენტებას დაუჭერს. რუსეთის პრემიერის საპასუხო გამოსვლის მოკლე შინაარსი, პრინციპში, შეიძლება იგივე ფრაზით — „I'll be back“ გადმოვცეთ. პუტინი პრეზიდენტის პოსტზე ბრუნდება; რას მოასწავებს ეს საქართველოსთვის?

# КОГДА Я ВЕРНУСЬ...



# როსა დავბრუნდები...



## პუტინი ბრუნდება. რა ელის საქართველოს?

თუ 4 მარტამდე რაიმე ზე-ბუნებრივი არ მოხდა, რუსეთის მოქალაქეების დიდი უმრავლესობა ამ დღეს პრეზიდენტად ისევ ვლადიმერ პუტინს აირჩევს. ყველა სცენარი, რაც პუტინსა და მედვედევს შორის წამდევს, თუ წარმოსახვითი საარჩევნო ბრძოლის გამართვას უკავშირდებოდა, გასულ პარასკევს წარსულს ჩაბარდა. არადა, ადგილობრივი ექსპერტები ამ თემაზე და „ქართული კარტის“ შესაძლო წინასაარჩევნო გათამაშებაზე ვრცელად მსჯელობდნენ და მრავალსაზრისწოდებულ თვლებს აქეთ-იქით გორგზავდნენ. არა უშავს, მალე ახალი სალაპარაკო გაუჩნდებათ.

ყველაზე მოკლე და პრაგმატული კომენტარები მოსკოვურ ამბებზე, ვაშინგტონსა და ბერლინში გაკეთდა. „ჩვენ «გადატვირთვის» კონსტრუქციულ პროცესს გავაგრძელებთ, მიუხედავად იმისა, თუ ვინ ჩაუდგება რუსეთს სათავეში 2012 წლის მარტში, რადგან ეს რუსეთის ფედერაციაა და აშშ-ის საერთო ინტერესებს პასუხობს,“ — განაცხადა აშშ-ის ეროვნული უსაფრთხოების საბჭოს წარმომადგენელმა ტონი ვიტორმა.

„თანამშრომლობა რუსეთის ნებისმიერ პრეზიდენტთან წარმატებული იქნება, რადგან გერმანიასა და რუსეთს სტრატეგიული პარტნიორობა აკავშირებს,“ — თქვა ანგელა მერკელმა.

მოსწონს ვინმეს პუტინი თუ არა, მსოფლიო საფეხებით რეალისტურად აცნობიერებს იმ ფაქტს, რომ მომავალი 6 ან სულაც 12 წლის განმავლობაში საქმის დაჭერა სწორედ მასთან მოუწევს. თუმცა არის ამ პლანეტაზე ერთადერთი ქვეყანა, რომლის ხელისუფლებაც რუსეთთან ურთიერთობებში, დიდი ხანია, არა პრაგმატიზმით, არამედ ფრიად ბუნდოვანი ფსიქოლოგიური მოტივებით ხელმძღვანელობს. მონოსპექტაკლს სახელწოდებით „მე და პუტინი“ ამ ქვეყნის მოსახლეობას, ავერუკვე რამდენი წელია, ძალი აყურებინებენ.

**გამორიცხული არაა, მიხეილ სააკაშვილმა ჩათვალოს, რომ მისთვის მოქმედების საუკეთესო ვარიანტი ამ სიტუაციაში პუტინთან კრიჭაში ჩადგომა იქნება, რაც დასავლეთის მხარდაჭერის მოპოვებაში დაეხმარება.** დიდი ხანია, კვირა არ გადის ისე, რომ სააკაშვილმა თავი პუტინს არ შეაღაროს, არ შეეცადოს, შეაჯიზროს მას (მეტწილად

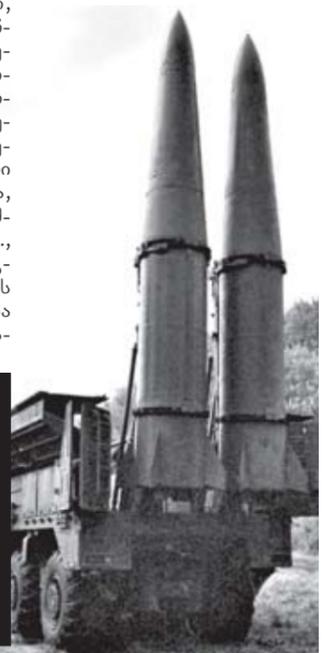
საკუთარ წარმოსახვაში) ან, მინიმუმ, (ირიზად მაინც) რუსეთის მმართველი არ გამოლანძლოს, თუმცა შესაძლოა, ამჯერად კიდევ უფრო სერიოზულ გამწვავებას უნდა ველოდეთ.

აქ, ალბათ, რამდენიმე ბანალური ჭეშმარიტების ჩამოთვლა დაგვიჩრდება: პუტინი ხელისუფლების სათავეში, დიდი ალბათობით, 2024 წლამდე დარჩება. საქართველოს მოსაგვარებელი აქვს ტერიტორიული მთლიანობის (და ბევრი სხვა) პრობლემა, რუსეთთან დიალოგის გარეშე კი ეს შეუძლებელია. სააკაშვილს ამ დიალოგის წარმოება არ შეუძლია, სამაგიეროდ შეუძლია რუსეთთან კონფლიქტის კიდევ უფრო გაღრმავება. თუ მომავალ ათწლეულში ხელისუფლების სათავეში თბილისში სააკაშვილი, ხოლო მოსკოვში პუტინი

იქნება, ეს წლები საქართველოსთვის, სავარაუდოდ, უაღრესად მძიმე გამოდგება. იქნებ პრობლემა ისაა, რომ პუტინთან დიალოგის წარმოება შეუძლებელია? თუმცა ჩვენ ვხედავთ, რომ ილჰამ ალიევი ამას წარმატებით ახერხებს. ედუარდ შევარდნაძე, როგორც უნდა შევფასოთ მისი მმართველობა, 2000-2003 წლებში პუტინთან ასეთი ისე ნორმალურად ურთიერთობდა. ცხინვალის კონფლიქტი ამკარად დარეგულირებისკენ მიდიოდა, დადებითი პერსპექტივა აფხაზეთშიც იკვეთებოდა. ცხადია, იყო სერიოზული პრობლემებიც, თუმცა სივრცე კონსტრუქციული დიალოგისთვის წამდებოდა. არსებობდა მოკლედ, პრაქტიკა ცხადყოფს, რომ, თუ პუტინთან (და რუსეთის ნებისმიერ სხვა ხელისუფლებთან), ურთიერთობაში სიფრთხილით, გონიერებითა და

პრაგმატიზმით ვიხლმძღვანელებთ, ყველაფერი ნორმალურად იქნება.

შესაძლებელია თუ არა, რომ დიალოგი რუსეთთან სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში დაიწყოს? კრემლი ამას კატეგორიულად გამოიტყუბავს, თუმცა საინტერესოა, არსებობს თუ არა თეორიული შანსი? გასულ წელიწადს, ამ მხრივ, ალბათ, შეიძლება „ილუზიების წელი“ ვუწოდოთ, რადგან რაღაც მომენტში გაჩნდა გარკვეული მოლოდინები, რომ „დიდი გადატვირთვიდან“ გამოიმდინარე, რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის „გადატვირთვაც“ მოხდებოდა. მსო-სთან დაკავშირებული მოლაპარაკებების დაწყება, რიგ სხვა კონტაქტები, მინიმუმ, პუბლიკაციები და ა.შ., თითქოსდა იმედების ერთგვარ ილუზორულ ქსოვილს ქმნიდა. რა ტრანსფორმაცია განიცადა ამ პერიოდში სააკაშვილის პოზიციამ? ავილოთ მისი ბოლო გამოსვლა გაეროში და შარშანდელს შევადაროთ. მიუხედავად იმისა, რომ 2010 წლის გამოსვლაში იყო კრემლისთვის ყოველად მიუღებელი იდეები „ერთიანი კავკასიის“ შესახებ, ის მაინც შედარებით ზომიერი იყო და რიგ სამშვიდობო მოწოდებებს შეიცავდა. წელს კი სააკაშვილის



**როგორც ვხედავთ, უთბავლასიან «ИСКАНДЕР»-ი რაკეტისწინააღმდეგო სისტემა კონია, შესაბამისად, ამ ოპერატიულ-ტაქტიკური სარაკეტო კომპლექსისგან მომავალ სფრთხეს, სავარაუდოდ, საერთოდ ვერ ახსოვნიკავს.**

## გამოსვლა, როგორც შეფასებას არ საჭიროებს

„გაეროს გენერალური ასამბლეის 66-ე სესიაზე საქართველოს პრეზიდენტის, მიხეილ სააკაშვილის გამოსვლა რუსეთის მხრიდან განსაკუთრებულ შეფასებას არ საჭიროებს, რადგან დღევანდელი გამოცხადების მიხედვით განცხადებებისგან თითქმის არ განსხვავდება,“ — განაცხადეს რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა სამინისტროში. „მისი გამოსვლის აუცილებელი ელემენტია, ერთის მხრივ, შეუკავებელი თავის ქება, თავსომოხვეული რეკლამა საქართველოში თავისუფლებისა და დემოკრატიის ფანტასტიური წარმატებების შესახებ, მეორეს მხრივ — ანტირუსული ინსინუაციები, რუსეთის დადანაშაულება ყველა მომავალდინებულ ცოდვაში, ოკუპაციიდან დაწყებული, ტერორიზმით დამთავრებული,“ — აცხადებენ რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროში.

„გაეროს გენერალური ასამბლეის 66-ე სესიაზე საქართველოს პრეზიდენტის, მიხეილ სააკაშვილის გამოსვლა რუსეთის მხრიდან განსაკუთრებულ შეფასებას არ საჭიროებს, რადგან დღევანდელი გამოცხადების მიხედვით განცხადებებისგან თითქმის არ განსხვავდება,“ — განაცხადეს რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა სამინისტროში. „მისი გამოსვლის აუცილებელი ელემენტია, ერთის მხრივ, შეუკავებელი თავის ქება, თავსომოხვეული რეკლამა საქართველოში თავისუფლებისა და დემოკრატიის ფანტასტიური წარმატებების შესახებ, მეორეს მხრივ — ანტირუსული ინსინუაციები, რუსეთის დადანაშაულება ყველა მომავალდინებულ ცოდვაში, ოკუპაციიდან დაწყებული, ტერორიზმით დამთავრებული,“ — აცხადებენ რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროში.



## ბილ გეიტსი კვლავ ყველაზე მდიდარი

შურნალ Forbes-ის ინფორმაციით, ბილ გეიტსი ყველაზე მდიდარი ამერიკელია. კომპანია Microsoft-ის თანადამფუძნებლის, 55 წლის გეიტსის ქონება 59 მილიარდ დოლარს შეადგენს, რაც 20 მილიარდით აღემატება 81 წლის უორან ბაფეტის ქონებას. Forbes-ის ინფორმაციით, გეიტსის ქონება ბოლო ერთ წელიწადში 5 მილიარდ დოლარით გაიზარდა, ხოლო ბაფეტმა წელიწადში 6 მილიარდ დოლარზე მეტი დაკარგა.



კარგი იქნება, თუ სააკაშვილი ახლა მიინც ბაჩრაძე, რადგან პუტინმა მან ისედაც საკმარისად მიიტოვა, მაგრამ ნუ ვიფიქრებთ, რომ პუტინს სააკაშვილის ძველი განცხადებებიდან თუნდაც ერთი ფრაზა დააინფყდა; მსგავსი რამ მას არასოდეს ავიწყდება. გავითვალისწინოთ, რომ ის, სავარაუდოდ, იმ ადამიანების რიცხვს მიეკუთვნება, რომელთაც მიიჩნევენ, რომ „პუტინისთვის ის კარგია, რომელსაც გაცივება უნდა აცალო“.

გამოსვლაში, ბევრ სხვა კონფრონტაციულ პასაჟთან ერთად, ასეთი მინაკვეთიც იყო: „დიალოგის ნაცვლად, პასუხის საქართველოს წინააღმდეგ მიმართული უამრავი ტერორისტული აქტის სახით მივიღეთ. დამტკიცდა, რომ შეტევების ორგანიზება და ხელმძღვანელობა უშუალოდ ხდებოდა რუსეთის საიდუმლო სამსახურების ოფიცრების მიერ“, ანუ სააკაშვილმა გაეროს ტრიბუნლიდან რუსეთის საერთაშორისო ტერორიზმში დაადანაშაულა. რა დიალოგზე შეიძლება საუბარი ასეთი განცხადების შემდეგ?

„ილუსიების წელი“ სააკაშვილმა იმის გაცნობიერებით, რომ შიმდგომი კონფრონტაცია რუსეთთან პრაქტიკულად გარდაუშვალა. საინტერესოა, მხოლოდ რიტორიკითა და უმნიშვნელო ინციდენტებით შემოფარგლებით თუ საქმე ისევ ომამდე მივყავართ? ამ კითხვაზე პასუხის ძიების დანერგვა არა პოლიტიკის, არამედ ისევ ფსიქოლოგიის თუ არა ფსიქიატრიის, სფეროში მოგვიწევს.

**„საქმენი საგმირონია“**  
„WikiLeaks“-ის პუბლიკაციებში აშშ-ის ელჩის — ჯონ ბარსის ერთი საინტერესო შენიშვნა გვხვდება: „სააკაშვილი განაგრძობს „ერთი დიდი საქმის ძიებას“, რომელიც საქართველოს დასავლეთში ადგილს დაუმკვიდრებდა“. სააკაშვილის ხასიათი ამ ფრაზაში, ალბათ, ძალიან კარგად აირეკლა. წინსვლა პატარა ნაბიჯებით, ყოველდღიური მუშაობა მისი სტილი ნამდვილად არ არის, ის შინ და გარეთ, მუდამ დიდ, „საგმირო“ საქმეს ეძებს. გამორიცხებული არაა, რომ მსგავსი ძიება — ისტორიაში ერთი ნახტომით შესვლის სურვილი, სინამდვილეში სიზარმაცეზე და შინაგანი დისციპლინის არარსებობაზე მი-



უთითებს. როდესაც სააკაშვილი მოკრძობ „დიდ საქმეს“ პოლიტიკაში, უბრალოდ სააკაშვილის ანტი-მიდასი ვუნდობა; ფრიგის მითითებები მეფე, რასაც უნდა შევხვდეთ, ოქროდ გადაიტვიტოდა, ხოლო ის, რასაც სააკაშვილი ეხება, ცოტა სხვა სუბსტანციად გადაიტვიტოვდა, რომლის სახელწოდებაც აქ, ცხადია, ვერ მოვიყვანთ. ჯერ საქართველოს გამოვლიანების დიად იდეას წაეპოტინა და ყველა ვხედავთ, რასაც მიადნია. სცადა, „ერის მამა“ გამხდარიყო, განახლებული (იდეაში — დემოკრატიული) ქართული სახელმწიფო დაეფუძნებინა და სილარბითა და ტანჯვით სახსე, მონსტრუოზული, პოლიციური კვაზი-სახელმწიფო შექმნა. სცადა, ძლევამოსილი მხედართმთავრის მანტია მოერგო და ეს საქართველოს ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე სამარცხვინო სცენით დასრულდა. ახლა, ალბათ, თავს პუტინთან მეტროდ ზეციურ რაინდად წარმოიდგენს და გამორიცხებული არაა, ამ ფანტაზიის მთელი ქვეყანა გადააყოლოს. ნეტავ, არ ეძებნის „დიდი საქმეები“ და შედარებით მცირეთი შემოფარგლულიყო (მაგალითად, ეთოხნა; დიოკლეტიანეც თოხნა).

ვე, პუტინი აპირებს, რუსეთის ეროვნული ლიდერის (ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით) როლი შეასრულოს. ეს კი იმასაც გულისხმობს, რომ უცხო ქვეყნის რომელიმე მმართველის მიერ მისი ლანძღვა უკვალოდ ვერ ჩაივლის. კარგი იქნება, თუ სააკაშვილი ახლა მიინც ბაჩრაძე, რადგან პუტინმა მან ისედაც საკმარისად მიიტოვა, მაგრამ ნუ ვიფიქრებთ, რომ პუტინს სააკაშვილის ძველი განცხადებებიდან თუნდაც ერთი ფრაზა დააინფყდა; მსგავსი რამ მას არასოდეს ავიწყდება. გავითვალისწინოთ, რომ ის, სავარაუდოდ, იმ ადამიანების რიცხვს მიეკუთვნება, რომელთაც მიიჩნევენ, რომ „პუტინისთვის ის კარგია, რომელსაც გაცივება უნდა აცალო“.

**ისპანდრი, ტრამპი და ტროლიბუსი**  
ძნელი სათქმელია, თუ როგორ წარმოუდგენიათ საქართველოს მმართველებს ეს შესაძლო ომი. გამორიცხებული არაა, მათ ჰგონიათ, რომ კვლავინდებურად მშვიდად იჯდებიან თბილ ტუნკებში (ან ნიოტელი ხიდის გაღმა), უცხოელ ჟურნალისტებს გაესაუბრებიან, გამართავენ ტაშ-ფანდურს რუსთაველზე, რუსები კი რაღაც მომენტში გაჩერდებიან, ბოლოს კი დასავლური სამყარო დასახინრებულ საქართველოს გულში ჩაიკარავს. არადა, ახალი ომი, სავარაუდოდ, სულ სხვა იქნება. თუმცა არ ჩანს, რომ ხელისუფლებაში ამას აცნობიერებენ. მეტიც ხანდახან გაუგებარია, რა იცნა ზოგადად და, უხეშად რომ ვთქვათ, სად ბანაობენ საერთოდ. ერთი მაგალითი განვიხილოთ: გასულ კვირას, რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს საზოგადოებრივი საბჭოს პრეზიდენტის ნევერმა იგორ კოტრჩენკომ განაცხადა, რომ „რუსეთმა აფხაზეთსა და სამ-

**ანგელა მერკელი:**  
**თანაშრომლობა რუსეთის ნებისმიერ პრეზიდენტთან ნაკლებად მისაბედია, რადგან ბერკოვი და რუსეთის სტრატეგიული პარტნიორება აკანონიერებს**

სრეთ ოსეთში შეიძლება განავლავს მოიერიშე ვერტმფრენები „Mi-28H“ და სარაკეტო კომპლექსები „Искандер-М“. ახლა კი კომენტარი თბილისიდან: „ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის დროებითი საპარლამენტო კომისიის თავმჯდომარე შოთა მალაშხია „onlinenews.ge“-სთან საუბარში რუსეთის მიერ აფხაზეთში „ისკანდერების“ შესაძლო განლაგებას აფასებს. მალაშხიას განცხადებით, თუკი რუსეთი მართლაც გადადგამს ასეთ ნაბიჯს, ეს მას სრულ კრახამდე მიიყვანს. „რუსეთმა მსგავსი ტიპის განცხადებები არაერთხელ გააკეთა, მაგრამ რაკეტის ნააღმდგომ სისტემები ჯერ არ განუთავსებია. თუკი რუსეთის ხელისუფლება ასეთ გადაწყვეტილებას ნამდვილად მიიღებს, ოფიციალური თბილისი ყველაფერს გააკეთებს იმისთვის, რათა არ დაუშვას მის ტერიტორიაზე რაკეტის ნააღმდგომ სისტემების განთავსება.“ — განაცხადა მალაშხიამ (online-news.ge). როგორც ვხედავთ, ამ მოდევანს „Искандერ“-ი რაკეტის ნააღმდგომ სისტემებსა და მათი რაკეტები მინვდება, ამ ოპერატიულ-ტაქტიკური სარაკეტო კომპლექსისგან მოვალ საფრთხეს, სავარაუდოდ, საერთოდ ვერ აცნობიერებს.

№1 დეპოს მისრედ მუშაობდა (მონაცემები ოფიციალური ბიოგრაფიიდან), შევეცადეთ, სიტუაცია მისთვის გასაგებ ენაზე ავხსნათ. არის ამჟვე ნად ტრამპი და ტროლიბუსი სიც არის. მათი გარკვეული გარეგნული მსგავსების მიუხედავად, ტრამპი ერთია, ტროლიბუსი კი სულ სხვა რამ და, რაც ნიშანდობლივია, ტრამპი ასფალტზე ვერ დადის. რაკეტის ნააღმდგომ სისტემის დანიშნულება მონივრულად რაკეტების ჩაწოდებაა, „Искандერ“-ის ჩამონაწერი კი მონივრულად გავსავსებს ტერიტორიაზე მდებარე სამიზნეებზე იერიშის მიტანა; მარტივად რომ ვთქვათ, ერთი თავდაცვითია, მეორე კი — შეტევითი. რას ნიშნავს „Искандერ“-ების განლაგება ტრამპი და ტროლიბუსი კი შეუძლია ნებისმიერი მიმართულებით იაროს, ვიდრე ბენზინი არ გამოეღვევა. ასე, „Искандერ“-საც შეუძლია შეუტოს ნებისმიერ სამიზნეს, რომელსაც მისი რაკეტები მინვდება. **საპარლამენტო კომისია** „ИСКАНДЕР“-ში რუს სამხედროებს შესაძლებლობა მისცა, ამისთვის ამ კომისიაში მოქმედების საკმარისად დიდი რაოდენობის მისთვის, რომ გაეცნობიეროთ, რა შედეგი მოაქვს შეტევას „Искандერ“-

ის გამოყენებით, უნდა წარმოვიდგინოთ, თუ როგორ ეცემა დიდი სიმაღლიდან №1 დეპოს თანამშრომლების თავზე ნაწილად დამოლო 50 ტრამპი (იმედია, მისრედ ყველაფერი გაიგო). ვერტმფრენები მალაშხიას არ უხსენებია, შესაძლოა, თვალში ეკატარავება და ტროლიბუსის მფრინავი ნაირსახეობა ჰგონია. ნუ ჩავაცივებთ, უბრალოდ, ვთხოვთ, ვეხსენებოთ ლექსიკონი აილოს და ნახოს, რას ნიშნავს სევდიანი სიტყვა „Havoc“, რამით ნატოს კლასიფიკაციაში „Mi-28“ სწორედ ასე მოიხსენიება. ამასთანავე, მივანიშნოთ, რომ ასო „H“, „Mi-28H“-ში დღე-ღამის ნებისმიერ დროს მოქმედების შესაძლებლობა მისთვის და ტრამპი-ტროლიბუსების სამმართველო ენაზე იმის ახსნას, თუ რას ნიშნავს ასო „M“ „Искандერ“-ში, დიდი დრო დასჭირება, ამიტომ სხვა თემაზე გადავიდეთ.

**მალაშხიამ არ დააზუსტა, თუ საიდან გამომდინარობს რუსეთის „სრული კრახი“, თუმცა, თუ მის განცხადებებს დავაკვირდებით, შეიძლება შეგვეჩვენოს მყარი შთაბეჭდილება, რომ რუსეთი კვირაში, ყველაზე ცოტა, ხუთ კრახს განიცდის და თვეში დაახლოებით ცხრაჯერ იშლება. მთავარი სხვა რამ არის, მალაშხიამ, როგორც ჩანს, იმის დადგენაც კი არ ჩათვალა საჭიროდ, თუ რა არის „Искандერ“-ი. იმიტომ ხომ არა, რომ რუსული შეიარაღება რეგიონში, ისევე როგორც შესაძლო ომი, მისთვის და მისი თანამდინარეებისთვის, მხოლოდ ანტრეპრენორული წარმოადგენდა, თუ როგორ უხელოდ დასრულდა მისი შიმდგომის შემთხვევაში — ერთი პალსტრუნი, მეორე კი ტრამპის ისრით? თუმცა რაღა წარმოადგენდა უნდა, 2008-ში სომ ყველაფერი ისედაც ვიხილეთ.**

ლიბიტირი მონივრა

**„სააკაშვილი განაგრძობს „ერთი დიდი საქმის ძიებას“, რომელიც საქართველოს დასავლეთში ადგილს დაუმკვიდრებდა“. სააკაშვილის ხასიათი ამ ფრაზაში, ალბათ, ძალიან კარგად აირეკლა. წინსვლა პატარა ნაბიჯებით, ყოველდღიური მუშაობა მისი სტილი ნამდვილად არ არის, ის შინ და გარეთ, მუდამ დიდ, „საგმირო“ საქმეს ეძებს. გამორიცხებული არაა, რომ მსგავსი ძიება — ისტორიაში ერთი ნახტომით შესვლის სურვილი, სინამდვილეში სიზარმაცეზე და შინაგანი დისციპლინის არარსებობაზე მი-**

**თურქები გაცოცხლებულ მკვლელებს გადაარჩინენ**  
თურქეთის ცენტრალურ ნაწილში გახსნეს მორგი, რომელიც მიცვალებულების „ამ-ქვეყნად დაბრუნების“ შემთხვევაში სიგნალს ჩართავს. მორგის მაცივარი აღჭურვილია სენსორებით, რომელიც კამერის შიგნით მოძრაობაზე რეაგირებს და სულ მცირე მოძრაობის შემთხვევაში შეტყობინების სისტემა ჩაირთვება. „ადამიანი, რომელიც ექიმმა გარდაცვლილად ცნო, შეიძლება გაცოცხლდეს და ჩვენ მის გადასარჩენად ყველა მანძი უნდა გამოვიყენოთ,“ — განაცხადა მორგის ხელმძღვანელმა.

**საფრანგეთმა ავღანეთიდან თავისი სამხედრო მოსამსახურეების გაყვანა დაიწყო.** ფრანგი სამხედროები ავღანეთში 2001 წლიდან იმყოფებიან. საფრანგეთის გენშტაბის პრესმდივნის, ტიერი ბიურკარის განცხადებით, საფრანგეთი ოქტომბრის ბოლომდე 200 სამხედროს გაიყვანს, რითაც პარიზი იწყებს იმ გეგმის შესრულებას, რომლის შესახებაც განცხადება მიმდინარე წლის ივლისში პრეზიდენტმა ნიკოლა სარკოზიმ გააკეთა და რომელიც 2012 წლის ბოლომდე ავღანეთიდან 1000 სამხედროს გაყვანას ითვალისწინებს.



# ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საქართველოს ხელისუფლების სათავეები არიან ადამიანები, რომლებმაც პოლიტიკა საერთოდ არ იცინან. რომელი პოლიტიკოსები არიან ან ვერა ქობალია, ან კობა სუბელიანი, ან ბაპურ კვეციანი? პოლიტიკოსების კი არა, „ბატან-პაცნების“ ხელისუფლებაა... რასაც ჯონ ბასი ბრძანებს, იმას აკეთებენ.

**«გიორგი თარგამაძე არის ტიპური გაყიდვით. ის არის სულით მოღალატე, რომელმაც გაყიდა ბაქრაძე პატარახიზიული და იქიდან ალაგული ფულით შექმნა „ქრისტიან-დემოკრატიული“ პარტია, ვაგრამ ვე პირადად ვათოვლიყვია არ აღვიქვამ. ერთადერთი, ვისაც იმ პარტიის პატივს ვცემ, იცნავ ბრძოლიან და არა გონივრულ, ის ვაქვეყნებ „შავ საქავეში“ იყოს ბაქრაძე. ის ყოველთვის ვაგრამული ადამიანი იყო და კალან ვენახავ, რომ ვაქვეყნებ.»**

## ლეილა გაფრინდაშვილი:

# ხელისუფლებას

# წვინდა

# სინოღვის

# ბევრი აბენტი ჰყავს

## «საქართველოს აზრ-ის აბენტურა მართავს»

# შინაგან საქმეთა სამინისტროს მეორე სართულზე აზრ-ის სპეცსამსახურების წარმომადგენლები სხედან და ქვეყანას რეალურად ისინი მართავენ!



„საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ლეილა გაფრინდაშვილი პარტიის პოლიტსაბჭოს წევრი ლეილა გაფრინდაშვილი.

— პოლიტიკური მოთხოვნები მართალია, პოპულარულია და აუცილებელიც, მაგრამ, თუ ძირითადი აქცენტი სოციალურ მოთხოვნებზე გადაინაცვლებს, ხალხი ქუჩაში აუცილებლად გამოვა.  
ტელეკომპანიებს — „იმედს“, რუსთავი 2-ს, პირველ არხს რომ შევხედოთ, ვნახავთ, რომ ერთი და იგივე ადამიანები ატარებენ დროს, 200-300 კაცი გრიანობს და ქმნის ვირტუალურ სამყაროს, რომელშიც მართო თვითონ ცხოვრობს. ტელევიზიით რომ ვხედავთ კმაყოფილ პენსიონერებს, ესენი არიან პრივილეგირებული პენსიონერები, რომლებსაც ხელისუფლება ეხმარება. სხვათა შორის, ისეთი სისტემა შექმნეს, თავისი კოორდინატორების დახმარებით იციან, ნებისმიერ კორპუსში რა სიტუაციაა, ვინაა მათი მომხრე და ვინ — მოწინააღმდეგე. საქართველო პოლიციურ სახელმწიფოდ იქცა.

**ამერიკას ასეთ საფრთხეს მართლმადიდებლობა?**  
— დიდი ხანია, მასონურ ორგანიზაციებს მართლმადიდებლობის განადგურება სურს. მათ უკვე განახორციელეს მათი უპირველესი მიზანი — საბჭოთა კავშირის დახრევა და გეგმის მიხედვით კვლავ წარმატებით მოქმედებენ.  
რაც ჩვენს ქვეყანაში ხდება, ეს არც ვაწარმოებდით და წინააღმდეგობა არც მიხეილ სააკაშვილის, ისინი დიდი მასონური გეგმის უბრალო აღმსრულებლები და ამერიკის შეერთებული შტატების ყურმობრილი მონები არიან. შინაგან საქმეთა სამინისტროს შენობის მეორე სართულზე, აშშ-ის სპეცსამსახურების წარმომადგენლები სხედან და ქვეყანას რეალურად ისინი მართავენ. ცდილობენ შიშის, „ჩამეგების ინსტიტუტის“ დამკვიდრებას.

**როგორ ფიქრობთ, ეს შიში საზოგადოებაში არ არის უკვე დამკვიდრებული და ამაში წვლილი, თუნდაც მათი უმოქმედობის გამო, ოპოზიციას არ მიუძღვის?**  
— ოპოზიციას ორ ნაწილად დავყოფ: პარტიები, რომლებიც ყოველთვის ეროვნულ ინტერესებს იცავენ, და ოპოზიციის ის ნაწილი, რომელიც, თუ ხელისუფლებაში მოვა, სააკაშვილის პოლიტიკურ კურსს გააგრძელებს.  
**კონკრეტულად რომელი ოპოზიციონერებს გულისხმობთ?**  
— გიორგი თარგამაძე არის ტიპური გამყიდველი. ის არის სულით მოღალატე, რომელმაც გაყიდა ბაქრაძე, რომელიც იცავდა და დამარცხდა. მათი ოპოზიციის მიზანია, რომ დაიბრუნონ ქვეყანა, რომელიც მათ ოპოზიციად არ აღვიქვამ. ერთადერთი, ვისაც იმ პარტიაში პატივს ვცემ, ინგა გრიგოლია და არა მგონია, ის მათ „შავ საქმეებში“ იყოს გარეული. ის ყოველთვის მებრძოლი ადამიანი იყო და ძალიან ვნახუვარ, რომ მავ პარტიშია.

**პარლამენტში ნებისმიერი მათი გამოსვლა და კრიტიკა სააკაშვილთან არის შეთანხმებული. ყველამ იცის, რომ თარგამაძე არაა ოპოზიციონერი. ასევე, ვითომ ოპოზიციის მოძრაობა**  
„ჩვენ თვითონ“, პაატა დავითაია... როგორ შეიძლება, გია ჭანტურას ერთ-ერთი მოწინავე პარტია „ედამ“ ისეთი სამარცხვინო იყო, როგორც დღესაა? სააკაშვილის ხელის ბიჭებად იქცნენ.  
**ხელისუფლებისა და ამ ვიპოზიციის უტვირთობისა და ავანტიურის გამო ქვეყნის ტერიტორიის 20% დაუკარგეთ, სამი სახელმწიფო წარმოშვა ჩვენს ტერიტორიაზე, რომელიც გაეროში გაერთიანებულმა პარტიებმა ცნეს და ჩვენ გინდა ნაურთუ ვეძახოთ და გინდა — ნიკარაგუა.**  
ამერიკა კოლონიზატორია, რომელიც ყველგან დემოკრატიის ლოზუნგით შედიოდა და სინამდვილეში ცეცხლი და მახვილი შეჰქონდა. გავისვენოთ ავღანეთი, ერაყი, რატომ ლათინური ამერიკის ქვეყნებს არ მოუწყობდნენ დიდი და ბედნიერი ცხოვრება? საქართველოში იმისთვისაა ამერიკა, რომ ქართველი ერი გააბედნიეროს? მათ თავისი ინტერესები აქვთ, რომელიც ჩვენი ქვეყნის სანაწარმდეგაა.  
**საქართველოს ხელისუფლების სათავეები არიან ადამიანები, რომლებმაც პოლიტიკა საერთოდ არ იცინან. რომელი პოლიტიკოსები არიან ან ვერა ქობალია, ან კობა სუბელიანი, ან ბაპურ კვეციანი? პოლიტიკოსების კი არა, „ბატან-პაცნების“ ხელისუფლებაა... რასაც ჯონ ბასი ბრძანებს, იმას აკეთებენ.**  
— თქვენ დღეს მწვავედ აკრიტიკებთ ხელისუფლებას, მაგრამ იყო დრო, როცა ხელმძღვანელობდით არასამთავრობო ორგანიზაციას საკმაოდ უცნაური სახელწოდებით „გაკის გონებრივი განვითარების ფონდი“, რომელმაც დიდი წვლილი შეიტანა სააკაშვილის კარიერულ წინსვლაში. მათ ოპოზიციად რომ თქვენს პრინციპებს აღარ შეესაბამებოდა სააკაშვილის პოლიტიკური საქმიანობა?  
— როცა სააკაშვილი გამოჩნდა პოლიტიკურ არენაზე, გვეგონა, რომ მოდიოდა დასავლეთში განათლებული დასავლელი ახალგაზრდა კაცი, რომელიც ებრძვის უსამართლობას და გვერდით დავუდევით. მაშინ სააკაშვილი იყო ვარსკვლავთბიჭუნა. ჩვენ არ გვეკონდა დიდი პოლიტიკური გამოცდილება, ვიფიქრეთ, რომ გამოჩნდა ადამიანი,

როცა საჭირო იყო და მერე მივიღეთ. ხელისუფლებას ამგვარი ქმედებები პიარისთვის სჭირდება. მე არანაირი კონტაქტი არ მაქვს „ნაციონალურებთან“, რადგან არ მინდა, იმ ადამიანების მეგობარი ვიყო, რომლებიც ჩემს ქვეყანას ანგრევენ.  
— ლეილა გაფრინდაშვილი პარტიამ ხელისუფლება ქვეყნის მთელს ტერიტორიაზე დააბრუნა და დადანიშნა. რაში სჭირდება ხელისუფლებას ქვეყნის გადღვივება?  
— ქვეყნის მთელი ტერიტორია, ეს ხელისუფლებაა. პირველი, რაც მათ დაინწყეს, რუსოფობია იყო. რუსოფობია რუსულის სწავლება და რესტორნებში სიმღერები აკრძალეს. დღე და ღამე ანტირუსული პროპაგანდა მიმდინარეობს. სამაგიეროდ, ლამის ყველა ფილმი ინგლისური ტიტრებით გადის. თვალეტი დაგვთხარეს. როგორ შეიძლება, დედაქალაქი ერთად პირველი კლასიდანვე ისწავლოს ბავშვმა უცხო ენა? როგორ მოექცა ეს ხელისუფლება რობერტ სტურუას? ამხელა ბუმბერაზ რეჟისორს, რომ მკვლეელი რურუა და სააკაშვილი გაავადებენ სამსახურთან...  
— საკმაოდ სერიოზული ბრალდებაა...  
— მკვლეელია სააკაშვილი, აბა, რა არის? რაც ქუჩაში და ციხეებში უდნანაშუალო ხალხი დახოცეს, მკვლელობა არ არის? რურუა ცნობილი ბოროტების სამძოს, „ვერის სამძოს“ ერთ-ერთი ლიდერი გახლდათ და ვინ მოთვლის, რამდენი უბედურება აქვს ჩადენილი. ამისთანა კაცს რომ კულტურის მინისტრად დაგვისვამენ, ერისთვის ამაზე დიდი შეურაცხყოფა რაღაა?  
— თქვენი მტკიცებით, ბათუმში სასტუმრო „მურატონი“ მიხეილ სააკაშვილმა შეიქმნა, ნიკოლოზს გადაუფორმა. გაქვთ შესაბამისი მტკიცებულებები?  
— ეს კულტურული ინფორმაციაა, რომელიც თავად სააკაშვილის ახლო ბელმა მოგვანოდა. სააკაშვილის გარემოცვიდან ბევრი თანამშრომლობს ჩვენთან, ვინაიდან წინ იყურებიან ეს ადამიანები, ხელისუფლება რომ შეიცვალოს, თავის გასამართლებელი რომ შექონდეთ.

— თქვენი აზრით, რატომ უქმნის

ესაუბრა შორენა ციციშვილი

ბრიტანელს ტუვალუსთვის ამ ნაბიჯისგან თავის შეკავება რომ არჩია, ის, კალიან დიდი ალბათობით, არ გადაიდგამოდა. თანამებრძოლის წევრი პატარა ქვეყნები ლონდონისთვის პრინციპულ საკითხებში მის წინააღმდეგ არასოდეს მიდინან. ამასთანავე, დიდი ბრიტანეთი უღარიბესი ტუვალუსთვის ერთ-ერთი მსხვილი, კრიტიკულად მნიშვნელოვანი დონორის როლს ასრულებს. მნიშვნელოვანი შემოსავლები ტუვალუს ზედაკლას ბიუჯეტში ამერიკულ კომპანიებთან თანამშრომლობიდანაც შედის



ფიციკი პონიკასა  
საპატრიოტო გზაზე



# ტუვალუს, სარის რქები და ინგლისელის ღივილი

სეპარატისტული რესპუბლიკების დამოუკიდებლობა გაეროს კიდევ ერთმა წევრმა, ტუვალუმ აღიარა. ოფიციალურმა თბილისმა სცადა, წარმოეჩინა ეს როგორც უმნიშვნელო კაზუსი და ხაზი გაესვა იმისთვის, რომ ტუვალუს მსგავსი მიკროსახელმწიფოები ამქვეყნად არაფერს წყვეტენ. ეს თითქოს ასეა, მაგრამ არის ერთი, ძველად შესამჩნევია, მაგრამ საგულისხმო ნიუანსი: ტუვალუ ბრიტანული თანამშრომლობის წევრია ზედიზედ მესამედ, რომელმაც აფხაზეთი და სამხრეთ ოსეთი აღიარა, თანაც, ნაურუსა და ვანუატუსგან განსხვავებით, ამ სახელმწიფოს მეთაური ინგლისის დედოფალი გახლავთ.

ვილაცას, შესაძლოა, ბრიტანული მონარქია სიმბოლურ ანაქრონიზმად, ხოლო „ერთა თანამშრომლობა“ ხალხური რენესის ასოციაციად წარმოუდგენია (სიტყვა „ბრიტანული“ მის ოფიციალურ სახელწოდებაში, დიდი ხანია, აღარ გამოიყენება), მაგრამ, ალბათ, ეს ადამიანებიც დაგვეთანხმებინან, რომ ტუვალუს მთავრობის გადაწყვეტილებამ ფრიად ორაზროვანი პრეცედენტი შექმნა.

ბრიტანელს ტუვალუსთვის ამ ნაბიჯისგან თავის შეკავება რომ არჩია, ის, კალიან დიდი ალბათობით, არ გადაიდგამოდა. თანამებრძოლის წევრი პატარა ქვეყნები ლონდონისთვის პრინციპულ საკითხებში მის წინააღმდეგ არასოდეს მიდინან. ამასთანავე, დიდი ბრიტანეთი უღარიბესი ტუვალუსთვის ერთ-ერთი მსხვილი, კრიტიკულად მნიშვნელოვანი დონორის როლს ასრულებს. მნიშვნელოვანი შემოსავლები ტუვალუს ბიუჯეტში ამერიკულ კომპანიებთან თანამშრომლობიდანაც შედის (თევზჭერა, კომუნიკაციები და ა.შ.) და ბუნებრივი იქნებოდა, საერთაშორისო ურთიერთობებში ნაკლებად განაფულ აბორიგენებს ბრიტანელებისთვის რომ ეკითხათ: „ხომ არ გავგინყრება ძია სემი, ხომ არ გადიზიანდები თქვენ?“ კონსულტაციები ყოფილ მეტროპოლიასთან მსგავს საჩივრო სიტუაციებში „ერთა თანამშრომლობისთვის“ დამახასიათებელი, სავსებით ჩვეულებრივი პრაქტიკაა. მოკლედ, არ შეიძლება ამ სიტუაციის აღწერა მარტივი ფორმულით: „რუსებმა ფული

წინააღმდეგობის (შემთხვევითობის ზღვარზე) ფაქტები დევს. აქ, ალბათ, ერთი პატარა ჩანართი დაგვჭირდება: გავიხსენოთ „ცივი ომის“ დასაწყისი — ჩერჩილის „ფულტონის გამოსვლა“, ბრიტანელების მონაღივება — ამერიკელები ევროპულ საქმეებში ჩაითრიონ, რათა მათ საბჭოეთს გზა გადაუღობონ და ა.შ. ყოველივე ეს ცნობილია და პირობითი სახსოროს ერთ მხარეს დევს. მეორე მხარეს კი შეიძლება (მათ შორის) ერთი თითქმის შეუმჩნეველი ფაქტი აღმოვაჩინოთ.

ამავე დროს, ამერიკული ავიაციის კორეაში დიდ დანაკარგებს განიცდიდა, „მიგ-15“-ები მას მოსვენებას არ აღუვადებდნენ. ამერიკელები გაკვირვებულნი იყვნენ იმით, რომ სსრკ-მა ასეთი კარგი გამანადგურებელი შექმნა. ითვლებოდა, რომ საბჭოეთი, რომელიც გერმანიასთან ომის დროს რესურსების უდიდეს ნაწილს სახმელეთო ტექნიკის სრულყოფას ახმარდა, ასე სწრაფად ადევკატორი რეაქტიული ავიაციის შექმნას ვერ მოახერხებდა; ამ მხრივ, ახლო-ამერიკელები შედარებით წინ იყვნენ გაჭრილნი, მაგრამ საქმესაა, რომ ძრავები „მიგ-15“-ებისთვის სტალინის ბრიტანელებმა გადასცეს. საბჭოელებმა ეს ძრავები შეისწავლეს, შემდეგ კი მათი კოპირება და „მიგ“-ებზე დაყენება დაიწყეს. ამ გამანადგურებლებმა ამერიკელებს კორეის ცაში ბატონობის შესაძლებლობა არ მისცა. აშშ იძულებული გახდა, თითქმის მოგებული ომი ფრედ დაესრულებინა და „მიგ“-ებმა ამაში სერიოზული წვლილი შეიტანეს.

მოსკოვისთვის ძრავების გადაცემა, ერთი შეხედვით, უმნიშვნელო ფაქტია, რაც შეიძლება გაუგებრობით ან შემთხვევითობით აიხსნას, რომ არა ერთი გარემოება: ლონდონი მაშინ დაინტერესებული იყო იმით, რომ შეეფერებინა აშშ-ის გავლენის შეუქრებელი ზრდა წყნარი და ინდოეთის ოკეანის ზონაში, სადაც ბრიტანეთის იმპერიის ერთგვარი „საუნჯე“ მდებარეობდა. მას აწყობდა, ამერიკელებს რომელიმე „ჭაობში“ (თუნდაც კორეაში) შეეტოვათ და იქ შეფერებულყოფენ. ერთს მხრივ, ლონდონს

ყველაფერი, ერთი შეხედვით, ძველებურადაა, ლონდონიდან დროდადრო გაისმის განცხადებები, რომელთაც სააკაშვილის ხელისუფლება უპრეცედენტო მხარდაჭერად აფასებს. სასწორის მეორედ მხარეს კი, თითქოსდა უმ-

სტირდებოდა სსრკ-ის შეჩერება ევროპაში; მეორეს მხრივ, — აშშ-ის შეჩერება აზიაში... მარტივად რომ ვთქვათ, გოგონა, რომელიც ორ შეიარაღებულ გიგანტს განძეულით საფეხ სარდაფში ხდებდა, ძალიან მოხერხებულად უნდა მოიქცეს.

იმპერიების ცივსისხლიან თამაშში სენტიმენტების ადგილი არ არის. გასულ კვირას „Daily Mail“-მა ახლახან გამოშვებულ დოკუმენტებზე მოგვითხრო: 1930-ში ამერიკელებმა „ნიუთელ იმპერიასთან“ ომის გეგმა შეიმუშავეს, მაგრამ ეს არც სსრკ და არც იაპონია იყო, არამედ — ბრიტანეთთან ომის გეგმა, რომელიც კანადის მასირებული დაბომბვით (ქიმიური იარაღის გამოყენებით) და მის ტერიტორიაზე ამერიკული ჯარის შეჭრით უნდა დაწყებულიყო. 1935-ში (აღიღი დეპრესიის შემდეგ) კონგრესმა მხარი დაუჭირა 57 მილიონი დოლარის გამოყოფას კანადის ასაზღვართად აეროდრომების ასაშენებლად; ეს, პრაქტიკულად, ავიამზიდის იმდროინდელი ფასი იყო; 1942-ში ეს დამატებითი ავიამზიდი ამერიკულ მეზღვაურებს ჰაერივით დასჭირდებოდა.

გარკვეული ლოგიკა, ცხადია, ამ გეგმაშიც იყო. აშშ-ს გზას მოსოფლიო ბატონობისკენ (ეს კი, უპირველესად, წყნარი ოკეანის ზონის ათვისებას გულისხმობდა) იაპონიისა და ბრიტანეთის იმპერიები უღობავდნენ. რუხველტმა თითქმის იდეალურ სიტუაციას მიაღწია, როდესაც ბრიტანულ სამფლობელოებს რეგიონში იაპონურმა არმიამ შეუტია. შემდეგ, 1945-ში, როდესაც ომი გამოფიტული ინგლისელები (და სხვა ევროპელები) იმავე ადგილას ამერიკული არმიის არიერგარდში დაბრუნდნენ, ძია სემმა ერთგულ-გამათავისუფლებელი ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ყველაზე დიდ წარმატებას დაუძინებელი ბრიტანელი მოკავშირის ჩართვებში ამერიკელებმა აღმოაჩინეს. სხვათა შორის, თუ შეამჩნიეთ, არც ერთი ახლოაღმოსავლური სახელმწიფო ბრიტანული თანამშრომლობის წევრი არ არის? თუმცა ლონდონი ყველა ხერხით ცდილობდა, პოზიციები შეენარჩუნებინა. აგერ სანავთობო ბაჰრეინი, მას, ვამბენგ-ტონი, ერთი შეხედვით, სრულად აკონტროლებს; იქ აშშ-ის უმსხვილესი სამხედრო ბაზა მდებარეობს. თუმცა ბაჰრეინის სპეცსამსახურებს დამოუკიდებლობის გამოცხადებიდან (1971), ვიდრე 1998 წლამდე არა ბაჰრეინის, არამედ ბრიტანეთის მოქალაქე იან ჰენდერსონი ხელმძღვანელობდა, მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანთა უფლებების დარღვევისთვის (ნამდვილად არლვევდა) „Human Rights Watch“-ი და მსგავსი ორგანიზაციები ძლიერ ეჩივრდნენ (ალბათ, გასაგებია, თუ ვინ აქეზებდა მათ მუდამ). ჰენდერსონს ჯილდოები მხოლოდ ბაჰრეინის ემირისგან არ მიუღია, ის ინგლისის დედოფალმაც არაერთხელ დააჯილდოვა, მათ შორის — „ბრიტანეთის იმპერიის ორდენით“. ისე, ჰევირი საინტერესო ჯენტლმენი მოღვაწეობს იმპერიის ყოფილ სამფლობელოებში; ზოგი სახელმწიფოს სტრუქტურებში მუშაობს, ზოგი — კერძო სტრუქტურებში... ეს, პრინციპში, შეიძლება ქსელის სახითაც წარმოვიდგინოთ, რომელიც მთელი კრიბტომიპერიის (საიდუმლო, ფარულ იმპერიას) ქმნის.

მთავარ თემას ოდნავ ავცდეთ, მაშ, ასე: ვინ ფიქრობს, რომ 10 000-კაციანი ტუვალუსთვის გადასცემის შესაძლებლობა ახლოს ტუვალუს დამოუკიდებლობას?

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

მთავარ თემას ოდნავ ავცდეთ, მაშ, ასე: ვინ ფიქრობს, რომ 10 000-კაციანი ტუვალუსთვის გადასცემის შესაძლებლობა ახლოს ტუვალუს დამოუკიდებლობას? ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

რა საერთო ღირებულებები? რომელი სტრატეგიული მოქმედებები?

მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო. ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.

ტუვალუს მიერ სეპარატისტული რესპუბლიკების აღიარების მიღმა ფარული რუსულ-ბრიტანული ალიანსის ძალები მიუსია; აგერ, 1945 წლის ივლისში გადაღებული ნოსტალგიური ფოტო, ვიეტნამის ჯუნგლები, ხო ში მინი და სხვა ვიეტნამელი აქტივისტები თავის ამერიკელ მრჩეველებთან ერთად. ომი მთავრდება, იაპონიის ველარაფერი უშველის, მიუხედავად ამისა, სწორედ ამ დროს ამერიკელები ხო ში მინის ძალების „წვრთნასა და აღჭურვას“ იწყებენ. არადა, ცხადია, რომ ისინი ვიეტნამში დაბრუნებულ ფრანგულ ადმინისტრაციას აუცილებლად დაეფარებოდნენ. ხო ში მინი ფარავანად მთავრდებოდა მართლაც გააპქეპას, ოღონდაც შემდეგ მის კალაბთან ბრძოლაში ათიანთასობით ამერიკელი და ინდო-აზიური ადამიანების სიკვდილიანობა დაიწყო.







„ვინაიდან მიზანმიმართულად, გასცენ ბრძანებას, იქიდან გავივლით და გადავალთ მასალას წაერთმეოთ... თანადაც კალინა აბრევილივით... მემკვიდრე, მერა მიხვდნენ, რომ აზრი არ ჰქონდა ამ აბრევილს. ორ კილომეტრში ჩამოვსვენდნენ მანქანიდან და ორი თანამგრომელი მოგვიჩინეს“.

# ინტერვიუ



www.geworld.net  
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შალვა რამიშვილი:

# მიზან მიმართულად... არც ღოგა აქვს, არც ჭიშკარი



ინტერვიუ შალვა რამიშვილთან

## ევროპული და ამერიკული უშიშროების სააგენტოებს და ღია რეაქსიები არ გაქვს, თორემ უარს იზამდა

ემუქრება თუ არა საფრთხე თავისუფალ მედიას, რა არის ქართული ჟურნალისტიკის მთავარი პრობლემა და რატომ გაუჩნდა საბჭოთა წყობილებასთან ასოციაცია, ჟურნალისტი შალვა რამიშვილი გვესაუბრება.

— ბოლო დროს, ხელისუფლების წარმომადგენლებისა და პირადად პრეზიდენტის მხრიდან ჟურნალისტიკის მიმართ ხშირად ისმის არაკორექტული გამოთქმები. მედიის წარმომადგენლებს ხან „მონებს“ და „ვერცხვებს“ უწოდებენ, ხან „ვინ თქვენს პატრონს“ ეძახიან... ამ ფონზე, თუ ფოტოგრაფების გახმაურებულ საქმესა და „მედიაპალიტიკაში“ შესვლის ფაქტსაც გავისხენებთ, შესაძლებელია, ეს ყველაფერი ხელი-სუფლებების მხრიდან ჟურნალისტიკის მიმართ ღია რეაქსიის დაწყებას ნიშნავდეს?

— ზოგჯერ, ხელისუფლების წარმომადგენლებისა და პირადად პრეზიდენტის მხრიდან ჟურნალისტიკის მიმართ ხშირად ისმის არაკორექტული გამოთქმები. მედიის წარმომადგენლებს ხან „მონებს“ და „ვერცხვებს“ უწოდებენ, ხან „ვინ თქვენს პატრონს“ ეძახიან... ამ ფონზე, თუ ფოტოგრაფების გახმაურებულ საქმესა და „მედიაპალიტიკაში“ შესვლის ფაქტსაც გავისხენებთ, შესაძლებელია, ეს ყველაფერი ხელი-სუფლებების მხრიდან ჟურნალისტიკის მიმართ ღია რეაქსიის დაწყებას ნიშნავდეს?

და, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ ყველა ასე უნდა მოიქცეს.

— „ვილიჯის“ მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში ნათქვამია, რომ სააკაშვილს საქართველოს პრობლემად არა თავისუფლება, არამედ მედიის დაბალი პროფესიონალიზმი მიაჩნია.

— რა თქმა უნდა, ისევე, როგორც სხვა სფეროებში, ჟურნალისტიკაშიც ბევრი პრობლემაა. რა, ხელისუფლებაში მყოფი მინისტრები მაღალკვალიფიციური არიან?

— მედიის პროფესიონალიზმის ნაკლებობას, ბევრი ფაქტორი განაპირობებს, თუნდაც ის, რომ ქვეყანაში არ იყო სათანადო განათლების მიღების შესაძლებლობა, ზოგადად, სააკაშვილის აზროვნების მიღწევები და მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესი გვიან აღწევდა ჩვენამდე, მაგრამ, თუ სააკაშვილს მედიის კომპეტენცია არ მოსწონს, მაშინ მან უნდა შექმნას კონკურენტული ტელევიზიები და რადიოებს შორის, რადგან, თუ ასე გაგრძელდა, ტელეჟურნალისტიკა შეიძლება ძალიან დიდი პრობლემების წინაშე აღმოჩნდეს.

— როგორც ფოტოგრაფები დაიჭირეს, იმ დღეებში ჟურნალისტიკა აცხადებდნენ, რომ ბრძოლას არ შეწყვეტდნენ და საქმეს შუა გზაზე არ მიატოვებდნენ.

— მე მსურდა, ჯაშუშობის ბრალდებით დაპატიმრებულ ფოტოგრაფებს არ ელიარები-ნათ დანაშაული, მაგრამ ახლა, როცა დანაშაულიც აღიარეს და გამოუშვეს კიდეც, რა თქმა უნდა, მნიშვნელოვანი დაბრუნებაა იმისთვის, რომ კვლავ განაგრძოთ ამ თემაზე საუბარი. გზები მოჭრილია.

ნარეობს, მაგრამ ის ფაქტი, რომ ხელისუფლება ნებისმიერი სფეროს ძალიან მკაცრ კონტროლს ახორციელებს, უზურპირებული აქვს სააკაშვილს, აღმასრულებელი, სასამართლო ხელისუფლება და ახლა მედიაც დაიხსკერება, ეს ნათელია ყველასთვის, ვისაც რაღაცის დანახვა სურს.

— ამას წინაშე Facebook-ზე წერდით, რომ თუ ჟურნალისტიკის სტატიებს, გადაცემებს გავლენა არ აქვს, თუ არიან ევროპელი ემსაგებები ქალს, რომელიც საკუთარ თავს ეპრანჭება სარკვეში... მაშინ, როცა ხელისუფლების წარმომადგენლები აცხადებენ, რომ პრესას არ კითხულობენ, ჟურნალისტიკისთვის დაკეტილია ყველა კარი, თქვენს გადაცემაშიც ვნახეთ პატარა ინციდენტი, როცა ვაჩვენებთ „ნაციონალისტი“ ოფისში სტუმრობის დროს კარიც არ გაგიღეს, როგორ უნდა მოიქცეს ჟურნალისტი?

— ჩვენ მაინც ჩვენი საქმე უნდა ვაკეთოთ, უბრალოდ, ვეცადოთ, რომ ამას ერთგვარი ხასიათი არ ჰქონდეს და დანაშაულიც საჭიროა მივყვეთ. ჟურნალისტიკა მაინც უნდა დაწეროს, აჩვენოს და ყველას დაანახოს, რა ხდება სინამდვილეში. აჩვენოთ, თუ როგორ არ სურთ ხელისუფლების წარმომადგენლებს ჟურნალისტიკის საუბარი.

— რა თქმა უნდა, როცა გრძობ, რომ შენს ნაწერს არ აქვს გავლენა საზოგადოებაზე, საკუთარი მუშაობით არ შეიძლება კმაყოფილი იყო. მე არა მგონია, რომ ჩვენი მუშაობა არ ახდენდეს გავლენას საზოგადოებრივ აზრზე, უბრალოდ, ხელისუფლება ნაკლებად ითვალისწინებს საზოგადოების აზრს.

— ხშირად გახსენებენ ხოლმე გადაცემაში, რომ მექრთამე ხარ...

— მე ყოველთვის ვამბობ, რომ არ ვარ მექრთამე, გამოძალავალი ვარ. მე არ მაქვს სურვილი, ამ ადამიანებს ვუმტკიცო ჩემი უდანაშაულობა, რადგან მე ვიცი, რომ დანაშაული არ ვარ. მე არ ჩამიდგინია სისხლის სამართლის დანაშა-

ული. ყველაფერს თავისი დრო აქვს და, როცა სტრასბურგის სასამართლო გადაწყვეტილებას გამოიტანს, ჩემს სიმართლეს დავამტკიცებ. მაგრამ ნებისმიერ შემთხვევაში, მე მოვიხადე ის სასჯელი, რაც სახელმწიფომ მომისაჯა, და არავის ვალი არ მაქვს. შესაბამისად, ასეთ გამოთქვებზე ჩემი ძალიან კომპეტენტური კითხვების იგნორირების მცდელობად აღვიქვამ. არ გიპასუხებ იმიტომ, რომ ციხეში იჯექი, რა პასუხია?

— „თბილისის ფორუმზე“ გაიხსნა თემა, არის თუ არა შალვა რამიშვილი საშიში? როგორ ფიქრობთ, ხართ საშიში?

— გადაჭარბებული შეფასება, პირდაპირ გეტყვი. — როდესაც ეთერში „აკრედიტაციის გარეშე“ გავიდა, განაცხადეთ, რომ გადაცემის მიზანია, საზოგადოებას „სარკვეში ჩახედოს“ და აჩვენოს შეუნიღბავი სიმართლე. შეასრულა თუ არა გადაცემაში მიზანი?

— თავიდანვე გადაცემის მიზანი იყო, სააკაშვილის ვენახისა და მისი სახლის გადასაღებად ჩავვედით. მიზან მიმართულად არც ღოგა აქვს, არც ჭიშკარი არის უშიშროების სააგენტოს, რომელიც ხელის კერით ცდილობდა, გავეძევებინე, მაგრამ ვინ იყო, არ მეუბნებოდა; არც ფორმაცეცვა და არც საბუთი უჩვენებია. შემდეგ სამოქალაქო ტანისამოსიანმა ადამიანებმა, ყველანიანი ახსნა-განმარტების გარეშე, ძალიან უხეშად მოგვათავსეს მანქანაში და გავგვითაცეს. ვინაიდან მიზანი მოწინააღმდეგე, გასცენ ბრძანებას, იქიდან გავივლით და გადავალთ მასალას წაერთმეოთ.

— სად წაგიყვანეს და როგორ გექცოდნენ?

— თავიდან ძალიან აგრესიულად მექცოდნენ, მერე მიხვდნენ, რომ აზრი არ ჰქონდა ამ აგრესიას. ორ კილომეტრში ჩამოგვყვეს მანქანიდან და ორი თანამგრომელი მოგვიჩინეს. ვეკითხებოდი, ვინ ხართ-თქო, მაგრამ მხრებს იჩინებდნენ და არც ვინაობას და არც თანამდებობას არ ამხელდნენ. უბრალოდ მოქალაქეები ვართო, ამბობდნენ.

— ამ დროისთვის თუ დაგიბრუნეს წართმეული აპარატურა?

— არა. „ჩიბები“, რაზეც გადაღებული ვიდეომასალა იყო და მიკროფონი, ამ დრომდე არ დაუბრუნებიათ.

— ხელისუფლებამ ძველანაში ავტორიტარიზმს ამკვიდრებს, ტელეკომუნიკაციები — „იმიჯი“ და „რუსეთში 2“ არა მხოლოდ რაიშვილისაა, არამედ შუა აზიურ, დიქტატორულ ძველანაში არსებულ ტელევიზიას და ამისგან, სადაც მხოლოდ ალბანურ-რუსული კომუნიკაციები არსებობდა, 40 წუთი ეთერში სატელევიზიო სხვადასხვა კომუნიკაციის ვიზიტებს. ამ სიუჟეტების შურნალისტიკის ნათქვამიც არ არის. რჩება შთაბეჭდილება, რომ ეს არის არა შურნალისტიკის, არამედ სააკაშვილის პრაქსისა და არ უნდა დავსთხოთ.

— როდესაც ფოტოგრაფები დაიჭირეს, იმ დღეებში ჟურნალისტიკა აცხადებდნენ, რომ ბრძოლას არ შეწყვეტდნენ და საქმეს შუა გზაზე არ მიატოვებდნენ.

— მე მსურდა, ჯაშუშობის ბრალდებით დაპატიმრებულ ფოტოგრაფებს არ ელიარები-ნათ დანაშაული, მაგრამ ახლა, როცა დანაშაულიც აღიარეს და გამოუშვეს კიდეც, რა თქმა უნდა, მნიშვნელოვანი დაბრუნებაა იმისთვის, რომ კვლავ განაგრძოთ ამ თემაზე საუბარი. გზები მოჭრილია.

— როცა ვუყურებ გაუთავებელ ზეიმებს, ახალი ხიდეების, სასტუმროების, ქარხნების გახსნას, ვიგრძენი, რომ ბავშვობაში დავბრუნდი. ჯერ ადამიანების მასობრივი დაპატიმრებები არ მიმდი-

ზანი იყო, ხალხს დაენახა, თუ რა იდიოტიზმად მიდის ხელისუფლების ბიუროკრატია — როცა ხელისუფლების წარმომადგენლები უნებართვოდ იმის გადნევილებასაც ვერ იღებენ, ელემენტარულ კითხვებზე რა პასუხი გაცვენ. ამ გადაცემით მე ყველას დაგვანახე საზოგადოებაში არსებული შიში, ზოგიერთი ოპოზიციონერის უნიჭობა და სიზარმაცე და, მგონი, ბევრი რამ.

— ტელეკომპანია „მეტროს“ მფლობელებს შორის დაპირისპირება როგორ აისახება ტელეკომპანიის მუშაობაზე?

— მე არ ვარ „მეტროს“ თანამშრომელი, მაგრამ ძალიან კარგად ვიცი ტელევიზიაში არსებული სიტუაცია. ამდენად, ეს დაპირისპირება არანაირად არ აისახავს და არც აისახება ტელეკომპანიაზე. თანამედ შემიძლია ვთქვა, რომ არც ერთი პოლიტიკური პარტიის წევრი არ ახდენს დღეს „მეტროსზე“ ზეგავლენას. „მეტროს“ არის შპს და მის წევრებს უფლება აქვთ, საკუთარი წილი გაყიდონ, გააჩუქონ, მაგრამ ნებისმიერი ვინც არ უნდა მოვიდეს, თუ ეცდება ჟურნალისტიკის შეზღუდვას, ტელეკომპანიას ის ხიბლი და ვიკარგება, რაც დღეს აქვს, და ვიკარგებს ჯიბის ტელევიზიად იქცევა.

— ოპოზიციის დაპირებული შეთავაზება როგორ, თუცა ვითარება არ შეცვლილა.

— ეროვნული ფორუმის მარში ხომ არის დაგეგმილი?

— ფიქრობთ, რომ ოპოზიციის აქტიურობა დანიშნულია ასე ვიტყვი: 2012 წლის არჩევნებისთვის მზადება ყველა პარტიასი დაინსო. ეს მზადება გამოიხატება თუ არა მინც და მინც აქციებში, არ ვიცი, მაგრამ ვფიქრობ, რომ 2012 წლის არჩევნები არ იქნება ისეთი მშვიდი, როგორც წარსულში იყო. ძალიან ბევრი პოლიტიკური ძალა დახარჯავს ენერჯიას, ფულს და დროს, რათა პარლამენტში მოხვდეს.

ესაუბრა შორენა ციხარაშვილი



www.geworld.net  
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„საქართველომ რაიმე კონსტრუქციული წინადადება უნდა შეესთავაზოს რომორც აფხაზებს, ასევე ოსებს და კონტაქტები გამომკვანოს რუსეთთან“

# «მიუიზმი» საბოლოოდ უნდა დასრულდეს

აკაკი ასათიანი

## არსს გაუფოჯობესაბული და არსს გაუარესაბული მიუშა საჭირო არ არის

გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“  
ესაუბრა „საქართველოს ტრადიციონალისტა  
კავშირის“ ლიდერი აკაკი ასათიანი.

— ბატონო აკაკი, ჩვენს წინა ნომერში გაკეთდა განცხადებები, რომ საქართველოში არათუ ხელისუფლების, არამედ ოპოზიციის პრობლემა დგას, იგულისხმება ქვეყანაში რეალური ოპოზიციის არარსებობა. თქვენ რას გვეტყობოდა ამასთან დაკავშირებით?

— აბსოლუტურად ვეთანხმები ამ შეფასებას. ოპოზიციის დღეს ერთს გაიძახის, ხვალ საქმით საპირისპიროს ამტკიცებს. ოპოზიციონერობა არ ნიშნავს ხელისუფლებასთან უმნიშვნელო დეტალებზე კამათს ან მხოლოდ იმას, რომ ხელისუფლებაში არ ხარ და მასთან საერთო ენის გამოხატვას არ ცდილობ. ასეთი ოპოზიციის მატარებელმა, დიდი ხანია, ჩაიარა. დროა, ქვეყანაში რეალურმა ოპოზიციურმა ძალამ იარსებოს, რომელსაც ძალად იარსებოს, რომელსაც ხელისუფლების ლეგიტიმურად მომორებისთვის. სწორედ ასეთ ძალად ჩამოყალიბებას ვცდილობთ ჩვენ — ტრადიციონალისტები, „ეროვნული ფორუმი“ და „ქალთა პარტია“.

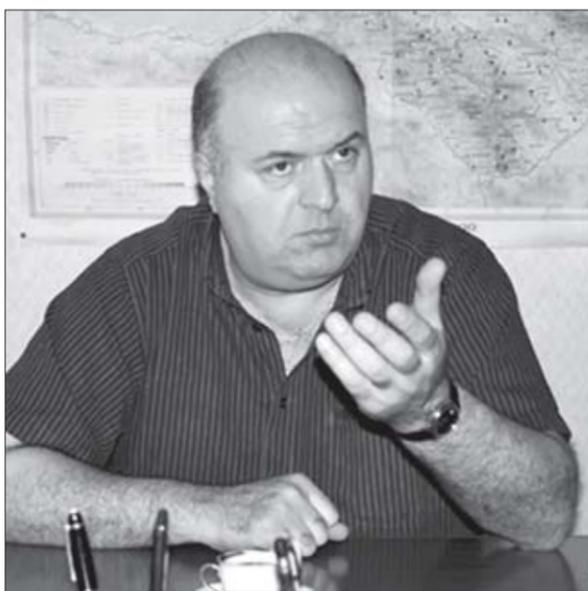
დღესდღეობით ხელისუფლებასთან თანამშრომლობენ „ქრისტიან-დემოკრატები“, „ახალი მემარჯვენეები“ და სხვები. რაც შეეხება რადიკალურ ოპოზიციას, ის ბევრ რამეში მართალია, მაგრამ გამოხატვის ასეთი პირდაპირი მეთოდები გაუმართლებელია ყველა თვალსაზრისით — ტაქტიკური, სტრატეგიული, პროპაგანდისტული თუ ფსიქოლოგიური კუთხით. ქვეყანაში ისედაც სამართლიანობის პრობლემაა და კიდევ უსამართლო გზებით ბრძოლა იქნება ოპოზიციის მხრიდან? ხელისუფლების შეცვლის საუკეთესო გზა მხოლოდ სამართლიანი არჩევნებია.

— ეს მოთხოვნა ნებისმიერ არსებობდა. რა გარანტიები არსებობს საიმისოდ, რომ სამართლიანი არჩევნები ამჟამად მაინც ჩატარდება და საზოგადოება ისევ გაბრიყვებული არ დარჩება?

— ნებისმიერ ოპოზიციამ მთელი თავისი ძალისხმეა კონსოლიდირება ვერ მოახერხა და შედეგებიც სავალალო მივიღეთ.

საამისოდ ნორმალური საარჩევნო კანონის შემუშავება საჭირო. მე მგონია, რომ საუკეთესო გამოსავალი სწორედ სამართლიან არჩევნებზე კონცენტრირებაა, მაგრამ შემდეგ რა სხვას მიიღებს ყოველივე ეს, არავინ იცის. ჩვენ ჩვენი უნდა გავაკეთოთ. კარგი იქნება, თუ ამაში რადიკალური ფრთაც ჩაერთვება, რომელიც აქამდე ან გაურკვეველ მოთხოვნებს აყენებდა, ან სწორედ არ აყენებდა მოთხოვნებს. მაგალითად, ჩამოვიტოვებ აბსოლუტურად გაურკვეველი იყო, გურჯანაძის ფლანგი რა რეპოლუციონერობას იმუშავებდა, რის მიღწევას აპირებდა. პოლიტიკოსებს, რა მოთხოვნებს აყენებდა, რის მიღწევას აპირებდა. პოლიტიკოსებს, რა მოთხოვნებს აყენებდა, რის მიღწევას აპირებდა. პოლიტიკოსებს, რა მოთხოვნებს აყენებდა, რის მიღწევას აპირებდა.

დღესდღეობით ხელისუფლებასთან თანამშრომლობენ „ქრისტიან-დემოკრატები“, „ახალი მემარჯვენეები“ და სხვები. რაც შეეხება რადიკალურ ოპოზიციას, ის ბევრ რამეში მართალია, მაგრამ გამოხატვის ასეთი პირდაპირი მეთოდები გაუმართლებელია ყველა თვალსაზრისით — ტაქტიკური, სტრატეგიული, პროპაგანდისტული თუ ფსიქოლოგიური კუთხით. ქვეყანაში ისედაც სამართლიანობის პრობლემაა და კიდევ უსამართლო გზებით ბრძოლა იქნება ოპოზიციის მხრიდან? ხელისუფლების შეცვლის საუკეთესო გზა მხოლოდ სამართლიანი არჩევნებია.



ბი, ამ შემთხვევაში უპასუხისმგებლო გამოდის. პოლიტიკოსისთვის ორივე დამლუპველია.

ბატონო ასათიანი, თქვენ სამართლიანი არჩევნების გზას მიიჩნევთ ალტერნატიულად. პარალელურად 27 სექტემბერს საპროტესტო აქცია გაიმართეთ. როგორ გავიგოთ ეს და რა დატვირთვა აქვს ამ აქციას?

— ბატონო ასათიანი, თქვენ სამართლიანი არჩევნების გზას მიიჩნევთ ალტერნატიულად. პარალელურად 27 სექტემბერს საპროტესტო აქცია გაიმართეთ. როგორ გავიგოთ ეს და რა დატვირთვა აქვს ამ აქციას?

— ეს აქცია შეგნებულად დავამთხვეთ სოხუმის დაცემის დღეს და უდიდეს დღესასწაულს — ჯვართამაღლებას, რომლითაც საზოგადოებას

კიდევ ერთხელ შევახსენოთ ის ხალხი, რომელიც სოხუმის დაცემას შეენიერა. აფხაზეთის პრობლემა დღესაც მოუგვარებელია, ხელისუფლება კი ამისთვის არაფერს აკეთებს. ახსოვს კი საზოგადოებას ამ პრობლემის არსებობა საერთოდ? რალაც ეჭვი მეპარება.

27 სექტემბერს გამართული აქციით მხოლოდ აფხაზეთის პრობლემები კი არ გავაპროტესტეთ, არამედ ხელისუფლების მიერ გადადგმული არასწორი ნაბიჯები საშინაო თუ საგარეო პოლიტიკაში, ასევე სოციალური, ეკონომიკური, სამართლებრივი, კულტურული და ა.შ. მიმართულებით. ამით საზოგადოებასა და ხელისუფლებას შევახსენეთ, რომ ჩვენ არ მოვმკვდარვართ და ისევ ბრძოლას ვაპირებთ, რა თქმა უნდა, — ალტერნატიული გზებით.

— როგორ წარმოგიდგენიათ აფხაზეთის პრობლემის მოგვარება?

— ერთადერთი გზა აფხაზეთთან კომპრომისზე ნასვლაა, — უპირობო მოლაპარაკებების დაწყება. სააკაშვილმა თავისი აზრისიერი რიტორიკით ამ პრობლემის გამწვავებას შეუწყო ხელი. ზუსტად მისმა ბაძიანობამ მიგვიჩვენა რუსეთთან მოამდევ. აზრსია კიდევ რომ გაბრძოლებულიყო, ისევე შეიძლება კონფლიქტად მივიღოთ. კიდევ კარგი, გოლო პერიოდში დასაბამიდან სააკაშვილის ყური აუწია, რომ ტონი შეიკრიბებინა არამართლმართლად და ოსებთან, არამედ რუსეთთანაც კი, გაბრძოლა მას ნდობა იმდენად ამაღს დაკარგული, რომ ამ „გარდაქმნით“ სა-

სიკითხოდ უკვე არაფერი შეიცვალა.

საქართველომ რაიმე კონსტრუქციული წინადადება უნდა შეესთავაზოს რომორც აფხაზებს, ასევე ოსებს და კონტაქტები გამომკვანოს რუსეთთან. საერთაშორისო საზოგადოება ამ გადაწყვეტილებას აუცილებლად დაეთანხმება. ამაში ღრმად ვარ დარწმუნებული.

— ისევ ოპოზიციის თემს დავუბრუნდით. როცა ბლოკი „რვიანი“ არსებობდა, ირწმუნებოდით, რომ ის ერთი სუბიექტი იყო, თუმცა სრულიად საპირისპირო აღმოჩნდა. დღეს სახეზეა „ექვსიანი“, რომელიც საზოგადოებისთვის ერთ მთლიან ნაწილთან ასოცირდება, თქვენ კი, მის ერთ სუბიექტად ჩამოყალიბებას ისევ ვერ ახერხებთ. ამ ფონზე როგორ აპირებთ შეჯერებულ მუშაობას საარჩევნო კოდექსზე?

— საზოგადოებას არ ჰგონია, რომ ეს მისი პრობლემაა. საზოგადოება რომ ბევრ რამეში ვერ ერკვევა და რა უნდა, რომ არ იცის, იმიტომაც არის კარგად ჩვენი ქვეყნის საქმე. ჩვენ „ექვსიანის“ ბლოკად ჩამოყალიბების წინააღმდეგ ვართ. ამაზე საუბარი გამოირიცხებოდა. „ექვსიანი“ არის მხოლოდ საარჩევნო კოდექსთან მიმართებაში არსებული გაერთიანება. ჯერ სამართლიანი არჩევნებისთვის მიგვაღწეინა და მერე, ვისაც როგორ უნდა, ისე იყოს — უნდა ცალკე, უნდა ბლოკში. ამას არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს.

— არ ფიქრობთ, რომ ოპოზიციის საზოგადოებისგან იმას იღებს, რასაც იმსახურებს?

— მართალია, საზოგადოე-

### «გურჯანაძე ხელისუფლების ნიჟილზე დასხა წყალი, მსხვერპლზე რომ არაფერი ვთქვათ... გურჯანაძე იყო მეორე რადიკალური ფრთის — ოქრუაშვილის ქებაა. ჩამოვალ, რომ იქნება, რა ჰქონდა გეგმაში ჩამოსვლის შედეგ, საერთოდ რა სურდა, რა მოჰყვებოდა ყოველივეს?! ეს თემა იღებდა გუნდოვანი რჩება»

### გაეროს გენსეკსა და სკანდალური სფოთა

ნიუ იორკში გახსნილი გაეროს გენსეკსა და სკანდალური სფოთის საკუთარი დამოუკიდებლობის აღიარების მოთხოვნის გარეშეც სკანდალური აღმოჩნდა. ირანის პრეზიდენტის, მაჰმუდ ახმადინეჯადის ემოციურმა გამოსვლამ კვლავ განაპირობა აშშ-ისა და ევროკავშირის დელეგაციების დემარში. საქართველოსა და თურქეთის ლიდერებმა კი გაეროს ტრიბუნა რუსეთსა და ისრაელზე მრისხანე თავდასხმებისთვის გამოყენეს.



### გაეროს დაფინანსების შეწყვეტით ეპიკრიზისი

აშშ-ის რესპუბლიკელმა სენატორმა ორინ ჰეტიმმა სენატში წარადგინა კანონპროექტი, რომლის თანახმადაც, თუ გაერო პალესტინის დამოუკიდებლობას აღიარებს, აშშ მას დაფინანსებას შეუწყვეტს. ჰეტიმის თქმით, პალესტინის ავტონომიის სტატუსის განსაზღვრა ისრაელის უსაფრთხოებას დარტყმას მიადგენს, ეს კი აშშ-ის ინტერესებს ეწინააღმდეგება. კანონპროექტის თანახმად, ამერიკულ კომპანიებსა და ორგანიზაციებს გაეროს დაფინანსება უნდა აეკრძალებინათ. პრეზიდენტი ბარაკ ობამამ, რესპუბლიკელები და დემოკრატები, ამ კანონპროექტის წარმატებას ეჭვის თვლით უყურებენ.







ადვოკატთა ტარიელ მურმანიშვილმა პროცესი მოიგო, რის შემდეგაც სოლიდური ჰონორარი ეკუთვნოდა. მოხდა ისე, რომ უღირსად მოიძცა მისი დაცვის ძველ მყოფი, პროკურატურასთან საერთო ენა გამოკლება და ეს კაცი დააჭირნა.

# აქსია



www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აქციას წინ უსწრებდა 16 სექტემბერს ადვოკატთა უფლებების დაცვის კომისიის საგანგებო სხდომა, რომელზეც ადვოკატ ტარიელ მურმანიშვილის უკანონო დაპატიმრებასთან დაკავშირებული საკითხი განიხილეს. მურმანიშვილს პროფესიული მოვალეობის სრულყოფილად შესრულებისთვის, ანუ მოგებული საქმისთვის დევნიან.



**ზაზა ნატი- აშვილი**, აქციის ერთ-ერთი ორგანიზატორი, ადვოკატთა ასოციაციის პრეზიდენტი:

— ადვოკატთა კორპუსის დევნა უპრეცედენტო მასშტაბებს იღებს. მიუხედავად საერთაშორისო ორგანიზაციების მხარდაჭერისა, გრძელდება ადვოკატთა ტერორი, ირღვევა როგორც ადვოკატების, ისე მათი დაცვის ქვეშ მყოფი მოქალაქეების უფლებები. ვითხოვთ, სააკაშვილის რეჟიმმა დემოკრატიული სასამართლო მოგვცეს, რომელიც პოლიტიკური რეპრესიისგან სრულიად თავისუფალი იქნება. ასეთ სასამართლოში ადვოკატებს საშუალება გვქონება, როგორც საკუთარი თავი, ისე ჩვენი დაცვის ქვეშ მყოფები დავიცვათ. იმ ქვეყანაში, სადაც ადვოკატი საკუთარ თავს ვერ იცავს, რა ქვეყანაზე და დემოკრატიაზეა საუბარი. ადვოკატის თავისუფალი პროფესია, ფაქტობრივად, სააკაშვილის რეჟიმმა გაანადგურა. ნებისმიერი ადვოკატი, რომელიც საჯაროდ იცავს ადამიანის უფლებებს, სააკაშვილის ხელისუფლების მიერ იქნება დევნილი.

ბოლო შვიდ წელიწადში გამატიყუნებელი განაჩენით 122 ადვოკატი მოხვდა ციხეში. არ ვამბობ, რომ ყველა მართალი იყო კანონის წინაშე, მაგრამ, დღევანდელი ხელისუფლება ადვოკატების მიმართ რომ განსაკუთრებული სიმკაცრით გამოიჩინებდა, ეს ვიცი. საბჭოთა კავშირის დროსაც არ ახსოვთ ასეთი ფაქტი. მთელი 73 წლის განმავლობაში, რაც საქართველო იმპერიის შემადგენლობაში შედიოდა, დაახლოებით 80-მდე ადვოკატთა გასამართლებული. დემოკრატიის შუქურად წოდებულმა სააკაშვილმა კი შვიდ წელში 122 ადვოკატი დაიჭირა. თვითონ ფაქტი თითქმის იმაზე, რომ ეს რეჟიმი

# «ადვოკატის პროფესია სააკაშვილმა, ფაქტობრივად, გაანადგურა»



**სააკაშვილს ადვოკატთა ასოციაცია უზენაესი სასამართლოს შენობასთან ადვოკატთა კორპუსის ინსტიტუციონალური დავის შესახებ აქვს სააკაშვილის მიმართ რომ განსაკუთრებული სიმკაცრით გამოიჩინებდა, ეს ვიცი. საბჭოთა კავშირის დროსაც არ ახსოვთ ასეთი ფაქტი. მთელი 73 წლის განმავლობაში, რაც საქართველო იმპერიის შემადგენლობაში შედიოდა, დაახლოებით 80-მდე ადვოკატთა გასამართლებული. დემოკრატიის შუქურად წოდებულმა სააკაშვილმა კი შვიდ წელში 122 ადვოკატი დაიჭირა. თვითონ ფაქტი თითქმის იმაზე, რომ ეს რეჟიმი**



არის ბევრად ბინძური, უღმობელი და სასტიკი, ვიდრე საბჭოთა სახელმწიფო იყო.  
— **დაახლოებით რამდენი ადვოკატი შეიკრიბა გუშინ?**  
— 200-მდე ადვოკატი ვიყავით და, ჩემი აზრით, ეს პატარა ქვეყნისთვის საკმაოდ მნიშვნელოვანი რიცხვია. ამერიკაში ვერ იბოვი 200 ადვოკატს, რომელიც ქუჩაში დადგება საკუთარი უფლებების დასაცავად. ეს რიცხვი კიდევ გაიზრდება. ყველა ადვოკატი მიხვდება, რომ ადვოკატის თავისუფლება ყველაზე დიდი უფლებაა.  
— **თქვენი აზრით, გუშინ აქციაზე ყველა ადვოკატი იყო, ვისაც სურვილი ჰქონდა, თუ საზოგადოებას მაინც აქვს საჯაროდ საკუთარი პოზიციის დაფიქსირების შიში?**  
— სააკაშვილის რეჟიმი სწორედ იმითაა ბინძური, რომ ცდილობს, საზოგადოება დააშინოს და თავის ჭკუაზე ატაროს. ადვოკატთა კორპუსთან სწორედ იმიტომ ვმუშაობთ, რომ უფრო მეტი ადამიანი გამოვიდეს, აღარ ეშინოდეთ საკუთარი აზრის დაფიქსირე-

ბის. ანალოგიური აქციების გამართვას ვერობაშიც, კერძოდ, ბრიუსელშიც ვაპირებთ. ზუსტი დრო ჯერჯერობით დადგენილი არაა, თუმცა უახლოეს დღეებში გახდება საზოგადოებისთვის ცნობილი. ყველა უნდა იცოდეს, რომ სააკაშვილის რეჟიმი მართლ საქართველოსთვის კი არა, მთელი დემოკრატიული საზოგადოებისთვისაა საშიში.  
**გალა ნიკოლაიშვილი, ადვოკატი:**  
— ბოლო დროს ადვოკატებს, ყოველგვარი კანონიერი საფუძვლის გარეშე, ხელოვნურად შექმნილი საბაბით და მოტივით აპატიმრებენ. აქციაც სწორედ ამის საწინააღმდეგოდ იყო მიმართული. გვირგვინი ადვოკატებმა, რომლებიც უსამართლობის მსხვერპლნი არიან და მათი რიცხვი უფრო და უფრო იზრდება, ჩვენი მხარდაჭერა იგრძნონ. ზუს-

ტად ვიცი, რომ რამდენიმე ათეული ადვოკატი ამ ხელისუფლების მხრიდან პოლიტიკური და პირადი მოტივებითაა დაპატიმრებული. არის ფაქტები ადვოკატების მიმართ შეურაცხყოფის, ზნეობის, შანტაჟის და ა.შ. შეუძლებელია, ქვეყანაში ადამიანის უფლებების დაცვაზე საუბარი იმ ვითარებაში, როდესაც ადვოკატები თავს დაუცველად გრძნობენ. საქმიანობის გაბედულად და დამოუკიდებლად განხორციელების პირობები არ არსებობს. ადვოკატს კანონმდებლობით აღარ აქვს საშუალება, კლიენტის დაცვისათვის ყველა საჭირო ინფორმაცია მოიპოვოს. ადვოკატის მიერ სასამართლოზე წარდგენილ 10 უტყუარ მტკიცებულებას პროკურატურა ხშირად მხოლოდ ერთ, საკმაოდ საეჭვო მტკიცებულებას უპირისპირებს, მოსამართლისთვის კი ის უფრო მისაღებია, რადგან პროკურორი ამბობს.

## — რამდენად ირღვევა პირადი თქვენი უფლებები და თქვენს პრაქტიკაში რამდენად ხშირია ასეთი ფაქტები?

— ახალი საკანონმდებლო ბაზა, რა თქმა უნდა, მეც შემეხდა, იმავე პრობლემებს ვაწყდები, როგორც დანარჩენი ჩემი კოლეგები. კანონმდებლობის და მოსამართლის მხრიდან უფლებები იზღუდება ჩემი უფლებები. აღარ გვაქვს საშუალება, მტკიცებულებები მოვიპოვოთ: ფოტოები, ვიდეოტელის ჩანაწერები, სატელეფონო საუბრების ამონაბეჭდები, მობილური ტელეფონების მდებარეობის მონაცემები ანძების მიხედვით და ა.შ. ასეთ სიტუაციაში, დამეთანხმებით, საკმაოდ რთულია კლიენტის უფლებების დაცვა.



## შალვა შავლიძე, ადვოკატი:

— აქცია დავამთხოვეთ უზენაესი სასამართლოს იმ პროკურატურასთან საერთო ენა გამოქვანდა და ეს კაცი დააჭირნა. ვაპირებთ, საერთაშორისო საზოგადოებას ვაცნობთ, თუ როგორ ექცევიან საქართველოში ადვოკატებს. წარმოიდგინეთ, ახალი კანონის მიხედვით, ადვოკატის მიერ მისი კლიენტის მიმართ თანხის შეთავაზების შემთხვევაშიც კი, მიუხედავად იმისა, რასამუშო გასწავს მისი დაცვის ქვეშ მყოფისთვის, ქრთამად აღიქმება და ბრალდებულს შეუძლია პასუხისგებაში მისცეს ადვოკატი. ამ მუხლით უკვე რამდენიმე ადვოკატი დაიჭირეს.

ლება ცდილობს, ვინც არ ემორჩილება, პასუხისგებაში მისცეს. სასამართლო ხელისუფლების დამორჩილება ადვილად შეძლო მმართველმა პოლიტიკურმა გუნდმა. სამართალწარმოების პროცესში მონაწილე ერთადერთი ინსტიტუტი ადვოკატურა დარჩა, რომელიც ხელისუფლებამ ბოლომდე ვერ მოაქცია გავლენის ქვეშ და ძალიან სერიოზულ შეტევებს ახორციელებს მასზე. თუმცა შეძლო და ადვოკატთა კორპუსში გააჩინა საკმაოდ სერიოზული ადვოკატთა „მეხუთე კოლონა“, რომელიც აქტიურად თანამშრომლობს ბრალდების მხარესთან, პროკურატურასთან, რაც დაუშვებელია. თანამშრომლობა დაწინასწარი გარიგებები ბრალდებისა და დაცვის მხარეს შორის, სამართალწარმოების პროცესში მათი ურთიერთობა უზენაეს კონკურენტისა უნდა ეწყარებოდეს. ამდგავარად, ხელისუფლება ადვოკატების კონტროლს ახერხებს და შიშის სინდრომს აჩენს. ადვოკატები, რომლებიც პროკურატურასთან არ თანამშრომლობენ, ცუდი პირობები ექმნებათ. პროკურატურის წარმომადგენლები პირდაპირ ეუბნებიან ბრალდებულს ოჯახის წევრებს, აიყვანონ ადვოკატი „მეხუთე კოლონიდან“, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ვერ გამოინახვენ საერთო ენას.

შეტყვის მეორე ფორმა არის ის, რომ არამართო მატერიალური კეთილდღეობა შეუქმნან „მეხუთე კოლონი“ ადვოკატებს, არამედ პასუხისგებაში სრულიად დაუსაბუთებლად მიაცვლინონ ადვოკატები, რომლებიც არ მოიხარბებამთიანებად. ასეთი შემთხვევა იყო ტარიელ მურმანიშვილის შემთხვევა. ადვოკატმა პროცესში მოიგო, რის შემდეგაც სოლიდური ჰონორარი ეკუთვნოდა, მოხდა ისე, რომ უღირსად მოიქცა მისი დაცვის ქვეშ მყოფი, პროკურატურასთან საერთო ენა გამოქვანდა და ეს კაცი დააჭირნა. ვაპირებთ, საერთაშორისო საზოგადოებას ვაცნობთ, თუ როგორ ექცევიან საქართველოში ადვოკატებს. წარმოიდგინეთ, ახალი კანონის მიხედვით, ადვოკატის მიერ მისი კლიენტის მიმართ თანხის შეთავაზების შემთხვევაშიც კი, მიუხედავად იმისა, რასამუშო გასწავს მისი დაცვის ქვეშ მყოფისთვის, ქრთამად აღიქმება და ბრალდებულს შეუძლია პასუხისგებაში მისცეს ადვოკატი. ამ მუხლით უკვე რამდენიმე ადვოკატი დაიჭირეს.

ლილი მიროტაძე

## სიკვდილით დასჯა — 20 წლის შედეგ

აშშ-ში პოლიციის მკვლელობისთვის 1991 წელს გასამართლებული ტროი დევისი სიკვდილით დასაჯეს. განაჩენის სისრულეში მოყვანამდე ქვეყნის უმაღლესმა სასამართლომ არ დააკმაყოფილა დევისის ადვოკატის თხოვნა მისი დაცვის ქვეშ მყოფის შეწყალების შესახებ. ქვეყნის უმაღლესი სასამართლო იყო ბოლო ინსტანცია, რომელსაც განაჩენის შეცვლა შეეძლო. 42 წლის დევისის სასიკვდილო ინექცია გაუკეთეს. სიკვდილისთვის დაცვისთვის სპეციალურად შედგენილ წერილს თითქმის მილიონმა ადამიანმა მოაწერა ხელი, მაგრამ მან განაჩენზე ვერ იმოქმედა.

## არქივის სიკვდილით დასაჯის დასაჯის

აშშ-ში კათოლიკე სასულიერო პირებმა პრეზიდენტ ბარაკ ობამას ქორწინების ინსტიტუტის მხარდაჭერისკენ მოუწოდეს, რათა ეკლესიასა და სახელმწიფოს შორის კონფლიქტი არ მოხდეს. სასულიერო პირებს ნიუ იორკის შტატის არქივის კოპოსი ტიმოთი დოლანი ხელმძღვანელობს. კათოლიკე ეპისკოპოსები ქორწინების დაცვის 1996 წლის აქტის მიმართ სახელმწიფოს დამოკიდებულებას აპროტესტებენ. აქტი აშშ-ის პრეზიდენტმა თებერვალში არაკონსტიტუციურად ცნო და ფედერალურ სასამართლოებს ამ კანონის დაცვის შეწყვეტა მოსთხოვა. კანონს ერთსქესიანთა ქორწინების მხარდაჭერები ასაჩივრებდნენ.







ყველა შიშველად ადგილას მშენებარე ტაძრებითა და ალმარტული ჯვრებით ვნუგაშობთ, ამ მხრივ ბრიგოლ ხანძართლის ეპოქას „არ ჩამოვრჩებით“. გვანახებთ მოწინააღმდეგისა და ბერ-მონაზონთა სიმრავლეს, რომელთა ძირითად საქმიანობად ქვიშა-ცამენტი მოხალვება ძვეულა. სანახაობისა და სატრაპეუოების მოწყობაშიც არ გვყავს გადაღლი...

ულ ქართულ მიწასაც კი გვეღვაკვინან და გვართმევენ. ვინაც გინდა, ჰქონება, გაყიდული თუ გასაყიდი საძირკით, მთავარი, „სტუმართმოყვარეობა“ ვიყო. ყველა სიკეთესთან ერთად, „შეგადგინების“ მფორცილებართა და უზინარსოვ რაგვინტარებისა „პური და სანახაობა“. მეფესაც ვბადავთ, მაგრამ სვეტიცხოვლიდან გამოსულს, მეჩეთშიც შესვლას ვუნუნებთ. ქვეყნის გადაარჩენა გვინდა, ოღონდ ნატოს არ ვეშურებთ. განათლებას ვიღებთ და მინც „შუშანიკის ეპოქაში ვრჩებით“, რაც თანამედროვე აზროვნებისთვის და მომზადების მაღალი დონისთვის „დამარკოლებელია“.

რატომ უნდა ვიყოთ უკაცყოფილო, მაშინ, როცა ამდენი გზა „იგება“, ფასადები „იდებება“, ქალაქები „მშვენიერება“, უშა „განათლება“? ჩვენთვის ნებით თუ სისხლიც დაიღვრა, არაუშავს, ვიღაცები ლექსებს მოგვიძვნიან და დიდი შემართებით მოგვინდებენ, თუ საჭირო გახდა, სისხლი ისევ დავეღვართ, მერე კი დაუფიქრებლად გავიაროთ და თავისუფლება ვიზიემოთ. სისხლის გარეშე ხომ ვერ მივალთ „თავისუფლებამდე“?

„პირველი ძმის სისხლით ხელშეღებულმა კავშირით მერვე წყვილის ღირსი გახდა ქვეყანა, შემდეგ გმირთა სიბოროტემ დაბოძებულ შეანანებინა უცხო ცოცხალი კაცის ესოდენ საკვირველებით დაბადება და მინის პირისაგან ყოველივეს აღმგელი ნარდუნის შეჩერება. ამის შემდეგ, გოდოლის მაშენებელთა თავხედობამ, ენათა შერყენით და ტომების დაშლით, მეოთხედ დასაჯა კაცთა მოდგმა. ხოლო კერპთა თავყანისცემის სიბეცემ და დამბადების ნაცვლად დაბადებულის მსახურებამ სრულიად განაშორა და უცხოყო კაცი შემოქმედი ღმერთისგან. სოდომელთა სიბღინით ცხოვრების ღაღადისმა ღმერთი აიძულა, ხუთქალაქის მხარე ცეცხლით დაენწა. ანვიმა უფალმა ციდან სოდომს და გომორს გოგირდი და ცეცხლი.“ ამ ყველაფ-



## «ისტორიას ახსოვს ღვთის თავდადებას ბრძოლის ველზე და ბიოკრი ბიოკრის ქმედებას, რომელმაც ქართველები თურქებს შეატოვა და განიწია, თვითონ კი აჯამეთის ტყეში ნაღირებით ირთოვდა თავს... დღეს რომელს უფრო ვგავართ, სხვისთვის თუ არა, ჩვენთვის მაინც ვიხსოვრებთ, რომ ისევ ბარბაზს არ ავირჩიოთ»

რის მიზეზი უფლის გზას აცდენილი ადამიანის მდგომარეობაა, რომელსაც საკუთარი თავი კერპად გაუხდია და ვინც თავყანს არ ცეცხლს, შიშვლით სიკვდილი ეშუქრება. დაინყო ურწმუნოთა დევნა, მაგრამ თემურ ლენგმა ჩაიარა ისევ, როგორც ჩაივლის, ქარიშხალი, ხანძარი, ომი, შიშვლი, ჭირიანობა, ხოლო სვეტიცხოვლის ხელთუქმნილი ტაძარი დღემდე გადაჭურვებს საქართველოს და მართლმადიდებელურ სამყაროს.

როგორც ნეტარი ავგუსტინე გვასწავლის: „ქართული თუნდაც ემსახურებოდეს, თანაშემწეა, ზოროსტიანი, კი, თუნდაც მიწოდებულ, მონა და ამაღლს იმის მსგავსად, ვინაც ვართი პატრონი კი არ ვყავს, არამედ იმდენი ღმერთი, რამდენიც — ნაკლოვანება“.

ზედმეტი თავისუფლება დიქტატურაზე უარესია. ადამიანი, რომელიც ცოდვის ტყვეა, თავისუფალი ვერასოდეს იქნება. ჭეშმარიტი თავისუფლება ქრისტიანული თავისუფლებაა, შინაგანი თავისუფლება და არა გარეგნული,

რომელს უმცირესობას „და-რუთობთ, სხვანაირად მათინაშე თავს ვერ მოვიწონებთ. არადა, ღვთის მიწის მსგავსებას ვცოდვობით, რომელმაც სვეტიცხოვლის მოგზაურნი ზარებით შეაპიჯა თბილისში და დაუბრუნა ძალაძის დედაქალაქობა, რაც დიდგორის ბრძოლის ბაზრქმელებას წარმოადგენდა.“

როცა ეროვნულობას გრძნობს და გახსენდება დიდი ქართველი წმინდანები, შეუძლებელია, შენი მინისთვის არ მოგიხდეს თავდადება, მაგრამ, თუ ეს ყველაფერი დრომოქმულ ტრადიციად მიგაჩნია და ცდილობ, მისგან გათავისუფლდე, მეტიც, გალიზიანება, მაშინ ადვილია, ამდენი გაუბედურებული ადამიანის ხედვრი აიტანო. ძნელია, მშვიდი შეამჩნიო, როცა მადლარი ხარ; ძნელია, მტრისად გაეგო მასში, როცა სინანულით არასოდეს ვიტირებ; ძნელია, სიყვარული იგრძნო მაშინ, როცა უფალი არასოდეს გქონია; ძნელია, დაინახო მამინი, როცა ბრმა ხარ; ძნელია, სხვისი ტყვეობა მოისმინო მაშინ, როცა არ გესმის; ძნელია, მოწყალე სამართლი ირწმუნო მაშინ, როცა საკუთარი ხალხისთვის შენი სურვის ნამუსრევიც გეწინდება. მაგრამ ამ ყველაფრის დაუარავ არ აღმოჩნდა ძნელი, თუმცა ვაცხადებთ უფრო ძნელი იქნება ჩვენს ეპოქაში.

ტარების მშენებლობა აქტიურად მიმდინარეობს და მასში მონაწილეობაც დაუფიქრებლად ხდება. მეგვიძლია, ლოგინად მიჯაჭვულ ახლობელს გადავაბიჯოთ და შემოსავალი მშენებლობას შევნიროთ. ღვთის სახლს ვაშენებთ და ეს უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე იმ ავადმყოფის მოვლა, რომელსაც დავის ანაბარად ვტოვებთ, რადგან მისთვის საშუალება არ გვაქვს, ტაძრის იატაკია მისაპირკეთებელი. სულელების უმადლესი დონე მოყვასის სიყვარულს სცილდება და რაღაც „ამოუცნობ“ სამყაროში გადადის. ეს ამდენი „მორწმუნე“ ჩვენი ქვეყნის ისტორიას არ ახსოვს, ამდენი „ქველმოქმედებაც“ იშვიათად თუ ხვდება, მაგრამ მინც რაღაც გვაქვია. შაბათ-კვირას აუცილებლად ეკლესიაში უნდა ვიყოთ, მარხვებს ზედმინვით კარგად „ვიცავთ“, აღსარებას სმირად „გამობობთ“, ზიარება ცხოვრების წესად გვიქცევია, ბზობას ზეციურ იერუსალიმში შემავალ უფალს ოსანას ვუგალობთ, თუმცა ეს ხელს არ გვიშლის, რომ ცოტა ხანში ჯვარზეც გავაკრათ.

ყველა შიშველად ადგილას მშენებარე ტაძრებითა და ალმარტული ჯვრებით ვნუგაშობთ, ამ მხრივ ბრიგოლ ხანძართლის ეპოქას „არ ჩამოვრჩებით“. გვანახებთ მოწინააღმდეგისა და ბერ-მო-

ნაზონთა სიმრავლეს, რომელთა ძირითად საქმიანობად ქვიშა-ცამენტი მოხალვება ძვეულა. სანახაობისა და სატრაპეუოების მოწყობაშიც არ გვყავს გადაღლი. დაღლილ-დაძანდვლებს თუ შუაღამიანზე არ გამოგვეღვიძება, არაუშავს, მათი დროც მოვა, ჯერ ზღვა საქმება მოსაგვარებელი იქამდე. მრავლაც ვეღვიწვინით ქარბად ვზრუნავთ, თუ მათად შექმნაზულია, უფრო მათად გავაყვებით, რადგან მღვიწვინი აღამიანის ცხოვრება ადვილი საქმე არ არის. საბოლოოდ კი, ვინ იცის, საით მივდივართ. სამართლებროდ, ღარიბებისთვის ურთიერთობაც გამომგვიწვინით მივიღებინე იმ ჯვარს, რომლის ტარებაც „ადვილია“.

საკუთარი ნაჭუჭიდან ასეთი „ღვანლით“ თავს ვინონებთ და რა მოხდა მერე, თუკი პრობლემები მინც არსებობს. ეს ჩვენ არ შეგვეხება, ჩვენ ხომ „წმინდანები“ ვართ. არ არს კაც, რომელიც ცხოვრობს და არა სცოდავს“, — სახარების ამ სიტყვებს ჩვენს ბუნებრივ გონებას ეწინააღმდეგება. ამ დროს კი, „აჰა, ესერა სიძე მოვალს შუალამესა და ნეტარ არს მონაიგი, რომელი იბოვოს მღვიძარედ, ხოლო ვაი არს მონისა მისი, რომელი იბოვოს უდევრებით. იხილეთ, სულთ ჩემო, და ნუ გრულის ძილისათვის, რათა არა გამოვარდე სასუფევლისაგან“.

წმინდა მამა ლავრენტი ჩერნიგოველი გვმოდვრავს: „საჭიროა, ფიზიკური და ფრთხილი იყო, რამეთუ ანტიქრისტიუკვე ახლოა. ერში ყველა რელიწარწყდება, ისევე, როგორც მონასტერში ყველა არ ცხოვრდება. უკანასკნელ უამს ცხოვრება ძნელი არაა, მაგრამ ბრძნული, ვინც ყველა ამ ცდუნებას გადალახავს, ცხოვრებას უფროსად უწოდებენ. უფლები უმეტესობა, თავისი უფლები და მცონარე ცხოვრების გამო, წარწყმდებიან! ისინი უღალატებენ წმინდა ეკლესიას და ხალხსაც გაიყოფილენ, არ იფიქრებენ თავიანთ ცხოვრებაზე, მეტადრე სხვებისა. ანტიქრისტეს გამეფებამდე ცოტა ხნით ადრე დაკეტილი ტაძრებიც გარეგანდება და არა მხოლოდ გარედან, შიგნიდანაც, მოაქროვებენ ტაძრებს და სამრეკლოების გუმბათებს, ხოლო როცა დაასრულებენ მთავარს, ანტიქრისტეც გამეფდება. ილოცეთ, რათა უფალმა ეს დრო გავგინარჩოლებს. საშინელი დროება გველოდება, ტაძრების რესტავრაცია ანტიქრისტეს გამეფებამდე გაგრძელდება და არნახული ბრწყინვალება იქნება მათში. და ხედავთ მთელი ეს მზაკვრობა როგორ მზადდება? ტაძრებში გარეგანი ბრწყინვალება იქნება, მაგრამ იქ სიარული არ შეიძლება, რამეთუ მათში უსისხლო მსხვერპლი აღარ შეენიერება. ის იქნება არა ეკლესია, არამედ „შესაკრებელი ეშმაკისაი“. ვინაც ყური აქვს სასმენად ისმინოს“.

და მინც, რამ მოიგო დიდგორი? — წმინდა მეფის მხურვალე სიყვარულმა და ღვთის მცნებების ჭეშმარიტად აღსრულებამ; გარეგნულ ტაძრებზე მეტად შინაგანის მშენებლობამ; მშვირთა დაპურებამ; თავმდაბლობამ და სინანულმა; „სააჯო კარით“ ადამიანებისადმი ნუგეშმა წმინდა მამათა დარიგებებით: „უფალს მიუძღვენი ყოველი დღისა და ღამის ნაწილი მადლობა, ლოცვით შესწირეთ მას წარსულისათვის; სთხოვე კურთხევა მომავალსა და დღის განმავლობაში იმ საათებიდან, რომელსაც ნუთისოფელი და მისი საქმენი გტაცებენ, შეძლებს დაგვარად მიიტაცე ნუთები, რათა გაიხსნოს უფალი, საიდუმლოდ აღამაღლებ მის წინაშე გული და აზრი, ღვთისმოსავი მადლიერებით. და თუ ამასში ყურადღებით და მუდმივად იმეცადინებ, საკუთარ თავში აღმოაჩენ იმას, რაც ფსალმუნში წერია, მიენიერებ სასუმილავთა თიღლი ჩემნი“. ასეთი გზით იძლია ბოროტი და დაითრუნა სიკვდილი. მაშინ შინაგანი გვექონდა და ამიტომაც მოვაღწიეთ დღემდე. დღეს კი გარეგნული სანახაობით უფალს ვმორდებით და მამონას მსახური ვხდებით.

„ღვინდვლიანობა ჩვენ ის ხალხი ვართ, ვინც დიდგორთან საშოგულო გადართინა, მირა კი წინამართლთან იღია მოქლა და კაცმა არ იცის, ამ საქმეთან გან დღეს გული რომლისკან გაუნდვდა. ჩვენ ის ხალხი ვართ, ვინც, ერთის მხრივ, იოლად და სწრაფად შეიძლება შრომა, რომცა საძირკითვე მოვაგებთ სჭირდებოდ, და, მიორა მხრივ, არანახული შრომისმოყვარეობა გამოიჩინა, რომცა საშუალება მიეცა, საძირკითვე შურბა მოქაქილავინა და უცხოეთის ნაყოფი გასაყიდა.“

ჩვენი ის ხალხი ვართ, ვინაც შეუძლია სათნოების სახლის — ჩვენს გლობალურ უკეთურებაში სინონდის ამ ობოლი სხვის — დარბევას უდრტინველად უქციროს და ინსტრუქციის სიმშვიდე და მოთმინება გამოიჩინოს. ჩვენი ის ხალხი ვართ, ვინაც საკუთარი ჭკუით გადაწყვეტილება ვერ გამოაქვს და მხოლოდ შეკვეთებს ასრულებს“, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, არ დაუშვავთ ბრძოლა დიდგორის წასაგებად...  
მამა კატრია (კპარაცხელია)



«ქელია, მთიანი შეაჩინო, როსა მაქარი ხარ; ქელია, მთიარს გაუგო მათინ, როსა სინანულით არასოდეს ვიტირებ; ქელია, სიყვარული იბრძნო მათინ, როდესაც ამის სუკვილი არასოდეს ბქონია; ქელია, დაინასო მათინ, როსა ბრმა ხარ; ქელია, სხვისი ტყვეობა მოიხილო მათინ, როსა არ გავსი; ქელია, მოწყალე საშაკიტილის ირწმუნო მათინ, როსა საკუთარი ხალხისთვის შენი სურვის ნამუსრევიც გეწინდება»







**ქლივს, ქლივს ამოდის  
მთვარი სამოთხის,  
ტყვია მიზანში მოსახვედრია.  
თავისუფლება ისე არ მოდის,  
თავისუფლება ლომთა ხვედრია.**

**ინტერვიუ**



www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

# ჯანსუღ ჩარკვიანი 80 წლის გახდა!

წარმოუდგენელი!  
ოცდაათი წლისას ახალგაზრდა პოეტად მოიხსენიებდნენ, ორმოცისასაც...

ახლაც ახალგაზრდაა, რადგან დულს და ბობოქროს, იბრძვის და იქმს ახალგაზრდული შემართებითა და მონდობებით. ამიტომაცაა ძნელად დასაჯერებელი, ამ ხნისა რომ მოიყარა პოეტი.

პირველი ლექსი 1947 წელს გამოაქვეყნა და აქედან იწყება მისი პოეტური საუკუნე. იმ დროს, როცა ქართულ სიტყვა-კაზმულობას ბუმბერაზი პოეტების ბრწყინვალეობა ანათებდა — გალაკტიონის, გოგლასი, განსაკუთრებული ნიჭი უნდა

გქონოდა, სიტყვის გამორჩეული ძალა და სიკისკასე, მათ გვერდით ყოფნის უფლება რომ მოგეპოვებინა.

ჯანსუღ ჩარკვიანიმა ეს შეძლო! ამის დასტურია მისი საყოველთაო აღიარება, თუნდაც ის უამრავი ჯილდო და პრემია, რომელთა გვირგვინი — შოთა რუსთაველის სახელობისა, დამსახურებულიად აქვს მიანიჭებული.

ყველა ეპითეტი შეიძლება მიესადაგოს ჯანსუღ ჩარკვიანს — დიდი პოეტი, გამორჩეული და ა.შ., მაგრამ, ეგებ, სახალხოობა შეეფერება ყველაზე მეტად. ის — „დამკვიდრებული ტიტული“ — შემოქმედის უპირველესი ნიშანი და ისიც, რაც მისი ცხოვრების წესია.

იგი ხალხთან, ადამიანებთან არის ყოველთვის, იზიარებს მათ ჭირსა და ლხინს, ეხმარება მათი სულის მოძრაობასაც და თავზუსაყრელი პრობლემების გადაჭრის დროსაც მხარში უდგას პოეტური სიტყვით და მამულიშვილური საქმით.

მოღვაწეა. 80 წელიწადი აღიარების ტახტზე მორჩებით ჯდომისა და მილოცვების მიღების საიუბილეო თარიღია. მაგრამ ჯანსუღ ჩარკვიანი აჯერ, გუშინ „ქართველთა მარშის“ მონაწილეთა შორის იყო, რომელიც სოხუმის დაცემის მე-18 წელს გაიმართა საქართველოს დედაქალაქში. სოხუმდანი ბატონი ჯანსუღი

მხოლოდ მაშინ გამოვიდა, როცა ქალაქს ცეცხლი ეკიდა და „გრადის“ რაკეტები სიკვდილს თესავდა შემოდგომის იმ დღეს უკვე სანახევროდ დანგრეულ „შავი ზღვის მარგალიტის“ ქუჩებში. „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქცია გულმხურვალედ გილოცავთ, ბატონო ჯანსუღ, დაბადების დღეს და, როგორც არაერთხელ გითქვამთ, თქვენი 100 წლის იუბილეზეც ერთი მაგრად გვექვიფოს!

**არამაზ სანუბლიძე**  
P.S. პოეტზე ყველაზე უკეთ მისი ლექსები ლაპარაკობენ. გთავაზობთ ჯანსუღ ჩარკვიანის შემოქმედების რამდენიმე გამოჩენილ ნიმუშს.



## ბეთანია

**„ბეთანია — სახლი სათნოებისა და სახლი მორჩილებისა და სახლი დიდებისა“.**

საბა

შენ არ გინახავს ჩემი ხელები, ჩემი თვალები და ჩემი მხრები, — გადარეული თეთრი ცხენებით და შორეული ზარების ხმებით. შენ არ გინახავს ჩემი ნისლები, მთიდან ქორების ფრთით მოტანილი, თეთრი ქარებით როგორ ივსება დღეები ლურჯი, ქრისტეს ტანივით. შენ არ გინახავს ფრესკის სიშორე, ფერი ფასკუნჯის, ფერი ქედნების, მირონის სურნელს როგორ იშრობენ ჩემი სხეულის ძველი კედლები. შენ არ გინახავს, მოდი და მნახე, რომ ეს ტაძარი ჩემი ტანია... სათნოებისა ვარ შენი სახლი, მორჩილებისა ვარ შენი სახლი, შენი სხეულის ვარ ბეთანია!..

## საგოგონათვის

მაგრად დაჰკარი, მაგრად დაჰკარი, დადგეს ყიფინის, კორიანტელი, რომ საქართველოს რწმენის აკვანი კვლავ იდგეს ტურფა და სანატრელი. მაგრად დაჰკარი, მაგრად დაჰკარი, მტერს ავი თვალი დაენისლება, ვინც ჩვენ ერთმანეთს უცებ გაგყვარა, სატროფოსთან შეყრას არ ეღირსება. თუ გამარჯვება არის მიზანი, დაბადებულნი არ ვართ ლაჩრებად, მამულისათვის, მამულისათვის, მამულისათვის, ძმებო, სიკვდილი ან გამარჯვება! როგორ დაცხრება, როგორ დაცხრება დაუცხრომელი ხალხის ბუნება, თავისუფლება და ალტაცება, დაუცხრომლობით აღისრულდება. ძლივს, ძლივს ამოდის მთვარი სამოთხის, ტყვია მიზანში მოსახვედრია. თავისუფლება ისე არ მოდის, თავისუფლება ლომთა ხვედრია.

## ლაპაზი სიკვდილი

როცა დაიწყებს წყარო საუბარს, მზეს რომ მისწვდება ირმის ბლავილი,

შემოასკდება როცა ალუბალს მუხლზე კაბა და გულზე ყვავილი. როცა კვირტები აფეთქდებიან, მთებს გადიდრენენ ფრთების ტკაცუნით, როცა ირმები დაფეთდებიან, მზეს შეხედავენ, რქებში ჩანურვილს. როცა მერცხალი ზეცას შეუტყვს, როცა მინაზე მზე და დარი დგას, ირემი აპრილს კარებს შეუმტყრევს და ატმის რტოებს რქებად დაიდგამს. როცა მზე მინდვრებს კალთებს დაუცლის საგვირილოდ და საენძელოდა, ირემი ირემს ბალახს გაუნვდის და რქას მიურტყვამს სადღეგრძელოდა. როცა ძეწნები ატირდებიან და აკოცებენ ვაზებს ხარდნები, შევხედავ ზეცას ნატვრისთვლებიანს, ავტირდები და ავხარხარდები. მოიგონებენ წარსულს მკვიდრები, აბუბუნდება ქვეყნად ყველა მთა, გავდიადდები, გავსულდიდდები და ავენთები მამულს კელაპტრად. დავდგები ცერზე, როგორც ავაზა, ერთს გადავხედავ დღეებს გაფრენილს, მერე მოვკვდები ისე ლამაზად, ვით დაიბადა ეს ყველაფერი.

## თოვლი

თოვლი მოსულა, თოვლი მოსულა, ქათქათა, შენი თეთრი მკერდივით... მე, უსასრულო სივრცის მოსურნე — ვარ მაღალ მთებში გამოკეტილი. და მაღალდებიან მთები ზეცამდე და მზისკენ იწევენ სვეტი სიცივის, გარეთ სიჩუმე დგას უეცარი და თოვლზე ხტუნავს შენი სიცილი. მშვიდობით, ჩემო ლურჯო სიზმარო, ნახვამდის, ჩემო თეთრო გვირილავ, მთელი სიცოცხლე უნდა ვინვალო, რომ მოგანვინო მთიდან ყვირილი. თოვლი მოსულა, თოვლი მოსულა, ქათქათა, შენი თეთრი მკერდივით... მე, უსასრულო სივრცის მოსურნე — ვარ მაღალ მთებში გამოკეტილი.

## მთავარი მიხს გაეული არის

ვერ დავიჯერებ, რომ ჩვენს მწვერვალებს ჩვენს შორის ვინმემ გადაუფერინა, ვერ დავიჯერებ, იყოს მძლევალი, იყოს მძლევალი, გარდა უფლისა. ახლა ვინ არის ასე მცთომარე, ასე მცოდველი და მჩემებელი.

მოდის თამარის სავსე მთოვარე, მე უნდა მისი დავრჩე მსლელები. ვერ დავიჯერებ, რომ შენს მთანმინდას არ ჰქონდეს მაინც კაცის ნაკვლევი... მაშ, რაც წყვილია უცებ გაბრწყინდა, სწორედ ის არის შენი სამკელი. სწორედ ის არის შენი ნალხენი და თუ მძლევალი ფეხდაფეხ მოგდევს, იქ უნდა ჰპოვო შენი სახელი, ბოლოს და ბოლოს იქ უნდა მოკვდე. და თუ გიმტყუნებს თვალი ტიალი, და თუ გიმტყუნებს მთვარე თამარის, მთავარი მაინც მამული არის, განსაცვიფრებლად არის მთავარი.

## მოვიდნენ ბკოლით ნოღაულისი

მოვიდნენ ბრძოლით ნოდებულნი ლამაზ, თამარად, ხოლო დალილინი გზას გაუდგნენ ლაშა, თამარი... ვაშა მზეს! აღმო აღმომავალს, მაგრამ ჩამავალს — ვერ შეედრება ჩამავალ მზეს აღმომავალი...

## იჩიროლა

**ფაშიზმთან ომის დროს პოლონეთში დაღუპულ 15 წლის ირინე სხირტლადეს**

მართლა მჯილისხელა თუ ხარ, შენი მჯილის ჭირიმე, რად არ ნუხხარ, რად არ ნუხხარ, რად არ ნუხხარ ირინეს.

მინა დასწვეს იმის ცოდვით, ზეცა გაახირიმეს, ვინ იცნობდით, ვინ იცნობდით, ვინ იცნობდით ირინეს.

გამოცხვება კვერი ობლის, გაუყურებს ტკივილებს, ოლონდაც თქვით, ვინ იცნობდით, ვინ იცნობდით ირინეს.

მხოლოდ ცეცხლში, მხოლოდ ცეცხლში, ცეცხლში გამოიცადა, პოლონეთში, პოლონეთშიც საქართველოს იცავდა.

აჯანყდა და მტერი ხოცა, ბინად ჰქონდა სანგარი, საქართველოვ, შენ ვინ მოგცა შეილი დასაკარგავი...

პოვონსკაში თეთრი გორა მოუჩითავო გვირილებს, ირინოლა, ირინოლა, ირინოლა, ირინე.

აჯანყდა და მტერი ხოცა, ბინად ჰქონდა სანგარი, საქართველოვ, შენ ვინ მოგცა, შეილი დასაკარგავი...

## გოიჩი და გაქარაი

არა გქონია გულში არც დარდი, დარდი თუ იყო, აღარც იცოდი, ოქრო და ვერცხლი თავზე გადაგდის, ქრისტე არა გნამს, დახვალ ბზის ტოტით.

რომ დაგიჩოქო, სამ გროშს ვერ მომცემ, მე კი განვდილი ხელი გამიხმა, დგახარ წარმართთა სამლოცველოში, ისე კი ვითომ ქრისტიანი ხარ.

დადიხარ მარად სიამოვნებით საკუთარ თავის შესანიშნავით, მე კი ხელთა მაქვს სია გონების, რომელ სიაშიც შენ ხარ პირველი.

საკუთარ სისხლის არ ხარ დამღვრელი, მოძმისთვის გული არ გედალება, გასკდა გული და გასკდა ნალველი, იძახე ახლა რა მენადვლება!

## განუოკაბა

შენ ნუ გგონია, რამეს ვდარდობ, რამეს მივტირი, ნურც იმას ფიქრობ, უზენაესს რამეს შევუთქვამ, — მე მიჭირს შენთან განშორება, თორემ სიკვდილი, სიკვდილი რაა — სულის გაყრა ცოდვილ სხეულთან.

## პათის პირობით

მწყურვალისათვის მიმატანინე წყალი, მევალისათვის მიმატანინე ვალი, გზაბნეულისთვის მასწავლებლად გზები, შეუნამლავი შემანამვლინე ზვრები, მომაძებნინე სხვაგან დამარხული ძმები, ამ ჩემს მამულში დამამარხვინე ძვლები, მათქმევინე: ქვეყნად სიცოცხლე ღირდა, მერე წამოვალ, წამოვალ, საცა გინდა!



2007 წელს ჩვენს ქვეყანაში არაპრივატიზებული რკინიგზის, მატარებელი „შპს“-ს დირექციამ დაახლოებით 50%-ით შეამცირა ადგილობრივი მიმოსვლის მატარებლების რაოდენობა. რეფორმებამ მონათლული ასეთი უსახური გადაწყვეტილებები ქვეყნისა და ხალხის ინტერესებს რომ არ ემსახურება, ეს იმ ზაფხულს მოსახლეობის საპროტესტო გამოსვლებამაც აჩვენა, რომელიც ბათუმი-ოზურგეთის საბარეზო მატარებელს შეეხებოდა.

# SOS – საქართველოს რკინიგზა საფრთხეშია

ცნობები რკინიგზის შესაძლო გასხვების თაობაზე საზოგადოებისთვის გასაკვირი ნამდვილად არ უნდა იყოს, რადგან აღნიშნული საკითხი დღის წესრიგში, დიდი ხანია, დგას. აქ მთავარია მისი მიზანშეწონილობა, ანუ რკინიგზის გასხვების შემთხვევაში ქვეყანა რა სარგებელს მიიღებს. აღნიშნულთან დაკავშირებით ხელისუფლება დუმს და არც ჩვენს მიმართვებზე რეაგირებს, რაც ბადებს გარკვეულ ეჭვს.



ვალერიან მაყშვიციანი

## «2001 წელს ესტონეთში რკინიგზის ინფრასტრუქტურა და გადაზიდვების ოპერაციების მართვა აპრიკულ კომპანიას გადასხეს. ამან ქვეყნის განვითარებაზე კალჯად უარყოფითად იმოქმედა და ესტონეთის მთავრობამ საბოლოოდ 250 მილიონი დოლარი გადაიხდა იმისთვის, რომ თავისი ქვეყნის რკინიგზა გამოეხსიდა»

ვიდრე რკინიგზის პრივატიზებაზე ვიმსჯელებთ, უმჯობესი იქნება, გავისწავლოთ, თუ აღნიშნული დარგი რა როლს ასრულებს სახელმწიფოთა განვითარებაში და სარკინიგზო ქსელი საქართველოსთვის რით არის მნიშვნელოვანი. კერძოდ, ცნობილია, რომ

1. რკინიგზა საკვანძო როლს ასრულებს ქვეყნის ინფრასტრუქტურის, ეკონომიკური განვითარებისა და ხალხის ცხოვრების დონის ამაღლების საკითხებში;
2. საკინიგზო სისტემა ადამიანის რესურსებით მრავალრიცხოვანია (ჩვენს შემთხვევაში — დაახლოებით ოცი ათასი) და ბიზნესის განვითარებისთვის შესანიშნავ წყაროს წარმოადგენს;
3. რკინიგზა თავისი მასშტაბით უსაზღვროა — ის განლაგებულია ქვეყნის თითქმის მთელ ტერიტორიაზე და, მუშაობის პრინციპებიდან გამომდინარე, მჭიდრო ურთიერთობები გააჩნია სხვა ქვეყნებთან, განსაკუთრებით ეკონომიკურ საკითხებში;
4. ურთულესი სპეციფიკიდან გამომდინარე, რკინიგზა კარდინალურად განსხვავდება სხვა დარგებისგან, მათ შორის ტრანსპორტის სხვა სახეობებისგან. რკინიგზა არის რამდენიმე მეტრიტრენის შესწავლის საგანი და ის საჭიროებს პროფესიონალურ მართვას;
5. რკინიგზა ბევრი ქვეყნისთვის და მათ შორის საქართველოსთვის არის ქვეყნის საერთაშორისო-ეკონომიკური ფუნქციის განხორციელების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი საყრდენი (ცნობილია, რომ გეოგრაფიული მდებარეობისა და სატრანზიტო გამართონარიანობის ზრდის გამო, ყველა სახელმწიფო ცდილობს, ჰქონდეს საერთაშორისო-ეკონომიკური ფუნქცია. წინააღმდეგ შემთხვევაში მის დამკვიდრებას მსოფლიო ბაზარზე სერიოზული პრობლემები ექმნება. საქართველო მდებარეობს იმ დერეფანში, რომე-

ლიც აკავშირებს აღმოსავლეთსა და დასავლეთს, ევროპასა და აზიას. დამოუკიდებლობის მოპოვების პირველივე დღეებიდან დაიწყო საუბარი ჩვენი ქვეყნის სატრანსპორტო ფუნქციაზე, ეს იდეა იქნა რეალიზებული და დღეს, ამ სატრანსპორტო დერეფანზე აღარავინ კამათობს. კერძოდ, „აბრეშუმის გზის“ დერეფანში მილსადენების გარდა, საქართველოს რკინიგზა არის ყველაზე დიდი დატვირთვით მოქმედი სატრანსპორტო საშუალება. მომავალში მას იმის შესაძლებლობა ეძლევა, რომ აზერბაიჯანის, სომხეთისა და გარკვეულწილად შუა აზიის ქვეყნების იმპორტისა და ექსპორტის დიდი ნილი (გარდა ნავთობისა და სხვა სახის სანავთობო-ნიშნის, გაატაროს, გადააბრუნოს და ა. შ.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საქართველოს რკინიგზებზე ასოციაციის გაგვიანია ჩვენი შეხედულებები და პოზიციები იმასთან დაკავშირებით, თუ ქვეყანა რა შედეგებს მიიღებს რკინიგზის პრივატიზაციის შემთხვევაში, სახელდობრ:

1. საწარმო მოემსახურება რა მის მფლობელს, ქვეყნისა და ხალხის ინტერესები უკანა პლანზე გადავა. კერძოდ, ეს გამოიწვევს სადგურების, დეპოების, სხვა საწარმოებისა და, შესაბამისად, მომუშავეთა რაოდენობის შემცირებას; ტარიფების ზრდას და სხვა, რაც გამოიწვევს მოსახლეობის სოციალური საკითხების იგნორირებას. მაგალითად:

- ა) 2001 წელს ესტონეთში რკინიგზის ინფრასტრუქტურა და გადაზიდვების ოპერაციების მართვა (66%) ამერიკულ კომპანიას გადასცეს. კომპანიის მიერ გატარებული ღონისძიებების შედეგად მნიშვნელოვნად შემცირდა გიგანტური მუდრეწობის მოცულობა-შენახვისთვის საჭირო თანხების რაოდენობა, რის გამოც საგრძნობლად გაუარესდა

ინფრასტრუქტურის მდგომარეობა, სრულიად შეწყდა სამგზავრო გადაზიდვები ქვეყნის შიგნით, განხორციელდა მუშა პერსონალის მასიური შემცირება და სხვა.

ამან ქვეყნის განვითარებაზე ძალზედ უარყოფითად იმოქმედა და ესტონეთის მთავრობამ საბოლოოდ 250 მილიონი დოლარი გადაიხდა იმისთვის, რომ თავისი ქვეყნის რკინიგზა გამოეხსიდა;

ბ) 2007 წელს ჩვენს ქვეყანაში არაპრივატიზებული რკინიგზის, მატარებელი „შპს“-ს დირექციამ დაახლოებით 50%-ით შეამცირა ადგილობრივი მიმოსვლის მატარებლების რაოდენობა. რეფორმებამ მონათლული ასეთი უსახური გადაწყვეტილებები ქვეყნისა და ხალხის ინტერესებს რომ არ ემსახურება, ეს იმ ზაფხულს მოსახლეობის საპროტესტო გამოსვლებამაც აჩვენა, რომელიც ბათუმი-ოზურგეთის საბარეზო მატარებელს შეეხებოდა.

მაშასადამე, კერძო საკუთრებაში არსებული რკინიგზა სრულყოფილად ვერ გამოხატავს ხალხისა და ქვეყნის ინტერესებს წინსვლის კუთხით;

2. რკინიგზის პრივატიზაცია საქართველოსთვის არც ეკონომიკურად უნდა იყოს მომგებიანი. დავუშვათ, ჩვენს რკინიგზაზე განხორციელდა ინვესტიციები გარკვეული ოდენობის. ცხადია, ეს დადებითი მოვლენა იქნება, მაგრამ, ბიზნესის არსიდან გამომდინარე, მეტი მოგების თვალსაზრისით, ის კომპანიის მესვეურთა კერძო ინტერესებით იქნება გამოწვეული და არა დარგის

განვითარების ინტერესებით, ანუ ინვესტიციებით მიღებული დღევანდელი მოგება დარგისა და ქვეყნის განვითარებას ნაკლებად მოემსახურება;

3. გასათვალისწინებელია კიდევ ის გარემოება, რომ მსოფლიოს ნაშთი ქვეყნების ეკონომიკური დაინტერესება კავასიაში, უპირატესად, საქართველოს ხელსაყრელი სატრანსპორტო-გეოგრაფიული მდებარეობით არის გამოწვეული, რაც პირდაპირკავშირშია რკინიგზასთან, ამიტომ ჩვენი ქვეყნისთვის უმთავრესი პრიორიტეტი თუ ეკონომიკური აღმავლობაა (ეს ასეც უნდა იყოს), მაშინ სახელმწიფოს ეკონომიკის ერთ-ერთი უდიდესი დარგის მაქსიმალურად გამოყენება საქართველოს ინტერესების სასარგებლოდ, ჩვენი ქვეყნის კომპეტენტური სპეციალისტების ინტერესთა სფეროში უფრო უნდა შედიოდეს, ვიდრე სხვების, თან არასპეციალისტების;

4. საქართველოს გეოგრაფიული მდებარეობიდან გამომდინარე, რკინიგზის გასხვისება საქართველოსთვის დადებითი შედეგების მომტანი არ იქნება იმ რეალობის გათვალისწინებით, რომ რკინიგზის გიგანტური სანარმო ორგანიზმი თითქმის შუაზე ყოფს ჩვენს პატარა, მთავარიანი რელიეფის მქონე ქვეყნის მიწა-წყალს;

5. პრაქტიკა გვიჩვენებს, რომ ევროპის რკინიგზებზე რეფორმების ხანგრძლივობა საშუალოდ 3-4 წელია. ეს იმიტომ, ის კომპანიის მესვეურთა კერძო ინტერესებით იქნება გამოწვეული და არა დარგის

დაუჭრელ პრობლემას წარმოადგენს განვითარებადი ქვეყნებისთვის. მაშასადამე, რკინიგზის პრივატიზებით გამოწვეული უარყოფითი შედეგები მაღალგანვითარებული ქვეყნების ცხოვრებაზე თუ დიდ ზეგავლენას ვერ ახდენს, განვითარებადი ქვეყნისთვის ეს მიუღებელი უნდა იყოს, მითუმეტეს, მას თუ ჯერ კიდევ სიღარიბის პრობლემა აქვს დასაძლევ (მათ შორისაა საქართველო);

6. ექსპერტების მონაცემებით, ნამგებიანი ხაზები შეადგენს ბრიტანეთის, საფრანგეთის, გერმანიის სარკინიგზო ქსელების თითქმის ნახევარს და მათი დოტაცია სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ხდება. ამიტომაც, რაც დრო გადის, ევროპის სახელმწიფოები უფრო და უფრო ეწინააღმდეგებიან რკინიგზების ბიუჯეტიდან დაფინანსებას და ცდილობენ მათ ეკონომიკურ დამოუკიდებლობას. გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, საფრანგეთში მიზანშეწონილად მიიჩნევენ რკინიგზის სახელმწიფო დაქვემდებარებაში დაბრუნებას და სხვ.

ზემოაღნიშნული ფაქტორები იმაზე მიუთითებს, რომ რკინიგზების პრივატიზება სახელმწიფოთა განვითარების მხრივ დადებით როლს არ ასრულებს. ყოველ შემთხვევაში, რკინიგზის გაყიდვით საქართველო ავტომატურად დაკარგავს იმ სტრატეგიულ და გეოპოლიტიკურ წონას, რაც ამ რკინიგზის ფლობით, თავისი გეოგრაფიული მდებარეობიდან გამომდინარე, აქვს. ასე რომ, რკინიგზის გაყიდვა საქართველოსთვის

ვის მიუღებელი უნდა იყოს, რადგან ასეთ შემთხვევაში ქვეყანა გაცილებით მეტს დაკარგავს, ვიდრე თანხის ან რაიმე დივიდენდების სახით მიიღებს.

ის ფაქტი, რომ ამჟამად საქართველოს რკინიგზა მეტად არასახარბიელო მდგომარეობაშია, გამომდინარეობს ხელისუფლების მცდარი პოლიტიკიდან აღნიშნული დარგისადმი მიდგომისა და მართვის საკითხებში. კერძოდ, ეს არ უნდა ხდებოდეს პროფესიონალებით მდიდარ ქვეყანაში და, თუ მაინც მოხდა, ეს არ უნდა იძლეოდეს იმის უფლებას, რომ ჩვენი სამშობლოსთვის სასიცოცხლო მნიშვნელობის დარგი, მისი მრავალათასიანი კოლექტივი (ოჯახებით) და, საერთოდ, ქვეყნის მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი სოციალურად დაუცველ და კაბაწვეული მდგომარეობაში აღმოჩნდეს უცხო კომპანიების კერძო და სუბიექტური ინტერესების გამო. პირიქით, ასეთ შემთხვევაში სახელმწიფო ვალდებულია, მოძებნოს ისეთი გზები, რომლებიც ქვეყნისა და ხალხის ინტერესებს ყოველმხრივ წაადგება. ასეთი გზები არსებობს და ისინი განვითარების თანამედროვე ეკონომიკურ ურთიერთობათა ფორმებიდან გამომდინარეობს. ამას ითვალისწინებს ევროკავშირის დირექტივები და მასზე მიუთითებს ევროპული გამოცდილება. საქართველოს რკინიგზაზე მათი დანერგვა ნამდვილად წინგადადგმული ნაბიჯი იქნება ქვეყნის ეკონომიკური სიძლიერის განტკიცების საკმეში. მიუხედავად აღნიშნულისა, ჩვენი ქვეყნის რკინიგზის გასხვისების მცდელობა მაინც შეინიშნება. ამას ადასტურებს ყოფილი ეკონომიკის მინისტრის, ბატონი არველასის 2007 წლის განცხადება, როცა რკინიგზის მესაკუთრედ დასახელდა ერთი ინგლისური ფირმა (2008 წ. 28 თებერვალი — 5 მარტი, გაზეთი „ყველა სიახლე“ №9. 2007 წლის აგვისტოში ბრიტანულმა კომპანიამ Parqild Investment-მა „საქართველოს რკინიგზა“ 98-წლიანი მართვის უფლებით შეიძინა. ინვესტორმა 10 წლის განმავლობაში 1 მილიარდი დოლარის ინვესტიციის განხორციელების ვალდებულება აიღო. ახალი ინვესტორის შესახებ საზოგადო-

### «ბიკრთბანკის 30-40%-ით მატების პირობაზე (16 ბლნ-დან — 22 ბლნ ლომადე) ფინანსური უზრუნველების საერთო რაოდენობა, ნახვლად პირობები უზრუნველდება, კვლავ 2003 წლის დონეზე, ნელინადმი საუბაროდ დაახლოებით 250 მილიონი ლარია»

## ანა ჩაქვატაძე — ღუთის საარჩევნო სიაში

პარტია „პრავე დელო“ წარმომადგენელი, 24 წლის ჩოგბურთელი, რუსეთის ჩემპიონი ანა ჩაქვატაძე პარტიული სიის პირველ სამეტელში შეიყვანა, რის შედეგადაც ჩაქვატაძის გვარი საარჩევნო ბიულეტენშიც მოხვდება. კანდიდატების სია პარტიის ყრილობაზე დამტკიცდა. სიის თავში არიან „პრავე დელოს“ თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელი ანდრეი ლუნაევი და ანდრეი ბოგდანოვი. შეგახსენებთ, ცოტა ხნის წინ პარტია მისმა დამფუძნებელმა, რუსმა მილიარდელმა მიხეილ პროხოროვმა დატოვა.



## „შავი სექტემბერი“ — ბაქოსთვის

ისრაელის ქნესეთის თავმჯდომარე რეუვენ რივილინმა იუდეაში განაცხადა, რომ მიმდინარე თვე „შავ სექტემბერად“ იქცევა გაეროს გენერალური ასამბლეისთვის. „ეს სექტემბერი შავი სექტემბერი გახდება არა ისრაელისთვის, არამედ გაეროს გენერალური ასამბლეისთვის და ისრაელისა და პალესტინის ურთიერთობისთვის. მე აქ ვარ იმისთვის, ვთქვა, რომ ისრაელის გვერდის ავლის იდეა ილუზიებს ეფუძნება, — განაცხადა ქნესეთის ხელმძღვანელმა.





რკინიგზაზე მიმდინარე მოვლენები მიმართულია არა ადამიანის უფლებების დაცვისა და დარგის აღორძინებისკენ, არამედ ისინი შეგნებულად ემსახურება რკინიგზალთა დისკრიმინაციას, დარგის გაპარტახებასა და გაკომტრებას, ცოდნისა და გამოცდილების განდევნას, მომავალში მისი თავისუფლად და იაფად გაყიდვის მიზნით. ეს არის ძირითადი მიზეზი იმისა, რომ 30 ათასზე მეტი რკინიგზალის ოჯახი, ანუ ძველნი მოსახლეობის 100 ათასზე მეტი ადამიანი სიღუბეში ცხოვრობს.

# სასაზღაო რკინიგზალთა დისკრიმინაცია

ღმრთა დეტალური ინფორმაცია არ შეიძლება Parqfil Investment-ის აღმომჩნდა ოფისში დარეგისტრირებული ახალი კომპანია, რომელსაც ვებგვერდიც კი არ შეიძლება. ტენდერის პირობები და მასში მონაწილე კომპანიათა ვინაობა დღემდე საიდუმლოდ რჩება. საქართველოს ხელისუფლება ირწმუნება, რომ Parqfil Investment-მა საქართველოს რკინიგზის ინფრასტრუქტურის განვითარების ყველაზე საუკეთესო პირობები წარმოადგინა, მაგრამ მასთან გარიგება ორივე თვეში ჩაიშალა. ეკონომიკური განვითარების მინისტრის განცხადებით, მხარეები ხელშეკრულების პირობებსა და რიგ დეტალებზე ვერ შეთანხმდნენ, თუმცა საზოგადოებაში აღნიშნულთან დაკავშირებით სხვა ინფორმაცია არსებობს; კერძოდ, მაშინ ამის განხორციელებას გარკვეულწილად ხელი შეუშალა ბატონი ირაკლი ოქრუაშვილის განცხადებამ, რომელმაც ის გარიგება ქვეყნის პრეზიდენტის ოჯახის ინტერესებთან დააკავშირა (რასაც შემდგომში ფართომასშტაბიანი მიტინგები მოჰყვა).



### «რკინიგზის ბიბანტური შეკრება განიხილეს რეგულაციის, დაუხველია აბსაკრებულთა უსაფრთხო მოქმედება, შეუპოვანი სერიის შეფარება და წინააღმდეგობა, გაუარესდა გზის მოვლა, მატარებელთა მოქმედების გარეგანი სიჩქარე კვლავ 60 კმ/სთ-ია»

რეგულირების ძიებების შედეგად დაპირებული უკეთესობის ნაცვლად კატასტროფის მდგომარეობაში აღმოჩნდა. კერძოდ, მთლიანად ამორტიზებულია მოქმედების განხორციელების უზრუნველყოფის ნორმატივების დარღვევის გამო რკინიგზის ბიბანტური მთავარი ხაზის რეკონსტრუქციის დასრულება და უსაფრთხო მოქმედება, მთავარი ხაზის რეკონსტრუქციის დასრულება და უსაფრთხო მოქმედება, მთავარი ხაზის რეკონსტრუქციის დასრულება და უსაფრთხო მოქმედება.

დარგის არაკომპეტენტური მართვის შედეგია. მაგ., ტვირთბრუნვის 30-40%-ით მატების პირობებში (16 მლნ-23 მლნ ტონა) ფინანსური შემოსავლების საერთო რაოდენობა, ნაცვლად პროპორციული ზრდისა, კვლავ 2003 წლის დონეზე, საშუალოდ წელიწადში დაახლოებით 250 მილიონი ლარია, რაც დარგის საერთო შემოსავლების შემცირებაზე მეტყველებს. მიხედვითი ანგარიშები გვიჩვენებს, რომ ფინანსური დანაკარგების საერთო რაოდენობა საშუალოდ წელიწადში 300-400 მილიონი ლარს ფარგლებში მერყეობს, რაც საგრძობად აღემატება ფაქტობრივ შემოსავლებს. ეს ნიშნავს, რომ რკინიგზაზე არსებული კორუფცია 70%-ს აჭარბებს.

რო და უფრო უარესდება. რა თქმა უნდა, ეს აღმშენებლები იმ ფონზე, როცა რკინიგზის არსებული შემოსავლების ორჯერ და მეტად გაზრდის საშუალებები და უკეთესი ცხოვრების შესაძლებლობები არსებობს. დარგის სპეციალისტებმა ეს შესანიშნავად იცნა, მაგრამ ამით მდგომარეობა არ იცვლება, რადგან პატიოსანი და ღირსეული ინჟინრები და მეცნიერები, რომლებიც დარგში უკეთესობის შექმნას ცდილობენ, გარიყულები და დევნილები არიან. ამის დამადასტურებელი მრავალი ფაქტი არსებობს და მათგან ერთ-ერთი არის დღევანდელი ბრიფინგი, რომელსაც ჩვენი ასოციაციის გამგეობის შვიდი წევრიდან ოთხი არ ესწრება სამსახურიდან განთავისუფლების შიშით.

ყოველივე ამის შემდეგ მთავრობამ „საქართველოს რკინიგზაზე“ ინტერესთა გამოხატვის შესახებ ახალი განაცხადი გააკეთა, რასაც 2008 მოხმარებები მოჰყვა (2008 წელს „საქართველოს რკინიგზის“ განვითარების შესახებ საკუთარი ხედვები წარმოადგინეს ამერიკულმა „სტრატეჯიკ პოლიტიკა“ და „ისთ ქეფითალი ინვესტიმენტ გრუფმა“, ყაზახურმა „სილქ როუდ გრუფმა“ და რუსულმა „ცენტრ ინვესტი კეფითალი პარტნერსმა“). მას შემდეგ საქართველოს მთავრობა რკინიგზის გასახვის რამდენიმე განსხვავებულ მოდელზე აღაპარაკდა, რაც დღესაც გრძელდება. მაშასადამე, საქართველოს ხელისუფლებას სურს რკინიგზის გაყიდვა, ამიტომ ლოგიკურია, დაესვათ კითხვა, თუ რატომ სურს ქვეყნის შენების დაპირებით მოსულ ხელისუფლებას ქვეყნის შენებისთვის უზენაესი ინტერესები რკინიგზის გაყიდვა, მითუმეტეს, თუ უკვე ცნობილია, რომ მსგავსი ექსპერიმენტები დადებით შედეგებს არ იძლევა. ეს იმას ხომ არ ნიშნავს, რომ სახელმწიფო საკითხები იგნორირებულია და ქვეყნის მართვაში ჭარბობს კერძო, სუბიექტური მოსაზრებები. ასეთი მოქმედებები პირდაპირ მიუთითებენ ფარისებრობაზე, რაც წინსვლას შეუძლებელს ხდის. ყოველ შემთხვევაში, ამის თვალსაჩინოებას წარმოადგენს საქართველოს რკინიგზა, რომელიც ბოლო წლების განმავლობაში გატა-

## რკინიგზალთა ასოციაციის 8 შეკითხვა საქართველოს ხელისუფლებას

- №1 — რამ გამოიწვია რკინიგზაზე ეფექტურობის შემცირება (30-40%-ით) მაშინ, როცა „ნაციონალური მოძრაობის“ ლიდერები ქვეყნის აშენებაში წარმატებების მიღწევას სამართლიანად ფიქრობდნენ ეკონომიკური ეფექტურობის ამაღლებით?
№2 — ხელისუფლების განცხადებები, ქვეყანაში კორუფციის აღმოფხვრისთან დაკავშირებით შეეხება თუ არა რკინიგზას მაშინ, როცა აქ ტვირთბრუნვამ დაახლოებით 30-40%-ით (6-7 მლნ ტონა) მოიმატა, ხოლო შემოსავლების რაოდენობა არ გაიზარდა?
№3 — მაშინ, როცა მსოფლიოში ურთულესი სპეციფიკის მრავალდარგოვან სარკინიგზო სისტემას მცოდნე, გამოცდილი, პროფესიონალები მართავენ, საქართველოს რკინიგზაში რატომ არ ხდება პროფესიონალების სათანადოდ გამოყენება და, საერთოდ, აღნიშნული დარგის მმართველობის სათავეში რატომ არიან არაკომპეტენტური და გამოუცდელი პიროვნებები?
№4 — მაშინ, როცა მონივრულ ქვეყნებში წარმატებებს თავისუფალი განვითარებითა და ცოდნა-გამოცდილების მეშვეობით აღწევენ, საქართველოს რკინიგზიდან განდევნილია ცოდნა-გამოცდილება (ბოლო წლების განმავლობაში საქართველოს რკინიგზიდან განუკითხავად ათასობით კომპეტენტური სპეციალისტი და პროფესიონალი გაათავისუფლეს), რამაც სისტემაში, თავისუფალი განვითარების ნაცვლად, შიშის სინდრომი დაწერა. რამ გამოიწვია ეს?

- №5 — რატომ ირღვევა საქართველოს კონსტიტუცია (მუხლები 7, 17, 19, 24, 44) და შრომის კოდექსი (ძირითადად, — მე-2 მუხლი) ადამიანის უფლებების დაცვის საკითხებში და ჩვენი ქვეყანა თუ შედგა, აღნიშნულთან დაკავშირებით რატომ არ დგება რკინიგზის ხელმძღვანელობის პასუხისმგებლობის საკითხი?
№6 — რატომ არღვევს სასამართლო საქართველოს კონსტიტუციას ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის საკითხებში და ასეთ შემთხვევებში რატომ არ დგება მოსამართლეების პასუხისმგებლობის საკითხი (მაგ. ვალერიან მაყიშვილის საქმესთან დაკავშირებით მოსამართლეების: ი. ადემიშვილის, ქ. კუჭავას, მ. სულხანიშვილის)?
№7 — ქვეყანაში პასუხისმგებლობის როგორ ფორმა არსებობს და კონკრეტულად ვინ აგებს პასუხს რკინიგზის კატასტროფულ მდგომარეობაში ჩაყენებისთვის და რკინიგზელთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუარესებასთან დაკავშირებით; იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-3 მუხლის თანახმად, რკინიგზა სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობისაა და ის „მხოლოდ უმაღლეს სახელმწიფო ორგანოთა განსაკუთრებულ გამგეობას მიეკუთვნება“?
№8 — როდის აღიკვეთება რკინიგზაზე უკანონო და როდის შეიქმნება იმის პირობები, რომ უკეთესი მომავალი რკინიგზებზე მათთვის შეიქმნას?

რკინიგზელთა ასოციაციის აზრით, შექმნილი მდგომარეობიდან გამოსავალი ერთადერთი გზა არსებობს და ის დამოკიდებულია ჩვენზე, რკინიგზელზე, ქართულ საზოგადოებაზე. კერძოდ, წარმატების მიღწევა შესაძლებელია რკინიგზელების გაერთიანებით, ჩვენი ერთიანი ძალისხმევით, თავისუფალი განვითარებით, გონივრული მმართველობით, საქმის მცოდნე, გამოცდილი, ნამდვილი პროფესიონალების შერჩევით, მათი ინიციატივებისთვის საზოგადოების მხარდაჭერითა და სხვა მონივრულ მეტოქეების მეშვეობით. უმჯობესია, ამ პროცესებში ყველა რკინიგზელი თუ მიიღებს მონაწილეობას, მათ შორის — რეფორმების საბაზით სამსახურიდან ათასობით დათხოვნილი, მომავალში მათი უკან დაბრუნების მიზნით, რადგან ჩანს, რომ რეფორმები რკინიგზაზე ჯერჯერობით არ ჩატარებულია.

**პალესტინა**  
გაყივილი,  
საქართველოს  
რკინიგზელთა ასოციაცია  
თბილისი,  
2011 წლის აგვისტო

## პალესტინა მატარებელთა სიჩქარე გახდა

140 ხმით ერთი ნინალმდეგ სანქტ-პეტერბურგის ექს-გუბერნატორ ვალენტინა მატვიენკო რუსეთის ფედერაციის საბჭოს სპიკერად არჩიეს. ამრიგად, იგი გახდა პირველი ქალი რუსეთის ისტორიაში, რომელმაც ასეთი მაღალი პოსტი დაიკავა. რუსეთის ფედერაციის საბჭოს სპიკერის თანამდებობა სერგეი მირონოვის გადადგომის შემდეგ გახდა ვაკანტური. ფედერაციის საბჭოს ათწლიანი ხელმძღვანელობის შემდეგ მან პოსტი 18 მაისს დატოვა, პეტერბურგის სათათბიროს მიერ ფედერაციის საბჭოდან მისი გამოწვევის გამო.



## პალესტინა გაეროში განაცხადის განაცხადი

პალესტინამ გაეროს წევრობის მოთხოვნით ორგანიზაციაში განაცხადი წარადგინა. პალესტინის ავტონომიის ლიდერმა მაჰმუდ აბასმა განაცხადი უშუალოდ გაეროს გენერალურ მდივან პან გი მუნს გადასცა. აღნიშნულ თხოვნას განიხილავს გაეროს უშიშროების საბჭო, რომელიც გენერალურ ასამბლეას რეკომენდაციით მიმართავს. როგორც ცნობილია, ცოტა ხნით ადრე ამერიკის პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ განაცხადა, რომ აშშ გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუციას პალესტინასთან დაკავშირებით ვეტოს დაადებს.



# ისტორია

www.geworld.net  
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

2011 წლის 26 თებერვალს საზოგადოებრივ არხზე ვუყურებ ბ-ნ სანაიას გადაცემას „ჰიტლერი“ და „მუსოლინი“. ამ გადაცემის მსვლელობისას ნათლად დავრწმუნდი, თუ როგორი ალმავლობით მიმდინარეობს საქართველოში ტვინის გამორეცხვისა და ხალხის გამოთავანების პროცესი. აქამდე თუ შეპარვით და მინიშნებით ლაპარაკობდნენ ბოლშევიზმისა და ფაშისტების მსგავსებაზე, ახლა უკვე ყოველგვარი უხერხულობის გარეშე, პირდაპირ აცხადებენ და ბოლშევიზმს ფაშისტთან, ხოლო კომუნისტებს ფაშისტებთან აიგივებენ. იმ ხალხს კი, ვინც ომის დროს ტყვედ ჩაბარდა (და არა — ჩავარდა) და ჰიტლერის მხარეს იბრძოდა, გმირებად და ქვეყნის პატრიოტებად წარმოგვიჩვენებენ. პირდაპირ სამარცხინოა ყველაფერი ეს. ეს ხალხი ან ისტორიის ელემენტარულ საკითხებში ვერ ერკვევიან, ანდა, უბრალოდ, დემიგოგის ენევიან.



ომარ გოცაძე:

## ყორალ, ბიჭებო, გეძღარტან მებრები ხარტი!

მევესალმები გადაცემაში მონაწილე ბ-ნ კუდავას და მის გამომცემლობას ამ წიგნების ქართულ ენაზე გამოცემისთვის. ისინი აუცილებლად უნდა წაიკითხო, რომ მართლაც ნათელი წარმოდგენა შეგექმნას გრიგოლ რობაქიძეზე. ორი აზრი არ არსებობს და არც სადავოა, რომ ბატონი რობაქიძე ნიჭიერი კაცი და კარგი მწერალი იყო. ამასთან, საკმაოდ შორსმჭვრეტელი და წინასწარმეტყველიც აღმოჩნდა, რასაც მისი გებელსთან საუბარიც ადასტურებს. როგორც ამბობენ, საბჭოთა კავშირთან ომის დაწყებაზე საიდუმლო ინფორმაციამ გაუჟონა და ის რობაქიძის ყურამდეც მივიდა. ამიტომ მან, როგორც ჰიტლერის მრჩეველმა კავკასიის საკითხებში, თავი ვალდებულად ჩათვალია, აღნიშნულის შესახებ თავისი აზრი ჰიტლერისთვის მიეწოდებინა. ამის გამო იგი შეხვდა გებელს და მათ შორის ასეთი საუბარი გაიმართა: „ბატონო იოზეფ, ქორის დონეზე ჩემამდე მოაღწია ინფორმაციამ, რომ ფიურერი საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის დაწყებას აპირებს. და თუ ეს ასეა, გადაეცით ფიურერს, რომ იგი მო-

მაკედინებელ და გამოუსწორებელ შეცდომას უშვებს, და ამით გერმანელი ხალხისთვის სასიკვდილო განაჩენი გამოაქვს“. გებელსი მოულოდნელობისგან შეცბა, რადგან ომის დაწყების შესახებ ინფორმაცია მხოლოდ ჰიტლერთან დაახლოებულმა ძალიან ვინო რემ იცოდა. რობაქიძისგან ამის მოსმენა მისთვის მოულოდნელი და გამოგნებელი იყო. მცირე შეყოვნების შემდეგ მან აზრი მოიკრიფა, გონება დაძაბა და ძალზე უდარდელი ტონით, ვითომ არაფერი მომხდარაო, უპასუხა: „კი მაგრამ, საიდან მოიტანეთ ასეთი ქორი და სიჭრუე, რომლის მსგავსი ბუნებაში არ არსებობს? ჩვენ ახლახან საბჭოთა კავშირთან დავდეთ თავდაუსხმელობისა და ურთიერთთანამშრომლობის პაქტი, რომელსაც კეთილსინდისიერად ვასრულებთ. და რომელ ომზე შეიძლება იყოს ლაპარაკი? ასეთი ინფორმაცია გავრცელება მხოლოდ ჩვენი მტრების ნისქვილზე ასხამს წყალს, რომლებსაც უნდათ, რომ საბჭოთა კავშირსა და გერმანიას შორის ურთიერთობა დაიძაბოს“. ნაძალადევი სიმშვიდით დაასრულა თავ-

ვისი სათქმელი გებელსმა. მიუხედავად ამისა, გებელსი ამ ინფორმაციამ ძალიან დააფიქრა, ათასი აზრი უტრიალებდა თავში, ფიქრობდა, ეს კავკასიელი რობაქიძე სტალინის თანამემამულეა და შემოგზავნილი აგენტია ხომ არ არისო. მაგრამ ბოლოს მაინც ცნობისმოყვარეობამ სძლია და საკმაოდ გულგრილად უპასუხა: „მართალია, ამის მსგავსი არაფერი ხდება, მაგრამ დაუშვით და ფიურერი მართლა აპირებს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის დაწყებას, რატომ თვლით, რომ ის მომაკედინებელ შეცდომას უშვებს?“. დაამთავრა შეკითხვა გებელსმა და გამომცემლად ჩახვდა რობაქიძის თვალებში. რობაქიძემ მისთვის ჩვეული დამაჯერებლობით უპასუხა: „მე კავკასიელი გახლავარ, საქართველოდან, ბრწყინვალედ ვიცნობ ჩემი სამშობლოს, საქართველოს ისტორიას, ასევე ძალიან კარგად ვიცნობ რუსეთის ისტორიასაც, რის საფუძველზეც შემიძლია დაბეჯითებით ვთქვა, რომ საქართველო მტერთან ბრძოლაში მთელი თავისი ისტორიის მანძილზე ოდითგანვე განიცდიდა ცოცხალი ძალების ნაკლებობას, სამაგიეროდ ყოველთვის ჭარბად ჰყავდა დიდი და ძლიერი მხედართმთავრები. რუსეთს კი პირიქით, ოდითგან ჭარბად ჰყავდა ცოცხალი ძალი, მაგრამ არ ჰყოფნიდა დიდი და ძლიერი მხედართმთავრები. დღეს ეს პრობლემა მოხსნილია, ვინაიდან ქართველი სტალინის სახით რუსეთს ჰყავს დიდი და ძლიერი ქვეყნის მმართველი და მხედართმთავარი, ხოლო ცოცხალი ძალა — ჭარბად, ამიტომ მე არ ვურჩევ ფიურერს მის წინააღმდეგ ომის დაწყებას. არ იფიქროთ, რომ მე სტალინის სიყვარული მაღაპარაკებს. არა, მე მას ვერ

ვითან, ჭირვიტ მეზობლება, მძულს, მაგრამ, სამწუხაროდ, რეალობა ასეთია და მას ანგარიში უნდა გაუწიოთ“, — დაამთავრა თავისი სათქმელი ბატონმა რობაქიძემ“. ისე აგზავდა ყოველივე კარგი, როგორც ეს ჰიტლერს აუხდა. ამიტომ ასეთი დონის მწერალს და შორსმჭვრეტელს კაცს უფრო მკაცრად მოეპოვებოდა მის მიერ შექმნილი ნებისმიერ ნაწარმოებზე თუ პუბლიცისტურ ნერილებზე. ჩემი აზრით, ბ-ნი რობაქიძე, როგორც მწერალი, ნამდვილად დიდია, მაგრამ როგორც პიროვნება იგი პატარა, სუსტი და უნებისყოფი ადამიანია. ახმორდია, რასაც იგი თავისივე შეამოქმედებით ამტკიცებს.

## ბრიგოლ რობაქიძე — ემიგრანტი თუ ეოლატა

ბასაგებია, რომ სტალინი და კომუნისტები არ მონონდა, არ უნდოდა მათთან ერთად ცხოვრება და ამიტომ გაცლა და ემიგრაციაში ყოფნა ამჯობინა, მაგრამ ქვეყნის ლალატს და ჰიტლერის მხარეს დგომას ვინ აიძულებდა, ვერაფრით გამიგია. იმ პერიოდში ძალიან ბევრი ქართველი იმყოფებოდა ემიგრაციაში, მაგრამ ჰიტლერთან ერთად თავიანთი ქვეყნის წინააღმდეგ ბრძოლაში მათი საკმაოდ მცირე ნაწილი თუ მონაწილეობდა.



ბრიგოლ რობაქიძე

არც ბაქრაძის მეხოტბე ვარ და მითუმეტეს — ლადარიაში, მაგრამ მინდა ვაღიარო, რომ ლადარიაშიც კი ყოველგვარად და შეპარვით, ვითომ რედაქციას ეს ნაწარმოები ცალკე არ უნდა დაეგჭედა და მის ტომეულებში უნდა შესულიყო ამ ქვეტექსტით, ფაქტობრივად, გააკრიტიკა რობაქიძე თავისი „ჰიტლერი“. ბ-ნ ლაშასაც

ძალიან გაუჭირდა, მაგრამ მაინც ნაძალადევი ობიექტურობით შეაფასა მისი „ჰიტლერი“. რაც შეეხება იმ ქართველებს, რომლებიც ამჯობინებდნენ ემიგრაციას, მაგრამ ქვეყნის ლალატს და ჰიტლერის მხარეს დგომას ვინ აიძულებდა, ვერაფრით გამიგია. იმ პერიოდში ძალიან ბევრი ქართველი იმყოფებოდა ემიგრაციაში, მაგრამ ჰიტლერთან ერთად თავიანთი ქვეყნის წინააღმდეგ ბრძოლაში მათი საკმაოდ მცირე ნაწილი თუ მონაწილეობდა.



აქ ფონეა სასაბჭოლოდ გამოიყარება ზოგადად მოსახლეობის მიზნების, რომ ჰიტლერი თითქოს საქართველოს განთავისუფლებას ზრუნავდა. ფაქტია, რომ მის გეგმაში შედიოდა დიდი კავკასიის შექმნა, სადაც აქარა არ შედიოდა, რაზეც იგი დასტურებულია და თუკათის შექმნა უნდა გადსაუყოფო.

რაც შეეხება იმ ქართველებს, რომლებიც ამჯობინებდნენ ემიგრაციას, მაგრამ ქვეყნის ლალატს და ჰიტლერის მხარეს დგომას ვინ აიძულებდა, ვერაფრით გამიგია. იმ პერიოდში ძალიან ბევრი ქართველი იმყოფებოდა ემიგრაციაში, მაგრამ ჰიტლერთან ერთად თავიანთი ქვეყნის წინააღმდეგ ბრძოლაში მათი საკმაოდ მცირე ნაწილი თუ მონაწილეობდა.



შალვა მალაქაძე



სტალინი, რუზველტი და ჩარჩილი დროში ვერ ეტყვიან და სტალინი ამბობს: „იქნებ შევწყობდით?“ ჩარჩილი წამოხატება და შესახებ: „მზად ვარ, ორი დღე არაფერი ვჭამო, ოღონდ დავამთავროთ!“ ჩარჩილის მხრიდან, ამბობენ ანალიტიკოსები, ასეთი საქციელი თავიდან იშვებოდა, ორი დღის უჭმელობა მისთვის გმირობის ტოლფასი იყო.

„საქართველო და მსოფლიო“ კვლავ და კვლავ უბრუნდება მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში ანტიპიტლერული კოალიციის სახელმწიფოთა ურთიერთობის ფართო მკითხველისთვის ნაკლებად ცნობილ საკითხებს. „ვიკილიქსის“ ჭორ-მართლისა და ცალკეული ჩინოვნიკების სუბიექტურ მოსაზრებათა ფონზე, ის, რაზეც ამ პუბლიკაციაში ვისაუბრებთ, გაცილებით სანდო ჩანს და ჭეშმარიტებასთან უფრო ახლოსაა. დღეს ორ პრობლემას შევხებით: მოკავშირეთა ურთიერთდობისა და ევროპაში მეორე ფრონტის გახსნის საკითხებს, რომლებსაც სპეცსამსახურების — დაზვერვის ჭრილში იმ დოკუმენტებზე დაყრდნობით განვიხილავთ, რომლებიც არქივებში ინახებოდა გრიფით „სრულიად საიდუმლოდ“.

**ჰოპკინსმა სტალინს თვალაუბრი ჩახადა**

ობივაციის დონზე ცნობილია, რომ ომის წლებში მოკავშირეთა ურთიერთობა კონცენტრირებული იყო ლენდ-ლიზსა და მეორე ფრონტის გახსნაზე. ლენდ-ლიზი, მოგვხსენებათ, იყო ამერიკის მიერ მოკავშირე ქვეყნებისთვის იარაღის, საბრძოლო მასალებისა და ტყვიის-წამლის, სტრატეგიული ნედლეულის, სურსათის და ა.შ. მიწოდების სისტემა.

უანგარო იყო, ვერ იტყვი, მაგრამ — ფრიად აუცილებელი და საჭირო. ოქროთი გადაიხადა საბჭოთა კავშირმა, სრულად გაისტუმრა ვალი. ევროპაში მეორე ფრონტის გახსნა ობივაციის კვერთხით იყო, რომელიც დიდხანს ცხვებოდა და საბოლოოდ თეირანის კონფერენციის შემდეგ ეშველა.

ისტორიკოსების აზრით, მეორე ფრონტის გახსნის გაჭიანურება იმის მაჩვენებელია, რომ მოკავშირეთა შორის ნდობა-უნდობლობის საკითხი ყოველთვის იდგა დღის წესრიგში, თუმცა ცვალებადი, მეტ-ნაკლები სიმძაფრით; იგი იყო ერთგვარი საჯილდო ქვეა, რომელიც ამ ურთიერთობებს ხან სრული პოზიტივით გამოავლენდა, ხან ალოგიკურ ჩიხში შეაგდებდა.

ასეთი კანონზომიერება 1941 წლის ივლისის პირველივე დღეებიდან გამოაშკარავდა. ამერიკელების წინაშე მთელი კატეგორიულობით დადგა საკითხი: შეიძლება თუ არა, ენდონ საბჭოთა კავშირს ლენდ-ლიზის ამოქმედების საკითხში? შეიძლება კი იყვნენ დარწმუნებულები, რომ ამერიკული დახმარება უძირო ქვეყრში გადაყრილ მილიონებამდე არ დაუჭრებოდა? დაეჭვების საფუძველი აქვთ, რადგან ევროპისა და ამერიკის სპეცსამსახურების ანალიტიკური ინფორმაციით, საბჭოთა კავშირი ორ-სამ თვეს თუ გაუძლებს პიტლერული არმიის შეტევას და ზამთრის დადგომამდე თავის ყველა სტრატეგიულ ცენტრს დათმობს.

ვითარებაში გასარკვევად აშშ-ის პრეზიდენტი რუზველტი მოსკოვში თავის მრჩეველსა და სპეციალურ თანაშემწეს — ჰარი ჰოპკინსს აგზავნის. ჰოპკინსის მისია ჭეშ-

მართების მომენტი უნდა გახდეს შტატების ხელმძღვანელობისთვის, თვალის ახევა.

მეორე მსოფლიო ომმა საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე ეს-ესაა გადაინაცვლა, უკვე ბომბავენ მოსკოვს ლუფტ-ჰანზას ბომბდამშენი თვითმფრინავები, საჰაერო განგაში ყოველდღე ცხადდება საბჭოთა დედაქალაქში, პიტლერი დღე-ღღე შეის ადებით იმუქრება... ჰოპკინსი, 50 წელს გადაცილებული, ავადმყოფი კაცი, მოსკოვში მოფრინავს ბომბდამშენით, რომელიც ასეთი ხანგრძლივი ფრენისთვის საჭირო კომფორტს მოკლებულია — მთელი გზა რკინის მრგვალ სკამზე ზის. ესაა და ეს.

„ჩამოდის სპეციალურად, რათა სტალინს ჩახედოს თვალებში. რა დანახა? მან დაინახა კაცი, რომელიც ფლობს სიტუაციას,“ — შენიშნავს ამერიკის სპეცტლანა ჩერენაია.

ისტორია მეორდება. ვერ შევფასებთ, როგორი ხარისხით, მაგრამ თითქმის 70 წლის შემდეგ ბუმი-უმცროსი თვალებში ჩახედავს ვლადიმერ პუტინს იმავე მიზნით — შეიძლება თუ არა მისი ნდობა? მამინ სხვა დრო იყო — დრო ტიტანების...

განვავრობო ციტირებას: „და აი, ზის ეს ადამიანი სტალინის წინაშე. და იწყება ჩვენ გვეჭირდება ამდენი ტანკსაწინააღმდეგო, ამდენი ეს, იმდენი ის... ესე იგი, იყო სრულყოფილი მომზადება, სიტუაციის სრულად ფლობა. შემდეგ ასეთი მომენტი იჩენს თავს: მას (ჰოპკინსს) სურს, გაიგოს, გაუძლებენ თუ ვერ გაუძლებენ (რუსები), რადგან უკვე დაეცა მოგილევი, უკვე დაეცა სმოლენსკი, გერმანელები მოსკოვისკენ მიიწევენ... ჰოპკინსი გადაწყვეტს — გაუძლებენ! ეს ძალიან საინტერესო მომენტი, რომელიც იკვეთება ჰოპკინსის ეგრეთ ნოდებული დღიურების ჩანაწერებში, რომლებიც მისი სიკვდილის შემდეგ გამოიცა“ (გარდაიცვალა 1946 წელს).

ჰოპკინსი ბრუნდება შტატებში, ხვდება რუზველტს და ამოქმედდება ლენდ-ლიზის მანქანა. მართალია, ამის თაობაზე საბოლოო გადაწყვეტილებას ამერიკელები მხოლოდ წლის ბოლოს მიიღებენ,

# სიპართლე მოკავშირეების, ლენდ ლიზისა და იოსებ სტალინის შესახებ



სტალინი, რუზველტი, ჩარჩილი თეირანის კონფერენციაზე. 1943 წლის ნოემბერი

მაგრამ მანქანის ძრავა, როგორც ამბობენ, ივლისის ბოლოსვე ჩაირთო.

ჩაირთო. ნდობა-უნდობლობის პრობლემა დარჩა. ორივე მხარეს ჰქონდა დაეჭვების ისტორიული მიზეზები.

ამერიკელებსა და ინგლისელებს ყოველთვის აეჭვებოდათ გერმანია-საბჭოთა კავშირის 1939 წლის 23 აგვისტოს ხელშეკრულება თავდაუხსმელობის შესახებ — ვაითუ, ამ პაქტის საფუძველზე რუსებმა გერმანელებთან დადონ სეპარატული ზავი და გამოვიდნენ ომიდან... ვინაჩნაშია მოლოტოვის არქივის ფონდში, რომელიც მხოლოდ 2006 წელს ბაიხსნა, ისტორიკოსების რწმუნებში, დაცულია მხოლოდ მისი ბარათი მოლოტოვის ვინაშიაში. 1939 წლის 22 აპრილის კლიმენტევიჩის კამეოში ჩაბრუნდა მისი მისწრაფი: „მოკრა, საფრანგეთის მთავრობამ მოგვცა ნიშანი, იგი ყველა ჩვენი მოთხოვნის დათანხმდა. რა უნდა გავაკეთოთ?“

საეციალისტები ამტკიცებენ, რომ 1941 წელს მოკავშირეებს სადაზვერვო საქმიანობაში ორი უმნიშვნელოვანესი გარღვევა ჰქონდათ. ინგლისელებმა გაშიფრეს გერმანული შიფრი „ენიგმა“, ამერიკელებმა — იაპონელების სამხედრო-საზღვაო კოდი „მეჯიკი“. ინგლისელები კითხულობდნენ ბერლინსა და ჯარებს შორის მიმოწერას, საჯარისო, სტრატეგიულ მიმოწერას მათ შორის. ამერიკელები — პირველწყაროდან იაპონელების ცნობებს.

საეციალისტები ამტკიცებენ, რომ 1941 წელს მოკავშირეებს სადაზვერვო საქმიანობაში ორი უმნიშვნელოვანესი გარღვევა ჰქონდათ. ინგლისელებმა გაშიფრეს გერმანული შიფრი „ენიგმა“, ამერიკელებმა — იაპონელების სამხედრო-საზღვაო კოდი „მეჯიკი“. ინგლისელები კითხულობდნენ ბერლინსა და ჯარებს შორის მიმოწერას, საჯარისო, სტრატეგიულ მიმოწერას მათ შორის. ამერიკელები — პირველწყაროდან იაპონელების ცნობებს.

## ზორბა არ იყო სუპერაბნეტი

ჩვენთან დღემდე დამკვიდრებულია მითი, რომ საბჭოთა სუპერმზვერავმა ზორგემ ჯერ კიდევ 1941 წლის ოქტომბერში (სექტემბერსაც უმატებენ) შეატყობინა სტალინს, რომ იაპონია საბჭოთა კავშირს თავს არ დაესხმება. და ამიტომ სტალინმა შორეული აღმოსავლეთიდან მოხსნა ციმბირის დივიზიები და მოსკოვისკენ გადმოიხრია.

სიცრუეა! რადგან გადაწყვეტილება ციმბირის დივიზიების გადმოსროლის შესახებ ადრე იყო მიღებული და საარმიო შენაერთები „ზორგეს“ შეტყობინების პერიოდისთვის უკვე მოემართებოდნენ მოსკოვისკენ. საარქივო დოკუმენტები ამას დაბეჯითებით ირწმუნება.

ზორგესგან კი არა, ვაშინგტონიდან მოდიოდა ეს ინფორმაცია, დაბეჯითებით აცხადებენ ანალიტიკოსები. იმასაც ამბობენ, რომ რუზველტს ქალიან უნდოდა ამ ინფორმაციის სტალინისთვის მიწოდება, მაგრამ იმის გამო, რომ იმისთვის საჭირო იყო საბჭოთა კავშირის საშუალებების მიწოდება — რუსებს ვერ გაუძლიერებდათ, იაპონელებმა დაიპყრეს რომ ვაშინგტონი.

არგუმენტი პრიმიტიულია და გერმანელებთან შესაძლო სეპარატული ზავის დადების ეფუძნება, რომლის ეჭვი ამერიკელებს აკვიატებული ჰქონდათ: ვაითუ რუსები შემოუტრიალდნენ გერმანელებს და უთხრან, რომ იაპონური კოდი გაშიფრული გვაქვს. გერმანელები ეტყვიან იაპონელებს და — „ჩაუგვადებ და ამოვიყვან ჩემს ძმობილ ქიან-ჭველასო“.

სუპერაბნეტი ამერიკელები შიშობდნენ, რომ ომი იაპონელებთან გარდაუვალი იყო და ის კოზირი, რომელიც ხელთ ჰქონდათ, შესაძლოა, დაეკარგათ. ოფიციალური არხები გადაიკვტა. ამოქმედდა კონფიდენციალური

რი საშუალებები, პირდაპირ ვეჭვავთ, დაზვერვა. დიპლომატიურ არხებსაც ნუ უგულვებლევყოფთ. ინფორმაცია საბჭოთა ხელმძღვანელობამდე ამ გზით აღწევდა.

ციმბირის პირველი დივიზიები უკვე იბრძოდნენ სმოლენსკთან და ვიაზმასთან. ზორგე ინფორმაციის ერთადერთი წყარო არ ყოფილა, არც — უეჭვლად სანდო, უფრო დაყოვნებული ინფორმაციის წყაროდ შეიძლება მივიჩნიოთ.

რატომ წარმოჩნდა ასე გამოკვეთილად ზორგეს ფიგურა? იმიტომ, ირწმუნებიან დაზვერვის სპეციალისტები, რომ ინფორმატორების სიმრავლეს ჩვენთან, როგორც ნესი, ასაიდუმლოებდნენ და იაპონელებთან ურთიერთობის ეს ისტორია „ლეგენდირებული იყო ზორგეზე“.

ნიმანდობლივია, რომ ჩერჩილსაც, კვდებოდა, ისე უნდოდა სტალინისთვის ეცნობებინა „ენიგმისა“ და „მეჯიკის“ გაშიფრის ამბავი და, მასადადამე, მიეროდებინა კიდევ ამ გზით მიღებული ინფორმაცია, მაგრამ, როგორც ირკვევა, დაზვერვამ არ მისცა ამის უფლება.

მიზეზი და არგუმენტები? სეპარატული გარიგება რომ დაიდოს, მერე რა მოხდება? სეპარატული ზავის დადების ძალიან დიდ ხანს ეშიწოდათ.

## სტალინს უნდა აღედგინა ინფორმაციას

სტალინს არ სჯეროდა, რომ მოკავშირეები მართლაც ეშვადებოდნენ ევროპაში მეორე ფრონტის გახსნას. და ჰქონდა ამის საფუძველი — წლები გადიოდა და მეორე ფრონტი არ ჩანდა. მოკავშირეები კი ეშვადებოდნენ. ძალიან გაჭიანურდა ეს მზადება. საბოლოოდ სამოკავშირეო გადაწყვეტილებას თეირანის კონფერენციაზე მიიღებენ (1943 წლის 28 ნოემბერი — 1 დეკემბერი), რომლის მიხედვით, მეორე ფრონტი არა უგვიანეს 1944 წლის 1 მაისს უნდა გახსნილიყო.

ინგლისელებს და ამერიკელებს საამისოდ ყველაფერი მზად ჰქონდათ ჯერ კიდევ 1943 წლის აგვისტოს დასაწყისისთვის.

დაბრკობა აქვს გადაულახავი უნდობლობა იყო. სტალინს არ აცნობებენ, რაც ხდება. „სტალინს არ სჯერა — შესაბამისად, ეჭვიც ეპარება, რომ მოკავშირეები მართლაც ეშვადებიან. რატომ არ აცნობებენ? ინგლისელებს, განსაკუთრებით მი-6ს — ინგლისის დაზვერ-





www.geworld.net  
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პროექტი ითვალისწინებდა ლიბიის სანაპიროებზე მდებარე რას-ლანუფის ნავთობგადამამუშავებელი ქარხნის მწყობრიდან გამოსვლას. ეს ქარხანა ყოველდღიურად 200 ათას ბარელ შავ მარცხელზე გადამამუშავებდა. ქარხანა მწყობრიდან უნდა გამოსულიყო „STUXNET“-ის მსგავსი ვირუსის დახმარებით. სწორედ ამ ვირუსის დახმარებით დაზიანდა შარხან ირანში ურანის გამდიდრების პროგრამა.

# სასაფრთხო ბოქსი ნატოსთვის

აშშ-ის ინციტივით, ჩამოვდგო კადაფის რეჟიმი, ბოლო თაობის „საინფორმაციო ოპერაციების“ პროგრამის გამოცდის წინაპირობად იქცა. ლიბიაში გამოიკვლია შეტევათა ახალი ტიპები, რომლებიც ამის შემდეგ სრულად შეცვლის საომარი მოქმედებების წარმოების კონცეფციას დაბალი ინტენსივობის კონფლიქტებში.

კავშირგაბმულობისა და რაკეტსაწინააღმდეგო თავდაცვის სისტემებზე ამ კიბერ-შეტევების შედეგი იმდენად ეფექტური გამოდგა, რომ აშშ-ის სამხედრო საზღვაო ძალების ადმირალი გერი რაფხედი არ მოერიდა და დიდი ენთუზიზმით განუცხადა ამის შესახებ ინტერვიუში ოპოზიციურ სპეციალიზებულ გამოცემა „Aviation Week“-ს. ადმირალი მა რაფხედმა მოიხსენია დიდი და საშუალო დამორბების საზღვაო სარაკეტო სისტემები „SA-5“, „SA-6“ და „SA-8“, ასევე ბოლო თაობის სისტემები „SA-24“. ამ ინფორმაციის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ვენესუელისთვის, რადგან სწორედ ეს სისტემები იყიდა ამ ქვეყანამ აშშ-ის მხრიდან პიპოთეზური თავდასხმის შემთხვევაში თავდასაცავად. „SA-24“ სისტემის გამოყენება ლიბიაში სამხედრო წრეების ახმაურება განაპი-

ობა, რადგან ეს პირველი შემთხვევა იყო, როდესაც შეიარაღებულმა შევიდა რაკეტსაწინააღმდეგო თავდაცვის ეს უახლესი რუსული სისტემები. საიტ „ვიკილიქსზე“ გამოქვეყნებულ საიდუმლო დოკუმენტებში ეწერა, რომ ვენესუელის მთავრობამ სწორედ ეს სისტემები შეიძინა, მაგრამ მოგვიანებით გაირკვა, რომ ლიბიაში სხვა სახის „SA-24“-ები დაამონტაჟეს. ადმირალ რაფხედის განცხადებებიდან ირკვევა, რომ რაკეტსაწინააღმდეგო თავდაცვის სისტემების მწყობრიდან გამოსვლას გამოიყენებოდა „Growler“-ის სიგნალების ბლოკირებისთვის 2009 წლიდან გამოცდის რეჟიმში მყოფი ელექტრონული მოწყობილობები, რომლებიც ლიბიის სანაპიროებთან მდგომ გემებსა და წყალქვეშა ნაგებობებზე დაამონტაჟეს. ადმირალის განცხადებით,

მომავალში საბრძოლო მოქმედებები დაიწყება და წარმართება ელექტრომაგნიტურ ველზე. პროექტ „CYBER DAWN LIBYA“-ს გამომყვანებელი ვერსია იმის დასტურია, რომ ლიბიის სანაპიროებზე მდებარე კომპიუტერული უსაფრთხოების ექსპერტები და ისეთი კომპანიები, რომლებიც „VERYSIGN INC“-ს პროექტი „Cyber Dawn Libya“, რომელშიც 21 სპეციალისტი მონაწილეობდა, ორგანიზაცია „Cyber Security Forum Initiative“ (CSFI)-ის მიერ შემუშავდა. ეს იყო სხვადასხვა ქვეყნის აკადემიკოსებისა და კორპორაციების ხელმძღვანელებისგან შედგენილი ჯგუფი. პროექტის ერთ-ერთი შემქმნელი და CSFI-ის დამფუძნებელი კარმი ხიჯაზი არის საინფორმაციო დაზვერვით დაკავებული კომპანია „Unveillance“-ის გენერალური დირექტორი. არსებული ინფორმაციის მიხედვით, ამ ორგანიზაციამ დაახლოებით 1000 საფოსტო შევრეზე განახორციელა შეტევა და დაკავებული იყო ლიბიის ელექტ-



რონული ინფრასტრუქტურის განადგურებით. პროექტი მონაწილეობდა ჯერ ბარდინი, კრიპტოანალიზის სპეციალისტი, აშშ-ის ნაციონალური უშიშროების სააგენტოს ყოფილი თანამშრომელი. პროექტი ითვალისწინებდა ლიბიის სანაპიროებზე მდებარე რას-ლანუფის ნავთობგადამამუშავებელი ქარხნის მწყობრიდან გამოყვანას. ეს ქარხანა ყოველდღიურად 200 ათას ბარელ შავ მარცხელზე გადამამუშავებდა. ქარხანა მწყობრიდან უნდა გამოსულიყო „Stuxnet“-ის მსგავსი ვირუსის დახმარებით. სწორედ ამ ვირუსის დახმარებით დაზიანდა შარხან ირანში ურანის გამდიდრების პროგრამა. აშშ-ის ხელისუფლების წარმომადგენლები, რომელთაც ზემოხსენებული კიბერშეტევების თაობაზე კითხვები დაუსვეს, არც ადასტურებდნენ, მაგრამ არც უარყოფდნენ მსგავსი ოპერაციის განხორციელების შესახებ ინფორმაციას.

პენტაგონის უკანასკნელი დოკტრინა კიბერშეტევებს სამხედრო მოქმედებებთან აიგივებს და შესაბამისად, თავდაცვაში მათ გამოყენებას უშვებს. კიბერშეტევების ეთიკური ასპექტების მიმოხილველი უილიამ ბეილსი ირწმუნება, რომ აშშ-ის სამხედრო დოკტრინა კომპიუტერულ სისტემებზე შეტევებსაც ითვალისწინებს და სხვა იმ კატეგორიის სამხედრო მოქმედებებსაც, რომლებიც „საინფორმაციო ოპერაციების“ ტერმინის ქვეშ გაერთიანებას ექვემდებარება. საინფორმაციო ოპერაციები განისაზღვრება როგორც მონაწილეობის ინფორმაციისა და საინფორმაციო სისტემების განადგურების მიზნით განხორციელებული ქმედებები საკუთარი ინფორმაციისა და საინფორმაციო სისტემების დაცვისას.

მიუხედავად იმისა, რომ კადაფის ხელისუფლება, პრინციპში, ვერ შეძლებდა აშშ-ისა და ნატოს მიერ განხორციელებულ მასობრივ კიბერშეტევებს „CSIF“-მა მოახერხა იმ ჰაკერების, სულ მცირე, 10 ჯგუფის იდენტიფიცირება, რომლებიც ლიბიის ხელისუფლებას გარკვეული მიზნების მიღწევაში უწყვეტად დახმარებდა. ამ ჯგუფებიდან ერთ-ერთი შედგებოდა ერაყული „Iqzid“-ის მეომრებისგან, რომელთაც ვირუს „Here You Have“-ის შემქმნელს „ელექტრონული ჯიჰადი“ გამოუცხადეს. სავარაუდოდ, სწორედ ამ ვირუსის შეტევის მსხვერპლნი გახდნენ ისეთი კორპორაციები, როგორცაა „Google“, ამერიკის კოსმოსური სააგენტო „NASA“, ამერიკის ერთ-ერთი უდიდესი სადაზღვევო სააგენტო „AIG“ და ა. შ. ლიბია ბოლო თაობის „საინფორმაციო ოპერაციების“ გამოცდის პირველი პოლიგონად იქცა და, თუ მიღწეული წარმატებების მიხედვით ვიმსჯელებთ, ის უკანასკნელი ნამდვილად არ იქნება. *Diario de America*

# როგორ გავსდეთ ნატოს საშიშვნე

ახლა დამასკოს ქუჩებში საღამომით არაბული რეპისა და გოგონების სიცილის ხმა ისმის, ყავის სურნელი ტრიალებს და ქალაქი ჩვეულებრივი ცხოვრებით ცხოვრობს. სულ რამდენიმე თვის წინ კი საღამომით ქუჩები ცარიელი იყო. უკანასკნელი თავების მანძილზე სირიელები შეიცვალნენ. ისინი გაცილებით უფრო მობილიზებული, ნაკლებად გულუბრყვილონი და ფრთხილები გახდნენ. ახლა ისინი ერთმანეთის შესახებ ცნობებს აგროვებენ, რომ იცოდნენ, ვის შეიძლება ენდონ და ქუჩაში სიარულისას ინსტიქტურად იყურებიან სახლების სახურავებზე, რათა დარწმუნდნენ, რომ იქიდან გამველეებს სნაიპერები არ უმიზნებენ.

კითხვებზე ამჟამინდელი მდგომარეობის შესახებ ყველა ერთხმად პასუხობს, რომ ეს საშიშნელება, რაშიც ქვეყანა გახვედეს, უკვე თითქმის დასრულდა. იმისათვის, რომ ქვეყანაში ნატოს ჯარი შევიდეს, ორიდან ერთი პირობა მაინც უნდა დაკმაყოფილდეს: ქვეყანაში ოპოზიციური ანკლავი, ლიბიური ბენლახის მსგავსი ხელისუფლების მონაწილედგეთა ხელში ჩავარდნის ქალაქი უნდა არსებობდეს ან უნდა ეწყობოდეს სისხლიანი პროვოკაციები, რომლებშიც არმიის დადანიშნულება გახდებოდა შესაძლებელი. მიუხედა-

ვად დიდი მცდელობისა და ფინანსური გავლენისა, პირველი ვერ მოხერხდა ვერც დერააში, ვერც ხამაში, ვერც ჯისრ შუგურეში, ვერც ლატაკიაში, ვერც ბენიასში, ვერც აბუ კა-მალში. სტივენ ელიოტის რედაქციით გამოცემულ აშშ-ის მომდევნო შეჭრების ამსახველ ნიგნში ეს უკანასკნელი სპეციალურად იქნა აღნიშნული როგორც შეჭრისა და მთელ ქვეყანაში შემდგომი დესტაბილიზაციისთვის გამოსაყენებელი ობიექტი. ახლა ბანდიტური ჯგუფები ჯერ კიდევ რჩებიან ხომსა-

სა და ილიბის რაიონებში, მაგრამ მათი დიდი უმრავლესობა უკვე განადგურებული ან დაპატიმრებულია. რაც შეეხება სისხლიან პროვოკაციებს, მაღლობა ლმეროს, ჯერ-ჯერობით მათი თავიდან მოცილება ხერხდება. ბევრს ახსოვს, თუ როგორ განდგა პრესაში ცნობა გემიდან ქალაქ ლატაკიას დაცხრილების შესახებ, მაგრამ ზღვიდან არანაირი სროლა არ ყო-

ფილა: იქ იყვნენ მხოლოდ საპატრულო კატერები, რომელთა ამოცანა ბანდიტებისთვის მეზობელ ქალაქებში გადასვლისთვის ხელის შეშლა იყო. რისთვის იყო საჭირო ეს ტყუილი? ვის სჭირდებოდა მსოფლიოს დარწმუნება, რომ ქალაქ სირიული არმია ესროლა? ტყუილი სჭირდებოდა ქალაქ ბანდიტებს, რომლებიც მაცერტოლად რამდენიმე საცხოვრებელი კვარტალი დანაღმეს. მათ ზღვით წასვლა, სახლების ადამიანებთან ერთად აფეთქება და შემდეგ იმის თქმა სურდათ, რომ მომხდარი სწორედ იმ საზღვაო სროლების შედეგი იყო.



ჯარის მიერ ბლოკირებული რაიონიდან ნასვლის საშუალება ბანდიტებს არ მისცეს, სახლებისა და საკუთარი თავის მათთან ერთად აფეთქება კი თავად აღარ ისურვეს. პროვოკაცია ჩაიშალა. არმიისგან მოსახლეობის დაცვის მიზნით, ნატოს დროშის ქვეშ დარაზებული თურქული ჯარების შეჭრაც არ გამოვიდა. არმიის წინააღმდეგ პროვოკაციები კი კვლავაც გრძელდება. მას კიდევ და კიდევ გრძელდება უიარაღო ხალხის დახმარება უარის მითქმული ოფიცრების სოციალურ ბაზის კვირა, რომ სირიის ტელეარხებზე არ გადასცენ პროდასავლური არხების მიერ გავრცელებული ანგარიშგამოცხადებით „საზღვაო სროლა“ საუბრობდა, როგორც მრავალათასიანზე. შემოდან დახვედვით კარგად ჩანს, რომ დემონსტრანტები ერთმანეთისგან სამი-ოთხი მეტრით დაშორებულ რიგებად მიდიან, 20-30-კაციანი რიგები, ანუ დაახლოებით 600 ადამიანი. მაგრამ ტელეკრანებზე აჩვენებენ არა ზემოდან, არამედ კუთხიდან ისე გადაღებულ კადრებს, რომ ამ 600 დემონსტრანტს 25 ათასად აღელვებს.

ანალოგიურ მოვლენებს ჰქონდა ადგილი დალესტის *utro.ru*



ანკარა თითქმის არ ფარავს სურვილს, ყველაზე გავლენიან რეგიონულ სახელმწიფომ იქცას და თვით ისლამურ სამყაროს ჩაუდგას სათავეები, მაგრამ მიზნის მიღწევის მეთოდები ჟურის სულიდან გამომდინარე ადგილობრივ შემოგარენში პირველადი სტრატეგიის გამოყენებულს ჰგავს. ამგვარი პოლიტიკით თურქეთის პრემიერ-მინისტრი რაჟეპ ტაიპ ერდოღანი თავის ქვეყანას ნამდვილ საფრთხეებად აქცევს და შესაძლოა სერიოზულ უსიამოვნებასაც გადააყაროს. თანამედროვე მსოფლიოში ხომ მრავალი სულიგანია.

# მეცხე ბაშაბაშოვი რღონა, რა!

თურქეთმა განაცხადა, რომ მზადაა, 2012 წლიდან გაყინოს თავისი ყველა კავშირი ევროკავშირთან, თუ ამ ორგანიზაციის თავმჯდომარის სავარძელს საერთაშორისო აღიარების მქონე კვიპროსის რესპუბლიკის წარმომადგენელი დაიკავებს. ანკარის დემარში განპირობებულია მთელი რიგი გარემოებებით, მაგრამ მათგან უმთავრესი, მსოფლიოში უკვე ფესვგადგმული ტრადიციის შესაბამისად, კვლავ გახსნა და ნავთობს უკავშირდება.

ურთიერთობათა რთული და ჩახლართული ისტორიის გამო, ანკარა, პრინციპში, არ აღიარებს კვიპროსის რესპუბლიკას და მის ხელისუფლებას „სამხრეთ კვიპროსის ბერძნულ მთავრობას“ უწოდებს. ის გარემოება, რომ სწორედ ეს მთავრობა მთელს მსოფლიოში ქვეყნის ერთადერთ ლეგიტიმურ ხელმძღვანელობად ითვლება, თურქებს მხოლოდ მესამე ქვეყანასთან მოლაპარაკებებისას აყენებს უხერხულ მდგომარეობაში.

მიზეზი გახდა. თურქები, რომლებსაც სკოლის მერხიდან ასწავლიდნენ მოთხრობებს ბერძნული უღლიდან გათავისუფლების შესახებ, ახლა ამ უღელქვემ დაბრუნებაზე ოცნებობენ. გაერთიანების შესახებ 2004 წელს ჩატარებული რეფერენდუმის მიხედვით, 65%-მა უკან დაბრუნება მოინდომა. ამავე დროს ბერძნებს, რომელთაც ქვეყნის შესაბამისი წვლილი უნდა მიეღოთ, ურჩევნიან, ყველაფერი ისე დარჩეს, როგორც არის. მათ თურქები არ უყვართ, მით უფრო — ღარიბი თურქები. ამის დამადასტურებელი გაერთიანების წინააღმდეგ ხმის მიმცემი 76%-იანი უმრავლესობაა.



ნავთობის ნაფხვის დანაწილებაში მონაწილეობის მიზანსა და იმედათი გამოწვევების მიუხედავად, უკვე დიდი ხანია, ყველა მიეჩნება სწორედ ამგვარ მდგომარეობას, მაგრამ მოულოდნელად მოხდა ერთბაშად ორი მოვლენა, რომელთაც სიტუაციის შეცვლა შეუძლია. ჯერ ერთი, დადგა დრო, კვიპროსში, როგორც ევროკავშირის წევრმა, კავშირის თავმჯდომარის ადგილი დაიკავოს. 2012 წლის შუა პერიოდში ნახევარი წლის მანძილზე ევროკავშირის ფორმალურად ნიქოზიის წარმომადგენელი უხელმძღვანელებს.



მოადგილე ბაშირ ატალაიმ განაცხადა, რომ მისი ქვეყანა გაყინავს ყველა კონტრაქტს ევროკავშირთან, თუ ორგანიზაციაში თავმჯდომარეობა კვიპროსს გადაეცემა.

სწორედ ანალოგიური მდგომარეობა შეიქმნა ბრიუსელ-ანკარის დიალოგისას. ერთის მხრივ, თურქეთი ევროკავშირის წევრობაზე ოცნებობს, მეორეს მხრივ — არ აღიარებს ამ გაერთიანების ერთ-ერთი ქვეყნის ხელისუფლებას. ამის გამო ევროკავშირთან ნებისმიერ შეთანხმებაში თურქები ფრანკის „კვიპროსის გარდა“ ჩართვას ცდილობენ, რაც, ცხადია, მხოლოდ აღიზანებს ევროპელებს და ანკარას ევროკავშირში მალე განწევრების შანსს უმცირებს. ანკარასა და ბრიუსელის შორის არსებული ურთიერთობაში კვიპროსთან დაკავშირებული კინკლაობა უკვე ერთგვარ რიტუალურ რეჟიმად იქცა ნავთობის სანის სერიოზული დიალოგის დაწყებამდე.

ცხადია, გარდა ეკონომიკური და სოციალური განსხვავებებისა, არის პოლიტიკური უთანხმოებაც, მაგრამ უბრალო ბერძენთა უმრავლესობისთვის უმთავრეს როლს ორი ფაქტორი ასრულებს: ღრმად ფეხვადგმული ზიზი მეზობლების მიმართ და მათთვის საონსორობის განცემის სურვილის არქონა.

კუნძულის გაერთიანების ფორმულის ძიებისას, მდგრად მიმდინარე მოლაპარაკებებისა და იმედათი გამოწვევების მიუხედავად, უკვე დიდი ხანია, ყველა მიეჩნება სწორედ ამგვარ მდგომარეობას, მაგრამ მოულოდნელად მოხდა ერთბაშად ორი მოვლენა, რომელთაც სიტუაციის შეცვლა შეუძლია. ჯერ ერთი, დადგა დრო, კვიპროსში, როგორც ევროკავშირის წევრმა, კავშირის თავმჯდომარის ადგილი დაიკავოს. 2012 წლის შუა პერიოდში ნახევარი წლის მანძილზე ევროკავშირის ფორმალურად ნიქოზიის წარმომადგენელი უხელმძღვანელებს.

როგორც არ უნდა იყოს, კვიპროსის პრობლემაში რაღაც ბალანსი უკვე ჩამოყალიბდა. მდგომარეობა დაახლოებით შემდეგნაირად გამოიყურება: კუნძულის სამხრეთი ბერძნული ნაწილი ცხოვრობს და ტყეება თავისუფალი ეკონომიკური ზონის ყველა უპირატესობით, მნიშვნელოვანი ტურისტული ნაკადით, ევროკავშირისა და ევროზონის წევრობით. ეკონომიკური თვალსაზრისით, საქმიე იქ გაცილებით უკეთაა, ვიდრე თავად საბერძნეთში.

ანკარა ძალზე უხერხულ მდგომარეობაში აღმოჩნდება. ერთის მხრივ, ის არ აღიარებს სამხრეთ კვიპროსის ბერძნულ მთავრობას, მეორეს მხრივ კი, ევროკავშირი უმნიშვნელოვანესი სავაჭრო პარტნიორია. რა ქნას? ოფიციალური მოლაპარაკებები მასთან, ვის ლეგიტიმურობასაც არ სცნობს, შეუძლებელია, კონტრაქტების სრულად განყვეტაც ორგანიზაციასთან, რომელთანაც აქტიურ ვაჭრობას აწარმოებდნენ და რომელშიც შესვლა გინდა, უბრალოდ, სისუფელია. არჩევანი არ არსებობს — ორივე ვარიანტი ცუდია.

ანკარამ კი მაინც მიიღო გადაწყვეტილება: ურჩევნია, სულელად გამოიყურებოდეს, მაგრამ სიამაყე შეინარჩუნოს. საგარეო საქმეთა მინისტრის

მოადგილე ბაშირ ატალაიმ განაცხადა, რომ მისი ქვეყანა გაყინავს ყველა კონტრაქტს ევროკავშირთან, თუ ორგანიზაციაში თავმჯდომარეობა კვიპროსს გადაეცემა. რა თქმა უნდა, განცხადება ძალზე მრისხანედ ჟღერს, მაგრამ სინამდვილეში ეკონომიკური კავშირები არსად წავა, ევროკავშირის ქვეყნებთან ორმხრივი დიალოგები გაგრძელდება და თავად ევროკავშირიც, როგორც ორგანიზაცია, თურქეთის ნახევარწლიანი დუმილის გამო არ დაზარალებულა. მით უფრო, რომ საგარეო პოლიტიკა ჯერ კიდევ რჩება ეროვნული მთავრობების პრეოგნატივად: ბარონესა კეტრინ ემტონის მოღვაწეობისა და თავად მის შესახებაც ყველა ევროპელმა როდი უწყის, თუმცა საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების მხრივ ევროკავშირის უმაღლესი წარმომადგენლისთვის თავის შესვენების საბაბი მაინც გამოჩნდა.

კვიპროსსა და მის ირგვლივ ბალანსის დარღვევის მიორეაქტივებულ ნაწილსა და იმედათი გამოწვევების მიუხედავად, უკვე დიდი ხანია, ყველა მიეჩნება სწორედ ამგვარ მდგომარეობას, მაგრამ მოულოდნელად მოხდა ერთბაშად ორი მოვლენა, რომელთაც სიტუაციის შეცვლა შეუძლია. ჯერ ერთი, დადგა დრო, კვიპროსში, როგორც ევროკავშირის წევრმა, კავშირის თავმჯდომარის ადგილი დაიკავოს. 2012 წლის შუა პერიოდში ნახევარი წლის მანძილზე ევროკავშირის ფორმალურად ნიქოზიის წარმომადგენელი უხელმძღვანელებს.

პირებითაც გაუმართლათ. ვინც სჭირდება კუნძულის ჩრდილოეთში დამჭენარი, გასამხედროებული და მსოფლიოსგან იზოლირებული დამოუკიდებლობა, თუ გვერდით იქნება ნავთობით მდიდარი, ევროკავშირის წევრი, აყვავებული რესპუბლიკა?

ახლა თურქი-კვიპროსელები გაერთიანების რამდენიმე პირობას აყენებენ: ჩრდილოეთში ბერძნების ცხოვრების ქვოტები, ჩრდილოეთ კვიპროსის თურქეთთან შეთანხმების აღიარება, კუნძულზე თურქული კონტინგენტის შენარჩუნება, ხელისუფლების ორგანოებში ფართო წარმომადგენლობა და ასე შემდეგ. მაგრამ ნავთობის ნამცხვრის დანაწილებაში მონაწილეობის მიღება ძალზე დიდი ცდუნებაა ყველა პრინციპულ პოლიტიკურ საკითხზე ხელის ჩასაქნევად.

ანკარას მოვლენათა ამგვარ განვითარებაზე საუბარიც კი არ აწყობს. ჩრდილოეთ კვიპროსის დაპარგვა სერიოზულ დარტყმად იქცეოდა რეგიონში თურქეთის სტრატეგიული პოზიციის, სამხედრო თვალსაზრისით, კუნძულს ძალზე მოხერხებული მდებარეობა აქვს — ის ერთგვარი ჩაუძირავი ავიამიზილია აღმოსავლეთ ხმელთაშუაზღვისპირეთში. ახლა, როდესაც ანკარის სამხედრო-პოლიტიკური ამბიციები რეგიონში დღითიდღე იზრდება, კვიპროსის პორტები და აეროდრომები მისთვის ძალზე სასარგებლო რამაა.

თურქეთმა ძალზე ენერგიულად დაიწყო მოქმედება. ერთდროულად რამდენიმე მაკლარინოსანმა თავისი ქვეყნის პოზიცია გაახმოვანა. ჯერ ერთი — სამხრეთ კვიპროსის ბერძნული ხელისუფლება არაღიარებული მმართველობაა, ამიტომ უფლება არ აქვს, რესურსების მოპოვებაზე ლიცენზიები გასცეს. მეორე — ქვეყანა ფორმალურად ერთიანია, ამიტომ ნავთობმოპოვებიდან მიღებული შემოსავლები კუნძულის ყველა მკვიდრზე უნდა გადანაწილდეს. მესამე — ცალმხრივი ბურღვა კვიპროსის საბოლოო გაყოფისკენ მიმავალი გზაა. მეოთხე — თურქეთი თავად დაიწყებს ბურღვას შელფზე, კუნძულიდან სამხრეთით და ბოლოს, თუ ეს ვინმეს არ მოსწონს, საქმე ნავთობსაბადოების დასაცავად გაგზავნილ სამხედრო საზღვაო ძალების გემებთან ექნება.

სწორედ აქ გამოიჩინა თავი ზემოხსენებულმა ბარონესა ემტონმა. ევროკავშირის სახელით მან თურქეთს სთხოვა, „არ დაემუქროს, არ შექმნას საბაბი ურთიერთობათა გაუარესებისთვის, საფრთხის ქვეშ არ დააყენოს კეთილმზობრივი ურთიერთობები და საზღვრების შესახებ მშვიდობიანი გზით შეთანხმდეს“. იმის მოლოდინი, რომ თურქები ევროპული საგარეო საქმეთა სამინისტროს ხელმძღვანელის აზრს გაიზიარებენ, გულბრყვილობის მწვერვალი იქნებოდა. მით უფრო, რომ მალე ისინი საერთოდაც გაყინვას უპირებენ ევროკავშირთან ურთიერთობებს. სავარაუდოდ, ისინი თავიანთ გემებსაც და პლატფორმებსაც საჭირო მიმართულებით გაუშვებენ.



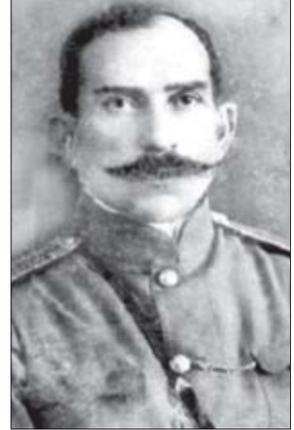
www.geworld.net  
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თანახმად ბრძანების ხელი შევუწყე გარემოებებს, რომ სისრულეში მოყვანა დაკისრებული მოვალეობა და, აგრეთვე, მივიცი სადგომი სადგურში, სადაც მისი გუნდიც უნდა ყოფილიყო. მეორე დღეს, დილით, ჩვენს პოზიციებზე ხილთან და, აგრეთვე, თვით ნატანების სადგურზე გარემონტის ბაირალი ფრიალავადა. ჯარისკაცებმა რომ გამოიღვიძნენ, ფრიალავამ განცვიფრდნენ და ერთმანეთს აკითხებოდნენ: საიდან ბარძანდნენ ჩვენთან ბრძანებულნი ჯარისკაცები და რად ფრიალავას სადგურზე მტრის ბაირალი? ამ მოვლენით განსაკუთრებით აღზფოთებულნი იყვნენ ძველად ნამსახური ოფიცრები და უნტარ-ოფიცრები.

# გენერალი მაზნისაშვილი ქართული ჯარის უსსსებ

გაბრძანება. დასაწყისი №32-33

9 და 10 აპრილს, როგორც ზევითაც ვთქვით, ვამაგრებდი პოზიციებს, ვაძლიერებდი თხრილებში მყოფ ჯარის ნაწილებს. ნასაკირალზე დავაყენე მე-4 ლეგიონი და სხვა. 10 აპრილს დავიარე ყველა პოზიციები, ვასწავლიდი ჯარისკაცებს პოზიციის გამაგრების ტექნიკას და ვუხსნიდი პოზიციური ომის აზრსა და მნიშვნელობას.



მეტი ჯანი არ იყო, ბრძანებას უნდა დავმორჩილებულიყავი. ცენტრთან ტელეგრაფის და ტელეფონის მავთულები განწყვეტილი იყო. ბრძოლის ადგილამდე მანძილი თანდათანობით იზრდებოდა და, ბოლოს, ან თვითონ მე უნდა ნავესულიყავი სოფელ ვაშნარში, ან და გამეგზავნა იმდენად საიმედო კაცი, რომელიც დააჯერებდა გამარჯვებით დამთვრალს ჩვენს მენინავე ნაწილებს!

აქ შევამჩნიე, რომ ყოველ ჯარისკაცს მეტად აღელვებდა და ანუხებდა მტრის მიერ ოზურგეთის დაჭერა. გამაგრებული ადგილობრივი მცხოვრებნი გვიამბობდნენ, რომ უნესლობას სწავლიდნენ ოსმალები ოზურგეთში, როგორ ანგრევდნენ სახლებს და ხმარობდნენ სანჯაგ შეშდა, როგორ ჰკლავდნენ, ვინც კი ამაზე ნინაღმდეგობას გაუჩვენდა. ახლო-მახლო სოფლების მცხოვრებნი შემუდარებოდნენ, რომ გამენთავისუფლებინა ოზურგეთი მტრის ხელიდან და, თავის მხრივ, მპირდებოდნენ ყოველგვარ დახმარებას. მე თვითონაც კარგად მესმოდა, რომ მცხოვრებთა სულიერი განწყობილებების ასანველიდ საჭირო იყო, რადგან უნდა დაგვეფრთხილებინა ოზურგეთი. ეს მით უფრო საჭირო იყო, რომ ოზურგეთის დაკარგვით ოსმალები ჰკარგავდნენ ხელსაყრელ პოზიციებს 1877-78 წლების რუსეთ-ოსმალეთის ომის დროს განთქმულ კინტიროშის პოზიციებამდე. ოზურგეთის რაიონში მტერს ჰყავდა არა უმეტეს ერთი ბრიგადის არტილერიით. გადაწყვიტე ოზურგეთის უკან დაბრუნება; ჩემ შტაბში შემუშავებული გეგმა მდგომარეობდა შემდეგში: ჩვენი პოზიციების მარჯვენა ფრთა მრგობროდა თავის ადგილზე და მხოლოდ ხელს შეუწყობდა ჩვენ მიერ მიტანილი იერიშის სახალხო გვარდიის რაზმს სანაპირო ჯარის ნაწილის ორი რაზმისა და სამთო ბატარეის დახმარებით გვერდით უნდა შემოეფლო მტრისათვის სოფელ ვაშნარის ოზურგეთისკენ. მათ დახმარებას გაუწევდა თხრილებში მყოფი ჯარის ნაწილები. მარცხენა ფრთას ნაგომარის უღელტეხილიდან ნასაკირალის უღელტეხილიდან უნდა შეეყვანა ოზურგეთისკენ იერიშისათვის, სანამ ეს ძალები არ მიადნენდნენ პლატაცია-ციხეამდე, რომელიც მდებარეობდა ნატანებ-ოზურგეთის გზატკეცილის პირას თვით ოზურგეთამდე. იმ წუთშივე, როგორც კი მთავარი ძალები დაიჭერდნენ ჩაის პლატაციებს, მარცხენა ფრთა გენერალ უშმათაშვილის უფროსობით უნდა გადასულიყო ფიცხელ

და გადამწყვეტ იერიშზე და დაეჭირა ოზურგეთი. ამის შემდეგ სახალხო გვარდიის ნაწილები უკან უნდა დასდევნებოდნენ დახეულ მტერს, გასულიყვნენ სოფელ ლიხაურამდე, იქ შეჩერებულიყვნენ და გამაგრებულიყვნენ. თუ ბედი არ გვიმტყუნებდა, გარდა მორალური გამარჯვებისა, ჩვენ ამით ვასწავლიდით და ვამოკლებდით ჩვენი პოზიციების ხაზს. ამ გეგმის შემუშავებისთანავე შედგენილი იქნა დისპოზიცია და დაეგზავნა ჯარის ყველა ნაწილებს. 11 აპრილს, დილით ადრე, მთავარმა ძალებმა მიიტანეს მტერზე იერიში სოფელ ვაშნართან. მოხდა ფიცხელი შეტაკება. ოსმალები გამაგრებულნი იყვნენ, მაგრამ აღფრთოვანებული გვარდიელების მიწოდება მტერმა ვერ გაუძლო, დასცალა პოზიციები და დაიხილა გზატკეცილით ოზურგეთისაკენ.

დასახმარებლად გაგზავნილი სანაპირო ჯარის ორი რაზმი დაედეგნა მტერს, რომელიც განვა ჩაის პლატაციებში, ბრძოლა სერიოზულ ხასიათს იღებდა. იყო დაჭრილების დენა, მაგრამ ჯარებმა აღფრთოვანება იმდენად ძლიერი იყო, რომ გამარჯვება ადვილად შესაძლებელი იყო. მაგრამ... დილის 10 საათი იქნებოდა, რომ ჩემთან შტაბში მოვიდა შიკრიკი, მთავრობის თავმჯდომარის მიერ გაგზავნილი, და მომიტანა შემდეგი ბრძანება: **„გენერალ მაზნისაშვილს, ჩვენს მთავრობას და ოსმალეთის მთავრობას შორის დაიდო დროებითი ზავი. ამ ბრძანების მიღებისთანავე თქვენი პირადი პასუხისმგებლობის ქვეშ დაუყოვნებლივ უნდა შეაჩეროთ სამხედრო მოქმედება. ააფრიალებეთ თეთრი დროშა, გაგზავნეთ პარლამენტორები და აცნობეთ ეს ოსმალეთის სამხედრო უფროსებს. აცნობეთ, რომ თუ ეს მათ ჯერ არ იციან, მათი მთავრობა მოკლევანში გამოუგზავნის ამგვარივე ბრძანებას. ჩხენკელი“**. შიკრიკმა ჩამომართვა ხელნერილი არამც თუ იმის შესახებ, რომ ბრძანება ჩავიბარე, არამედ რომელ საათზე და რომელ წუთზე გამოემცხადა უნდა გადასულიყო ფიცხელ

მეტი ჯანი არ იყო, ბრძანებას უნდა დავმორჩილებულიყავი. ცენტრთან ტელეგრაფის და ტელეფონის მავთულები განწყვეტილი იყო. ბრძოლის ადგილამდე მანძილი თანდათანობით იზრდებოდა და, ბოლოს, ან თვითონ მე უნდა ნავესულიყავი სოფელ ვაშნარში, ან და გამეგზავნა იმდენად საიმედო კაცი, რომელიც დააჯერებდა გამარჯვებით დამთვრალს ჩვენს მენინავე ნაწილებს!

1 აპრილი ღამის 3 საათზე ჩემთან რონოდში მოვიდა შიკრიკი მთავრობისაგან და გადმომცა დეკრეტი, რომ ჩვენმა მთავრობამ შეჰკრა პირობა გერმანიასთან, რის ძალითაც გერმანია არ მისცემს ნებას ომალებს, წინ წამოინიოს, ამ დეკრეტთან ერთად ჩემ განკარგულებაში იგზავნებოდა გერმანიის ქვეითი ჯარის გუნდი ოფიცრის უფროსობით.

მე უნდა მიმეცა ნებართვა გერმანიელი ოფიცრისათვის, გამოეყიდა მას გერმანიის ბაირალი ჩოლოქის ხიდზე, აგრეთვე, უნდა მიმეცა მისთვის საშუალება, გადასულიყო ოსმალებთან და გამოეცხადებინა მათთვის, რომ ამ დღიდან საქართველოს ტერიტორია იმყოფებოდა გერმანიის ჯარების მფარველობის ქვეშ. გამოგზავნილი გუნდი უნდა დარჩენილიყო ნატანებში, გერმანიის ბაირალი უნდა აღმართულიყო, აგრეთვე, ნატანების სადგურზედაც. ამასთან, მატყობინებდნენ, რომ გერმანელების მეორე გუნდი იგზავნებოდა სადგურ სამტრედიის ნების დასაცავად, როდესაც ფოთიდან ტფილისში გამოივლიდნენ გერმანიის სამხედრო ნაწილები. ჩემ შეკითხვაზე — საიდან გაჩნდა ტფილისში გერმანიის სამხედრო ნაწილები, შიკრიკმა მიპასუხა, რომ გერმანიის რეგულარული ჯარების ჩამოსვლამდე ტფილისში შეედა მთელი ათასეული ადგილობრივი მცხოვრებ და ტყვე გერმანელებისაგან. ამ ათასეულიდან გამოიგზავნა ჩემს განკარგულებაში თითო გუნდი ნატანებში და სამტრედიამში.

თანახმად ბრძანებისა ხელი შევუწყე გერმანიელი ოფიცრს, რომ სისრულეში მოეყვანა დაკისრებული მოვალეობა და, აგრეთვე, მიეცემა სადგომი სადგურში, სადაც მისი გუნდიც უნდა ყოფილიყო. მეორე დღეს, დილით, ჩვენს პოზიციებზე ხილთან და, აგრეთვე, თვით ნატანების სადგურზე გერმანიის ბაირალი ფრიალავადა. ჯარისკაცებმა რომ გამოიღვიძნენ, ფრიალავამ განცვიფრდნენ და ერთმანეთს აკითხებოდნენ: საიდან ბარძანდნენ ჩვენთან ბრძანებულნი ჯარისკაცები და რად ფრიალავას სადგურზე მტრის ბაირალი? ამ მოვლენით განსაკუთრებით აღზფოთებულნი იყვნენ ძველად ნამსახური ოფიცრები და უნტარ-ოფიცრები.

ჩვენს რონოდში გარკვევით მოისმოდა ოფიცრების დრტინვა. აღზფოთებით ლაპარაკობდნენ, რომ გერმანელებთან ერთად არ იბრძოდნენ ოსმალებთან და სხვა. იძულებული გავხდი, თავი მომეყარა ოფიცრებისათვის და ამეხსნა მათთვის, რომ გერმანელები მოვიდნენ ჩვენთან და დედად ვიყავი ჩემი დადგენილი პირობის ძალით დადებული პირობის ძალით გერმანელებმა უნდა დაცივან ტერიტორიის საზღვრები ოსმალების შემოსევისაგან. ამგვარად, ძლიერ-ძლივობით დავაშოშმინე აღელვებული ოფიცრები. ამ ამბების შემდეგ ფრონტის მართვა-გამგეობის გასაადვილებლად შტაბი გადავიტანე ლანჩხუთში, რადგანაც დროებითი ზავის მდგომარეობა ჯერ კიდევ გამოურკვეველი იყო და არ ვიცოდი როდის გათავადებოდა მოლაპარაკება ოსმალებთან, უნებურად გვიხდებოდა პოზიციების გაუმჯობესება მუშაობა.

ლეგული გავხდი, თავი მომეყარა ოფიცრებისათვის და ამეხსნა მათთვის, რომ გერმანელები მოვიდნენ ჩვენთან ტფილისიდან ჩვენი მთავრობის განკარგულებით და რომ დადებული პირობის ძალით გერმანელებმა უნდა დაცივან ტერიტორიის საზღვრები ოსმალების შემოსევისაგან. ამგვარად, ძლიერ-ძლივობით დავაშოშმინე აღელვებული ოფიცრები. ამ ამბების შემდეგ ფრონტის მართვა-გამგეობის გასაადვილებლად შტაბი გადავიტანე ლანჩხუთში, რადგანაც დროებითი ზავის მდგომარეობა ჯერ კიდევ გამოურკვეველი იყო და არ ვიცოდი როდის გათავადებოდა მოლაპარაკება ოსმალებთან, უნებურად გვიხდებოდა პოზიციების გაუმჯობესება მუშაობა.

ამასთან ერთად, ადგილობრივ მცხოვრებთ ვთხოვე, შედგომოდნენ გზატკეცილების, სასოფლო გზებისა და ხიდების შეკეთებას, ამ მიზნით მიეცათ მათ საჭირო ფული, იარაღი და მასალა. საქმის გასაადვილებლად და პოზიციებისა და დაწესებულებათა შორის ცნობების მინდვინის დასაქარებლად ცხენოსანი ჯარის უყოლობის გამო, მოვიხიზოვე საქართველოს ჯარების მომარაგების უფროსისაგან ტელეფონისა და ტელეგრაფის მასალები. ამასთან ერთად, მივმართე გზათა მინისტრს თხოვნით, გამოეგზავნა ჩემს განკარგულებაში ტელეგრაფზე მომუშავე კოლონა ტელეგრაფისა და ტელეფონის ქსელის გასაბმელად ფრონტის მიდამოებში. გზათა მინისტრმა ჩემი თხოვნა დაუყოვნებლივ დააკმაყოფილა და სადგურ ლანჩხუთში გამოცხადდა ჩვენთან ტელეგრაფი ბარაბა სურგულაძე მუშებით. ამასთან ერთად, რაიონული კომისიების საშუალებით მივმართე ნინადადებით ადგილობრივ მცხოვრებთ, რომ ყველა მათი სოფლები შეერთებულიყვნენ იქნებინა ტელეგრაფითა და ტელეფონით და, აგრეთვე, ერთმანეთთან და ყველა ეს დარჩებათ მათ, თუ ყველა სოფლების მცხოვრებნი მოიტანენ თავიანთ გზებზე საჭირო ბოძებს, რომელთა მოჭრის ნება ეძლევათ მათ უფასოდ ახლო-მახლო მდებარე ტყეებში. მცხოვრებნი სიხარულით შეხედნენ ჩემს ნინადადებას და ძალიან მოკლე ხანში მთელი ოზურგეთის მაზრა მოიფინა ტელეგრაფისა და ტელეფონის ქსელით. ჩემი დივიზიის შემადგენლობას აკლდა მთელი ერთი ლეგიონი, რადგან 1-ლი ქვეითი ლეგიონი დატყვევებული იყო ბათუმში ოსმალების მიერ. პოზიციებზე იდგა მე-2 და მე-4 ლეგიონები, ხოლო მე-3 ლეგიონი ოსმალეთთან ომის

დაწყებიდანვე შეადგენდა ქვეითის გარნიზონს. ვისარგებლე მშვიდობიანობით და ვთხოვე კორპუსის უფროსს, ნება დაერთო, შემედგინა ახლად 1-ლი ლეგიონი იქნა შედგენილი უკვე ტფილისში 1-ლი ლეგიონის შტაბი, ტანთა მოკავშირეობისა, ფეხსაცმელების და საბარგო ქარავნის მთელი კომპლექტით.

ლეგიონის უფროსად დანიშნული იყო ძველი მებრძოლი ოფიცერი პოლკოვნიკი ალექსანდრე ფურცელაძე. სამტრედიისა და ჯარო სადგომების უქონლობის გამო ლეგიონის შტაბი მოვთავსე ახლომდებარე სოფელ კულაშში, სადაც მუდმივად ლეგიონის შედგენას. ამავე ხანს ეკუთვნის შტაბით გათვალისწინებული ცალკე ესკადრონის შედგენაც. ლანჩხუთში გამოცხადდა ჩემთან ოფიცერთა და ჯარისკაცთა ჯგუფით კორნეტი ს. ფხაკაძე და მოახსენა, რომ ის გამოგზავნილია ჩემს განკარგულებაში ჩემს დივიზიამ (ცალკე ესკადრონის შესადგენად. ესკადრონის შედგენა დამთავრდა რამდენიმე დღეში. რადგან ამისათვის საკმარისი იყო როგორც იარაღი, ისე ჯარისკაცები, ესკადრონი მზად იყო, მაგრამ ცხენების უყოფრობის გამო ის უფრო ქვეით ჯარს ნააგავდა, ვიდრე კავალერიას.

ტფილისის არ ჰქონდა საშუალება, გამოეგზავნა ჩემთვის ცხენები, მაგრამ ამ დროს მივიღე დეკრეტი ქვეითის გარნიზონის უფროსის — პოლკოვნიკ ს. ჩხეიძისაგან, რომ ნავთსადგურში ოდესიდან მოვიდა გემი რაზმით 80 კაციამდე, 100 ცხენი და სამხედრო საბარგო ქარავანით, 500 თოფით და სანოვაგით 4.000 ფუტამდე.

გარნიზონის უფროსის შეკითხვაზე — რისთვის მოვიდნენ ან სად მიდიან — მათმა უფროსმა განაცხადა, რომ ისინი მოვიდნენ სამხრეთ დასავლეთის ფრონტიდან რევოლუციის დასახმარებლად. გარკვეული მიზანი მათ არ ჰქონდათ და გემმა შემთხვევით მოიყვანა ისინი ფოთში. უფროსებმა მათ არ ჰყავდათ არც ოფიცერი და არც სამხედრო მოხელე.

ამასთან ერთად, ჩხეიძე მწერდა, რომ თითქმის ნახევარს შეადგენენ ადგილობრივი მცხოვრებნი, ქართველები და სომხები, რომლებიც უკვე ნავიდ-ნაშვიდნენ თავიანთ სახლებში. ჩხეიძეს გაუგზავნე ბრძანება, მთელი მათი ქონება და, აგრეთვე, დანარჩენი ჯარისკაცები მოვთავსებინა მატარებელში და გამოეგზავნა ჩემს შტაბში.



**ბოროტი ქნები ლაპარაკობდნენ, ვითომ გვარდია დაბრუნდა ტფილისში საქარტველოს დამოუკიდებლად გამომცხადების დღის — 26 მაისის ზეიმში მონაწილეობის მისაღებად. ნამდვილად კი, როგორც მე ვფიქრობ, სახალხო გვარდიის ტფილისში დაბრუნება მჭიდროდ დაკავშირებული იყო მოსალოდნელ აჯანყებულთა დუხეთში, ლიხუში და შივდიხ სამეგრელოსა და ოსეთში.**

მეორე დღეს სადგურ ლანჩხუთში მოვიდა ზემოლანჩხუთელი ეშელონი. მოსულ ჯარისკაცებს აფხუ-სენი, რომ ჩვენ, ქართველები, განვადგომოთ ომს ოსმალეთთან და, თუ ისინი მართლა დასახმარებლად მოვიდნენ, მაშინ მათ დაუყოვნებლივ გავგზავნი პოზიციებზე და ჩავერიცხავ ჯარის ნაწილებში. ჩემი წინადადება არ ესია-მოვდა, მითხრეს, ჩვენ ომი-სათვის არ მოვსულვართ, რე-კონსტანტინის გაღმავების და-სახმარებლად მოვდივართ. მაშინ მივეცი წინადადება, წასულიყვნენ ტფილისში, სა-დაც მათ ამ მიზნით გამოიყე-ნებდნენ.

ამასთან ერთად, მივმართე ტფილისს და ვთხოვე სამხედ-რო მინისტრს, მათ მიერ ჩამო-ტანილი ქონება დაეტოვებინ-ათ ჩემთვის ახალი დივიზიის საჭიროებისათვის.

ნებართვა რომ მივიღე, მო-სული ჯარისკაცები გავგზავნე ტფილისში, ხოლო ქონება გა-ვანაწილე სამხედრო ნაწილებ-სა და დანებსებულებათა შო-რის, ამასთან, თოვები, რომ-ლებიც შეეკეთებას საჭიროებ-და, გავგზავნე ტფილისში.

ამგვარად, ს. ფხაკაძის ქვე-ითმა ესკადრონმა მიიღო 84 ცხენი. დასასრულ, ამ ხნის დასახ-სიათებლად, მინდა აღვნიშო-რი ფაქტები.

ჩემი დივიზიის შტაბი საქ-მის გასადავლებლად გადა-ტანილ იქნა სოფელ ლანჩხუთ-ში, მე კი დავრჩი რონოდებში, რადგან ხშირი მგზავრობა მიხდებოდა ნატანებსა და სამ-ტრედიამი.

სამტრედიამი ერთ-ერთი მგზავრობის დროს ლანჩხუთ-ში სამწუხარო ამბავი მოხდა. სადგურის სადგომში სამსა-ხურის მოვალეობის შესრუ-ლების დროს, ჩემი დივიზიის შტაბის უფროსი, გენერალუ-რი შტაბის პოლკოვნიკი კოს-ტილი მხეცურად მოჰკლა არ-ტილერიის პრაპორშჩიკმა ნე-რეთელმა.

დივიზიამ დაჰკარგა მამაცი და კარგი მუშაკი, რომლებმაც მთელი თავისი ენერჯია და ცოდნა საქართველოს ინტე-რესებს შეაღია.

საუკუნო ხსენება იყოს შე-ნი, გულგრილი და პატიოსანი მეომარი!

მკვლელი წერეთელი დაა-ტუსაღეს და გადასცეს სავე-ლე სამხედრო სასამართლოს.

რა ბედი ეწია, არ ვიცი, ხო-ლო შემდეგში გავიგე, რომ ცი-

ხიდან მალე გაათავისუფლეს. მოკლულ კოსტილის მაგიე-რად ჩემი დივიზიის შტაბის უფროსად კორპუსის შტაბი-დან გამოგზავნეს პოდპოლ-კოვნიკი გიორგი ალექსანდ-რეს ძე თუხარელი, რომელმაც დაასრულა გენერალური შტა-ბის მოჩქარებული კურსები. მეტი-მეტად ენერგიული ადამიანი, მშვენიერად მომზა-დებული, როგორც საზოგა-ოდელ სამხედრო, ისე შტაბის სამსახურისათვის. შემდეგში თუხარელმა დაამტკიცა, რომ მშვენიერი ადმინისტრატო-რი იყო.

აპრილის შუა რიცხვებში, როდესაც რაზმის შტაბი ჯერ კიდევ ნატანებში იყო, ჩემთან მოვიდა დეპუტაციის ოსოხი-დან. დეპუტაციაში შედიოდა ქალაქის მოურავი და აფხაზე-თის ეროვნული საბჭოს სამი წევრი.

**დეპუტაციამ მომართა თხოვნით, გამენმინდა ბოლ-შევიკებისაგან როგორც სო-ლუმი, ისე მთელი აფხაზეთი.**

**დელეგაციას განვუცხადე, რომ ამ საკითხის გადწყვეტა ჩემი კომპეტენციის გარეშეა, რომ დანიშნული ვარ იმ რა-ზმის უფროსად, რომელიც ეომება მხოლოდ ოსმალებს და რომ აფხაზეთის დახმარე-ბის საკითხის გადაწყვეტა დამოკიდებულია საქართვე-ლოს მთავრობისაგან.**

**დელეგაცია გაემგზავრა ტფილისში მთავრობასთან. ერთი დღის შემდეგ მთავ-რობის თავმჯდომარისაგან მივიღე ბრძანება, გამოემე-ჩემი ჯარებიდან ცალკე რაზ-მი და გამეგზავნა იგი აფხა-ზეთში ბოლშევიკებთან საბ-რძოლველად.**

ამ რაზმის შედგენა ჩემთვის მეტად ძნელი საქმე იყო. რად-გან ჩემი დივიზიიდან ორი ლე-გიონი ფრონტის გულს შეად-გენდა. ადგილობრივი მცხოვ-რებლებისაგან შემდგარი რა-ზმები იცავდნენ თავიანთ ქო-ჩებს და მინდვრებს და არავი-თარ შემთხვევაში თავის პო-ზიციებს თავს არ გაანებებდ-ნენ. მე-3 ლეგიონი არ იყო მთელი ფრონტის გულს შეად-გენდა. ადგილობრივი მცხოვ-რებლებისაგან შემდგარი რა-ზმები იცავდნენ თავიანთ ქო-ჩებს და მინდვრებს და არავი-თარ შემთხვევაში თავის პო-ზიციებს თავს არ გაანებებდ-ნენ. მე-3 ლეგიონი არ იყო მთელი ფრონტის გულს შეად-გენდა. ადგილობრივი მცხოვ-რებლებისაგან შემდგარი რა-ზმები იცავდნენ თავიანთ ქო-ჩებს და მინდვრებს და არავი-თარ შემთხვევაში თავის პო-ზიციებს თავს არ გაანებებდ-ნენ. მე-3 ლეგიონი არ იყო მთელი ფრონტის გულს შეად-გენდა. ადგილობრივი მცხოვ-რებლებისაგან შემდგარი რა-ზმები იცავდნენ თავიანთ ქო-ჩებს და მინდვრებს და არავი-თარ შემთხვევაში თავის პო-ზიციებს თავს არ გაანებებდ-ნენ.

მივმართე სახალხო გვარ-დიის შტაბის უფროსს ვალ-ჯულელს და ვთხოვე, აელო თავისთავზე ამოცანის სის-



ბინერალი მაზნიასვილი

რულეში მოყვანა აფხაზეთში. ჯულელმა განმიცხადა, რომ ამის შესახებ მას ჰქონდა ლა-პარაკი პირდაპირი მავთუ-ლით მთავრობასთან და რომ სწორედ მას აქვს დაკისრებუ-ლი აფხაზეთის განქვედა ბოლშევიკებისაგან, რომ ის დღესვე გასცემს განკარგუ-ლებას და სახალხო გვარდია გაემგზავრება აფხაზეთისა-კენ.

გვარდიის ნაწილების აფხა-ზეთში შესვლის დაწვრილები-თი ცნობები არა მაქვს, რად-გან გვარდიის მთავარი შტაბი მოხსენებას ვზავნიდა უშუა-ლოდ ტფილისში და ამგვარად გვერდს მიქცევდა მე და ჩემს შტაბს.

ამ ხანის შედეგის იყო, რომ ბოლშევიკები განდევნეს გუ-დაუთის იქით. სოხუმში მთა-ვარი შტაბიდან გამოყოფილ იქნა საველე შტაბი, რომელიც უნდა დარჩენილიყო სოხუმში და რომელსაც ჰყავდა 50 კა-ცისაგან შემდგარი რაზმი გუ-დაუთში. ხოლო თვით მთავა-რი შტაბი მთავარი ძალებით დაბრუნდა ტფილისში.

**ბოროტი ენები ლაპარა-კობდნენ, ვითომ გვარდია**

ნი ჯარებით, ჩვენივე თვალით დავინახეთ, როგორ დათარე-შობდნენ ოსმალები ოზურ-გეთში.

ითქმის ყველა სახლში ჩა-მოსხნილი იყო კარებისა და ფანჯრების ჩარჩოები, მცხოვ-რებლების საოჯახო ნივთები და ქონება წინდანინვე გაეტა-ნათ ქალაქიდან. ელექტრონის სადგურში, რომელიც ეკუთვ-ნოდა ჩემს თარჯიმანს გერმან გოცხტიძეს, მანქანებიდან მო-ეხსნათ და წაეღოთ ბათუმში ელექტრომოტორები. ქალაქ-ში თანდათანობით ბრუნდუ-ბოდნენ გაქცეულები.

1919 წლის 3 თებერვალს მი-მინვეს სამხედრო მინისტრის გიორგაძის კაბინეტში, იქ იყ-ვნენ მინისტრის ამხანაგი ა. გედევანიშვილი, სახალხო გვარდიის შტაბის უფროსი ვ. ჯულელი და ამავე შტაბის წევ-რი ა. დგებუაძე. მინისტრმა ამიხსნა, რომ ახალციხისა და ახალქალაქის გენერალ-გუ-ბერნატორის გენ. მაყაშვილის საქმე კარგად ვერ არის, რომ პირველ თებერვალს სოფელ არალისთან, უდესთან და ვახ-ნართან დაბანაკებულ ჯარებს დაეცნენ აჯანყებული ადგი-ლობრივი მცხოვრებნი და ჩვე-ნი ჯარები იძულებულნი გახ-დნენ, უკან დაეხიათ, რომ ყარ-სში დაარსდა მუსლიმანების ცალკე რესპუბლიკა, რომელ-საც სათავეში უდგას ახალცი-ხის მცხოვრები სერვერბეგ ათაბაგი, რომელიც სცდი-ლობს განდევნოს ჩვენი ადმი-ნისტრაცია და ჯარები ახალ-ციხისა და ახალქალაქის მაზ-რებშიდან, რომ მთავრობა უკ-მაყოფილოა გენერალ მაყაშ-ვილის მოქმედებით და განზ-რახვა აქვს, ის თანამდებობი-დან გადააყენოს და მის ად-გილზე მე დამნიშნოს.

გავეცანი რა უფრო საფუძ-ვლიანად საქმის ვითარებას, იქვე განვეცხადე სამხედრო მინისტრს, რომ ახალციხის გენერალ-გუბერნატორობას ვიკისრებ მხოლოდ იმ შემთხ-ვევაში, თუ ჩემს განკარგულე-ბაში იქნება ათასი ჯარისკა-ცი, და რადგან გენერალ მა-ყაშვილის დამარცხებული ჯა-რები ამ საქმეში ველარ ივარ-გებენ, ეს ჯარები უნდა წამო-იყვანონ ახალციხიდან, დაას-ვენონ, შეავსონ ახალი ჯარის-კაცებით, შესცვალონ ნანი-ლობრივ უფროსთა შემადგენ-ლობა და მხოლოდ მაშინ გამო-იყენონ ისინი როგორც სამ-ხედრო ძალა.

სახალხო გვარდიის მთავა-რი შტაბის უფროსმა ვალ-

ჯულელმა მითხრა, რომ მის განკარგულებაში იმყოფება ამჟამად სოფ. ხაშურში გვარ-დიის 15.000 კაცისაგან შემდ-გარი ჯარი, რომელიც ვადმო-ვა ჩემს განკარგულებაში, რო-გორც კი თანხმობას გან-ვაცხადებ.

მე განვაცხადე ჩემი თანხ-მობა და იმავე ღამეს დანიშ-ნულ ვიქენი ახალციხისა და ახალქალაქის მაზრების გენე-რალ-გუბერნატორად და იქ დაბანაკებული ჯარების უფ-როსად.

4 აპრილს გავემგზავრე მე-2 დივიზიის ნაწილით და იმა-ვე დივიზიის ცხენოსანი ჯა-რის ცალკე ესკადრონი.

იმავე დღეს საღამოზე მივე-დი ახალციხეში.

**გენერალი მაყაშვილი იყო ძველი, გამოცდილი სარდა-ლი, რომელსაც დასავლეთის ფრონტზე უწოდეს მეტსახე-ლად „თხრილების გენერა-ლი“.**

**გენერალ მაყაშვილის აზ-რით, აჯანყება ვრცელდება მაზრებში არა იმიტომ, რომ სერვერბეგე და მისი დამქაშ-ნი ოსმალეთის ემისრები არი-ან და ახორციელებენ ოსმა-ლეთის პოლიტიკას, არამედ იმიტომ, რომ მთავრობის და-ბალმა ადმინისტრაციულმა აპარატმა, ჯერ ერთი, თავის მოუმზადებლობით და, მეო-რე, თავისი ტლანქი და მოუ-რიდებელი ქვეითი და ადგი-ლობრივი ადამიანთა და ჩვე-ულეების შელახვით ისე გა-აბოროტა მთელი მცხოვრებ-ნი, რომ ისინი მზად არიან, მი-ეკედლონ ყველას, ვინც კი დაიფარავს მათ ამ „მხეცვბი-საგან“, როგორც უწოდებდ-ნენ ადგილობრივი მცხოვ-რებნი მთავრობის კომის-რებს, და რომ სერვერბეგე ამით სარგებლობს თავისი მიზნების განსახორციელებ-ლად.**

გენ. მაყაშვილმა თანაც დასძინა, რომ თუმცა ის ირიცხება გენერალ-გუბერნა-ტორად, ე.ი. ალჭურვილია უმაღლესი ადმინისტრაციუ-ლი უფლებით, საქმით მაინც არავითარი უფლება არა აქვს და კომისრები და მათი მოხე-ლენი მოქმედებენ განსაკუთ-რებული ინსტრუქციებით, რომლებიც ტფილისიდან მოს-დით და რომელთა შინაარსი მან არ იცის.

**გაბრკალება შემდეგ ნომარში**

**ისტორიული ენციკლოპედია**

გაბრკალება შემდეგ ნომარში

**გაბრკალება შემდეგ ნომარში**

**„ისტორიული ენციკლოპედია“**

ფურნალი დღევანდლობის აქტიურ სან-კითხებად ეხმარება და ქვეყნის ახლო თუ შო-რეულ წარსულსაც ვრცლად მიმოიხილავს. პრობლემები, რომლებზეც „ისტორიული მექ-ვიდრობის“ ფურცლებზე მსჯელობენ, უთუოდ მიქცევენ მკითხველთა ყურადღებას, რადგან „ისტორიული მექვიდრობა“ საქართველოს წარსულსა და აწმყოს ობიექტურად ასახავს. ფურნალის რედაქტორია თამარ ქორიძე.

**„ისტორიული ენციკლოპედია“**

არასამთავრობო ორგანიზაცია — „ისტორიული ენციკლოპედია“ — გამოცხადება ისტორიული დოკუმენტების კრებულთა სერიას, რომელიც XVII-XIX საუკუნეების საქართველოს ისტორიის უმნიშვნელოვანეს მოვლას დასაყვამაში გამოხატავს. მნიშვნელოვანია მკითხველთა ფართო წარსულთან, რამეთუ პოლიტიკური კონსერვატორის გარდა, მხოლოდ ისტორიულ ფაქტებსა და მათი უმნიშვნელოვანესი წარსულ სინამდვილეს. თუკი ბავშვთაგან დასაწყისში ისტორიული ფაქტებით მანიპულირების გზად და საშუალო ტანდემის, გამოცხადება ფრიად დროული და აქტუალურია. მსურველებს კრებულების შეკრება შეუძლიათ ნიგნის მალაზიკაში. დამატებითი ინფორმაციისათვის დარჩეთ: 34-32-95.



# ქრონოგრაფი

www.geworld.net  
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95



## კახი-კაეკა

კანადელმა რეჟისორმა რობ სპენსმა, რომელმაც ბავშვობაში მარჯვენა თვალი დაიზიანა, წლების შემდეგ ის ვიდეო კამერით ჩაანაცვლა. „აიბორჯ ჯგუფმა“ შეძლო, წარმატებით გაერთმია თავი რთული ამოცანისათვის და სპენსისთვის გადაენერგა ხელოვნური თვალი, რომელიც იმავდროულად ვიდეო-კამერასაც წარმოადგენს. რეჟისორის დაზიანებული თვალის ადგილას ინფრანითელი გამოსხივების მქონე თვალის გადაენერგვით სპენსი ცნობილი ფილმის „ტერმინატორის“ გმირს დაემსგავსა. კამერას შეუძლია ჩაინეროს ყველაფერი, რაც სპენსის მხედველობის არეალში ხვდება და მიღებული ჩანაწერი კომპიუტერს გადასცეს. აღნიშნული ვიდეო-კამერა უდიდესი წინ გადადგმული ნაბიჯია ვიდეო მეთვალყურეობის სისტემის განვითარების მიმართულებით, რომელიც ასეთი პოპულარულია დასავლურ საზოგადოებაში.

# მსოფლიოს ყველაზე პოპულარული კოქტეილები

კოქტეილი რამდენიმე სასმელის შერევის შედეგად მიიღება. შერეული ინგრედიენტების მიხედვით, საბოლოო შედეგიც, ცხადაა, მრავალნაირი შეიძლება იყოს, მაგრამ კოქტეილთა უმეტესობისთვის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი შემადგენელი ნაწილი ყინულია. უმჯობესია, თუ ამ ყინულს ნაკლებად მინერალიზებული ან განმენდილი წყლით დაამზადებენ. მიუხედავად კოქტეილთა მრავალფეროვნებისა, მსოფლიოში ყველაზე დიდი პოპულარობით რამდენიმე მათგანი სარგებლობს.



ლაზე ძლიერი კოქტეილი შექმნეს. Long Island Ice-tea Cocktail-ი მალე ძალიან პოპულარული გახდა, გარეგნულად ძალიან ჰგავდა ცივ ჩაის, მაგრამ მის შემადგენლობაში შემაველი 14-14 მილილიტრი ტრიფლ სეკი, თეთრი რომი, ჯინი, არაყი და ტეკილა აშკარად ჭარბობს 28 მილილიტრი ჩაის არმატს.

### მოხიტო

მოხიტო რომისა და პიტნისგან მზადდება. მოხიტოს ორი სახეობიდან ერთი ნაკლებალკოპოლურია, მეორე კი სრულიად უალკოპოლო. ამ სასმელის ისტორია კუბაში იწყება, აშშ-ში კი პოპულარული 1980-იანი წლებიდან გახდა. მოხიტო ძირითადად ინგრედიენტისგან შედგება: რომი, შაქარი, ლიმონი, სოდიანი წყალი და პიტა.

### „კოსმოპოლიტენი“

ერთ-ერთი ვერსიით, ეს კოქტეილი სპეციალურად ციტრუსის არყის Absolut Citron-ისთვის შეიქმნა. „კოსმოპოლიტენი“, როგორც წესი, მალე ჭიქებში ლიმონის არყის, ლიქიორ „კუანტროს“, მოცვის წვენი და ნახევარი ლიმონის ახლადგამონურული წვენი შერევის შედეგად მზადდება.

### „დაიპირი“

დღეს ამ სახელწოდების ბევრი კოქტეილი არსებობს, მაგრამ მათგან ორიგინალი მხოლოდ ერთია. მის დასამზადებლად თეთრი რომი, ლიმონის წვენი და შაქარი ან შაქრის სიროფი გამოიყენება.

### „მარბარიტა“

ეს კოქტეილი, ალბათ, ყველათვის ნაცნობია. მის დასამზადებლად ტეკილას იყენებენ და სხვა ინგრედიენტების ცვლით მის უამრავ სახეობას ქმნიან, როგორც ზაფხულის გამაგრილებელ სასმელს. მიუხედავად ამისა, კლასიკური მარბარიტას დასამზადებლად თითონი ტეკილასა და ლიმონის წვენს ნახევარი ლიქიორი კუანტრო ემატება. ეს კოქტეილი უფრო შეიკერში კეთდება და ცივი უნდა მიირთვათ.

### „ლონგ აილენდი“

მშრალი კანონის დროს აშშ-ში ყველაზე ადვილი და ყვე-



### „პინა კოლდა“

„პინა კოლდა“ კარიბული ტკბილი კოქტეილია. მისი სახელი ქართულად გაფილტრულ ანანასს ნიშნავს. ასე ეძახდნენ ანანასის ახლადგამონურულ წვენს, რომელსაც



### „B52“

„B52“ სამფენოვანი ლიქიორისგან შედგება. კოქტეილის კლასიკურ რეცეპტში ეს ლიქიორებია: ყავი, ბეილისი და



# სამშენებლო შოკოლადი

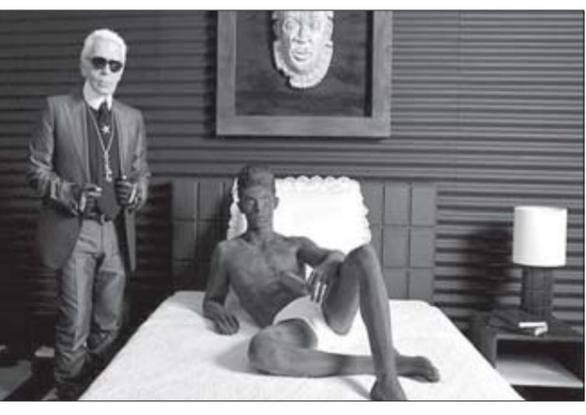
შოკოლადის ნაწარმი რომ მთელ მსოფლიოში უგემრიელეს ნუგარადაა მიჩნეული და დიდი პოპულარობით სარგებლობს, ამაზე არავინ კამათობს, მაგრამ შოკოლადის მწარმოებელ კომპანიებს წარმოუდგენლად მაშინ გაუმართლათ, როდესაც შოკოლადის მასალისგან სამოსის, ფეხსაცმლის, ავეჯისა თუ ოთახის კედლების შექმნა დაიწყეს.



ზოგიერთი ნიმუშის დასამზადებლად 80-მდე ტონა შოკოლადი კი იხარჯება. მაგალითად, დიზაინერ შარლ ლაგერფელდის ესკიზით ჩამოსხმული მისივე შოკოლადის მუზა ერთ-ერთ სასტუმროში „აშენებულ“ შოკოლადის ნომერში „დაასახლეს“. ამ ნომერში ყველაფერი შოკოლადისა და ნაყინისგანაა დამზადებული. მოქანდაკე პატრიკ როჯერს კი 11 ტონა ბელგიური შოკოლადი დასჭირდა იმისათვის, რომ ლაგერფელდის მუზა ზემოხსენებულ შოკოლადის ნომერში შოკოლადისავე საწოლში წამოეწვინა.

დასავლეთ ლონდონში მდებარე მალაზიამ ფეხსაცმლისა და შოკოლადის გაერთიანება მოინდომა და შედეგად არ დააყოვნა. პენსილვანიაში კი ნევერისგან შემდგარმა ჯგუფმა ორი თვე და 1500 გირვანქა შოკოლადი მოანდომა ულამაზესი და უგემრიელესი ციხესიმაგრის აგებას. სამწუხაროდ, ამ შედეგის მნახველებს მისი დაგემოვნება არ შეეძლოთ. ციხესიმაგრე ერთნაირად გამძლეობაზე იყო გათვლილი, თუმცა მისი დეკორაცია სეზონურად იცვლებოდა.

ჩინეთში შოკოლადისგან დაამზადეს არა მხოლოდ ავტომობილი BMW, არამედ ჩინეთის კედლის ანალოგიც, რომლის სიგრძე 33 ფუტს შეადგენდა და რომლის შექმნასაც 80 ტონა შოკოლადი დასჭირდა.





**აელიტა ანდრა**

აელიტა ნამდვილი ვარსკვლავია აბსტრაქტული მხატვრობის მოყვარულთა შორის. ხატვა ერთი წლის ასაკიდან დაიწყო. მის ნახატებს, ალბათ, ვერასოდეს ნახავდა ფართო აუდიტორია, რომ არა ბედნიერი შემთხვევა. ერთხელ ბრუკლინის სამხატვრო გალერეა Brunswick Street Gallery-ის დირექტორმა მარკ ჯემინსონმა ერთ ფოტოგრაფთან შეხვედრისას დაინახა ნახატები, რომელიც ძალიან მოეწონა და გადაწყვიტა, ჩაერთო ყოველწლიურ საგამოფენო პროგრამაში. დაიბეჭდა ბუკლეტები, დამზადდა რეკლამები და მხოლოდ ამის შემდეგ გაირკვა, რომ ეს ნახატები ფოტოგრაფის 2 წლის ქალიშვილს ეკუთვნოდა. დირექტორი შოკირებული დარჩა, მაგრამ პროგრამას ვერ შეცვლიდა და ამგვარად აელიტას ხელოვნება მსოფლიომ იხილა.

**ქრონოგრაფი**



www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

# მსოფლიოს ყველა დროის ყველაზე ჭკვიანი ბავშვები

ეს პატარები მსოფლიომ ყველა დროის ყველაზე ჭკვიან ბავშვებად აღიარა. მათი ნიჭი უდიდეს გაცეხებასა და აღფრთოვანებას იწვევს.



**კიმი უნგ-იონგი**

კორეელმა კიმ უნგ-იონგმა 4 წლის ასაკში უნივერსიტეტში ჩააბარა. იგი 1962 წელს დაიბადა და, მიუხედავად იმისა, რომ მას შემდეგ მრავალი წელი გავიდა, ამ დრომდე გინესის რეკორდსმენად ითვლება, როგორც ყველაზე მაღალი IQ-ს (210) მქონე. 3 წლისას უკვე შეეძლო კითხვა იაპონურ, კორეულ, გერმანულ და ინგლისურ ენებზე. როდესაც 5 წელი შეუსრულდა, კიმი იმდენად რთული მათემატიკური ამოცანები გამოიყვანა, რომ მთელი მოფლიო შოკში ჩააგდო. ამ დროს უკვე საუბრობდა ჩინურ, ესპანურ, ფილიპინურ და გერმანულ ენებზეც. 4 წლისამ Hanyang-ის უნივერსიტეტში ჩააბარა, ხოლო 7 წლისა სამშაოდ მიიწვიეს NASA-ში. 15 წლისამ სადოქტორო დისერ-

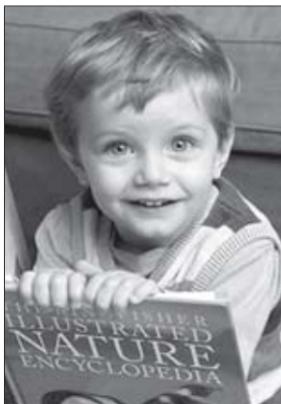


ტაცია დაიცვა ფიზიკაში Colorado State University-ში და 1978 წლამდე ამერიკაში მუშაობდა. შემდეგ დაბრუნდა კორეაში, დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია სამშენებლო და საპროექტო დარგში და მიიწვიეს კორეის ყველაზე ცნობილ უნივერსიტეტში Chungbuk National University, სადაც დღესაც მოღვაწეობს.



**აკრიტი ნანდანი**

აკრიტი ინდოეთში დაიბადა და მას იქ ყველა იცნობს, როგორც ყველაზე ჭკვიან ბავშვს — იასლავის IQ 146-ს შეადგენს. ბიჭმა პოპულარობა 2000 წელს მოიპოვა — 7 წლის ასაკში უნებურად ქირურგიული ოპერაცია ჩაატარა. პაციენტი იყო მეზობელი 8 წლის გოგონა, რომელიც ხელის დამწვრობისგან იტანჯებოდა — ვერ შლიდა და კეცავდა მუჭს. აკრიტიმ შესაბამისი ხელსაწყოების გარეშე ყველაფერი იღონა და გოგონას ხელი გადაარჩინა. ამ ამბის შემდეგ ბიჭს სასწავლებლად წავიდა Chandigarh College-ში და დღეს ინდოეთში ყველაზე პატარა სტუდენტად ითვლება.



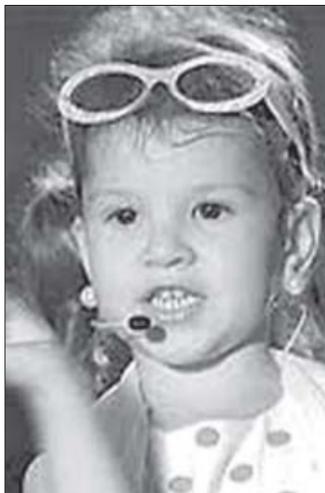
**ოსკარ რიგლი**

2010 წელს ყველაზე ჭკვიან ბავშვად ექსპერტებმა 2 წლის ოსკარ რიგლი აღიარეს. მისი IQ კოეფიციენტი 160 ქულას შეადგენს და თვით ალბერტ აინშტაინის კოეფიციენტს უტოლდება. ბავშვი გასაოცარ ლექსიკურ მარაგს ფლობს, რამდენიმე დღის წინ კი დედას დაწვრილებით უამბო პინგვინთა გამრავლების სტადიებზე ყველა დეტალის დასაბუთებით, რითაც შოკში ჩააგდო არა მარტო დედა, არამედ ექსპერტებიც. ცნობილმა ოქსფორდულმა კლუბმა „მენსამ“, რომელიც უმაღლესი ინტელექტის ადამიანთა ჯგუფს აერთიანებს, ოსკარი თავის რიგებში უკვე მიიღო.



**ბარზილი სმიტი**

გრეგორი 1990 წელს დაიბადა და 12 წლის ასაკამდე ოთხჯერ წარადგინეს ნობელის პრემიაზე. კითხვა 2 წლისამ ისწავლა, ხოლო 10 წლისამ უნივერსიტეტში ჩააბარა. პატარა გენიოსი არამარტო მეცნიერებით, არამედ მსოფლიოს ირგვლივ მოგზაურობითაცაა დაკავებული და ბავშვთა უფლებების დაცვის მთავარ აქტივისტად ითვლება. გრეგორი მოძრაობა International Youth Advocates-ის დამფუძნებელია. თავის დროზე მას შეხვდნენ ბილ კლინტონი და მიხეილ გორბაჩოვი, გაეროს ერთ-ერთ სხდომაზე კი სმიტი სიტყვით გამოვიდა.

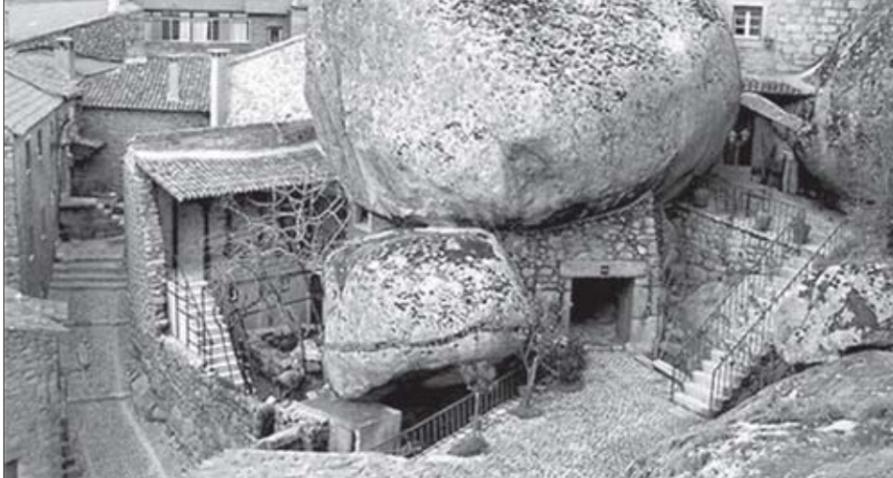


**კლავდიასტამბანი**

იგი 2002 წელს მომღერალ პავლა სტრატანის ოჯახში დაიბადა და ამჟამად ითვლება ყველაზე პატარა შემსრულებლად, რომელმაც ესოდენ დიდი პოპულარობა მოიპოვა. განსაკუთრებით ცნობილი გახდა ალბომის — La vrsta de trei ani გამოსვლის შემდეგ (მაშინ 3 წლის იყო). მიუხედავად თავის ასაკისა, გოგონამ უკვე რამდენიმეჯერ ჩაატარა ორსაათიანი კონცერტი დიდი აუდიტორიის წინაშე. მას ასევე ალბომი აქვს MTV-ის პრემია, როგორც ყველაზე პატარა შემსრულებელს.

# კლდეები ნაგები სოფელი

პორტუგალიის სოფელ მონსანტოში ეს გასაოცარი სახლები ოდესღაც კლდეში გამოკვეთეს და უზარმაზარი ლოდებით ააგეს. მიუხედავად იმისა, რომ სახლები დიდი ხნის წინათ აშენდა და თანამედროვე სტანდარტებთან საერთო არაფერი აქვს, უფრო ძვირადღირებულია, ვიდრე XXI საუკუნის ფემინისტური შენობები. 1937 წლის შემდეგ ამ სოფელს მუზეუმის სტატუსი მიენიჭა.



# 18 წელი აფხაზეთის ტრაგედიიდან

## ტრაგედიის მიზეზები და დაქვევის გზები

18 წელი გავიდა აფხაზეთის ტრაგედიიდან. ამ გადმოსახედიდან „საქართველო და მსოფლიოს“ თავიანთ მოსაზრებებს უზიარებენ პიროვნებები, რომლებმაც კარგად იციან ამ ტრაგედიის გამომწვევი მიზეზები და ამ ტრაგედიის დაძლევის გზებიც.

**მურმან ნაჭყალიანი, საზოგადოება „ზუგდიდელის“ თავმჯდომარის მოადგილე:**

„სამწუხაროდ, როგორც ქართველების, ისე აფხაზების მოუქნელმა, ხისტმა და, მე ვიტყვოდი, ახლომხედველურმა პოლიტიკამ მიგვიყვანა ამ ტრაგედიამდე. დღეს აუცილებელია კონკრეტული გზების მოძებნა დიალოგის დასაწყებად. დღეს მუშტისა და ხმლის მოქნევის დრო არ არის. დღეს ჭკუას ჭკუა უნდა დაფუპირისპიროთ.“

პირველ რიგში აუცილებლად უნდა აღდგეს რუსეთთან კეთილშობილური ურთიერთობა. რატომ არ გაფორმდა რუსეთსა და საქართველოს შორის ურთიერთობის ჩარჩო-ხელშეკრულება? იმიტომ,

რომ რუსები ამბობდნენ, ჩვენ კი გავალთ საქართველოდან, მაგრამ აქ არ უნდა ჩადგნენ სხვა ქვეყნის ძალები, რაზეც საქართველომ თავი შეიკავა. შედეგად კი მივიღეთ დაკარგული ტერიტორიები. რაც შეეხება დიალოგის დაწყებას აფხაზებთან, ეს უნდა მოხდეს ყოველგვარი შუამავლობის გარეშე. შუამავალი მაინც შუამავალია, რადგან ის ეწვევა ორმაგ თამაშს. რეალობიდან გამომდინარე, საერთაშორისო ორგანიზაციები მხოლოდ და მხოლოდ თავის სასარგებლოდ, ყოველმხრივ ცდილობენ, გაინაგროდონ თავიანთი ყოფნა კონფლიქტის ზონაში, რადგან მათ თითოეულ წარმომადგენელს მაღალი ანაზღაურება აქვს.“



**რაეო ბენდელიანი, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ქართულ-აფხაზური შერეული ოჯახების“ ხელმძღვანელი:**

„ძალიან დასანანია, რომ არც ქართველებს და არც აფხაზებს იმდენი ჭკუა არ ეყოთ, რომ ერთმანეთისთვის ტყვიები არ დაეშინათ. ქართველებს და აფხაზებს შორის ჩატყვი-

ლი ხიდის აღსადგენად დიდ როლს თამაშობს ქართველი და აფხაზი ნათესავების, შერეული ოჯახების წარმომადგენლების შეხვედრები. ჩემი ორგანიზაციის 8 წლის არსებობის მანძილზე ათასობით ქართველი და აფხაზი შერეული ოჯახის წარმომადგენელი შეხვდა ერთმანეთს. ასევე მიმაჩნია, რომ ამ ორ ერს შო-

რის უნდა განვითარდეს ერთობლივი ბიზნესსაქმიანობები, რის მიმართაც ძალიან დიდ ინტერესს იჩენენ აფხაზები. ამას კი ხელისუფლებისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების მხარდაჭერა სჭირდება.“

**ზურაბ კპარაცხელიანი, სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ზუგდიდის ორგანიზაციის ხელმძღვანელი:**

„სოხუმის დაცემის დღე, 27 სექტემბერი, დამთხვავდა ერთმანეთს დღესასწაულს და ეს, ალბათ, სასჯელი იყო უფლისაგან მოვლენილი. რეალურად კი ჩვენი დაცემა მაშინ დაიწყო, როცა ევრო-ამერიკული და რუსული იმპერი-ალიზმის მიერ წაქეზებულმა ოპოზიციამ რუსთაველზე

ზარბაზანი გამოაგორა და პირდაპირი დამინებით ჭურვები დაუშინა ზვიად გამსახურდიას კანონიერ და ეროვნულ ხელისუფლებას. სოხუმის დაცემა, აფხაზეთის დაკარგვა და ყველა სხვა დანარჩენი უბედურებაც შედეგია იმ დიდი ტრაგედიისა, რაც დატრიალდა 1991-92 წლებში. მე ორაკული არა ვარ, მაგრამ ჩვენი უბედურება ამით არ დამთავრდება, ჩვენ წინ უარესი ტრაგედიები გველოდება, თუ ერში არ ამუშავდა თვითგადარჩენის რეულექსი და სასწრაფოდ თუ არ მოვლო ბოლო იმას, რასაც სააკაშვილის ანტიეროვნული რეჟიმი ჰქვია.“

ლალა ქირია

## რატომ სოდავენ სამეგრელო ზემო-სვანეთის სააღმსრულებლო ბიუროს თანამშრომლები?

სამსახურებრივი თანამდებობის ბოროტად გამოყენების მოტივით სამიოდე თვის წინ დააკავეს სამეგრელო-ზემო სვანეთის სააღმსრულებლო ბიუროს უფროსი ირაკლი ამანათიძე. მიუხედავად ამისა, ამ ბიუროს თანამშრომლები მაინც არ იშლიან არაკეთილსინდისიერ საქმიანობას. ამის დასტურია ზუგდიდში მცხოვრები ლეილა ნაჭყალიანის მიმართ ამ ბიუროს თანამშრომლების — თამთა გოგიასა და გიორგი ეჯიბიას მიერ ჩადენილი უსამართლო ქმედება.



ლეილა ნაჭყალიანი განცხადებით მიმართა ზუგდიდის რაიონულ პროკურორს. მასში ნათქვამია: „2010 წლის 7 დეკემბერს მოქალაქე ინდირა ზანთარაიასაგან ვისესხე 3000 დოლარი, შედგა სანოტარო წესით წერილობითი შეთანხმება — გაფორმდა სესხის ხელშეკრულება პროცენტის დარიცხვის გარეშე ოთხი წლის ვადით, ე. ი. მევალეს სესხი უნდა დაბრუნებოდა 2014 წლის შვიდ დეკემბერს. ი. ზანთარაიამ კი ვალის დაბრუნება ვადაზე ადრე, 2011 წლის წლის დასაწყისში მომთხოვა. მე მაშინვე დავუბრუნე 2000 დოლარი, ხოლო დარჩენილი 1000 დოლარის დაბრუნებას შევპირდი ხელშეკრულებით მითითებულ ვადაში, რაზედაც იგი არ დამთანხმდა და ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში შეიტანა სარჩელი. სასამართლომ დააკაყოფილა მისი მოთხოვნა.“

ლეილა ნაჭყალიანი განცხადებით მიმართა ზუგდიდის რაიონულ პროკურორს. მასში ნათქვამია: „2010 წლის 7 დეკემბერს მოქალაქე ინდირა ზანთარაიასაგან ვისესხე 3000 დოლარი, შედგა სანოტარო წესით წერილობითი შეთანხმება — გაფორმდა სესხის ხელშეკრულება პროცენტის დარიცხვის გარეშე ოთხი წლის ვადით, ე. ი. მევალეს სესხი უნდა დაბრუნებოდა 2014 წლის შვიდ დეკემბერს. ი. ზანთარაიამ კი ვალის დაბრუნება ვადაზე ადრე, 2011 წლის წლის დასაწყისში მომთხოვა. მე მაშინვე დავუბრუნე 2000 დოლარი, ხოლო დარჩენილი 1000 დოლარის დაბრუნებას შევპირდი ხელშეკრულებით მითითებულ ვადაში, რაზედაც იგი არ დამთანხმდა და ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში შეიტანა სარჩელი. სასამართლომ დააკაყოფილა მისი მოთხოვნა.“

მათთვის სასურველ პიროვნებას. ამასთან, თ. გოგია პირად საუბარში გარკვეულ დაინტერესებას იჩენდა ანტიკვარული ვაზების მიმართ, ხშირად მოდიოდა ჩემთან სახლში და ამონებებსა და თუ იყო ადგილზე. უნდა ავღნიშნო ის ფაქტიც, რომ ჩემს მევალეს — ი. ზანთარაიას, ერთი პირობა, უნდოდა 100 ლარად გაყიდული საძინებელი 800 დოლარის ანგარიშში წაეღო, მაგრამ რატომღაც გადაიფიქრა.“

გაყიდული საქონელი ამჟამად ისევ ლეილა ნაჭყალიანთან ინახება. სიმართლის გარკვევამდე ის წინააღმდეგია, გასცეს თავისი ქონება, რის გამოც მუდმივი ზენოლისა და მუქარის ქვეშაა. გავრცელებული ვერსიით, ავეჯის მყიდველს — ანა მილორავას აქვს მეორადი ავეჯის მაღაზია. მას არც უნახავს ავეჯი, ისე შეიძინა აღმსრულებელთ. გოგიასაგან, რაც ერთგვარ ეჭვს ბადებს. ლეილა ნაჭყალიანის მოთხოვნა, თამთა გოგიასა და გიორგი ეჯიბიას მიმართ აღიძრას სისხლის სამართლის საქმე. იმედი აქვს პროკურატურა დაადგენს ჭეშმარიტებას.

ლალა ქირია, ზუგდიდი

**მედიანიუსი**  
საინფორმაციო სააგენტო  
<http://www.medianews.ge>

**წვიდა ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსის სამეგრელო**

ს.ს „გაართიანებული ტელეკომი“	602602
შპს „ახტალი“	700818
შპს „მაგთიკომი“	200320
შპს „ჯეოსელი“	700305
შპს „ბილიანი“	200333

ფოთისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტია:

ს.ს „თი ბი სი ბანკის“ ფოთის ფილიალი  
ბანკის კოდი 220101937;  
ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით იხ. მენიუში: სსპალასსპა — ქველმოქმედება — ფ. ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ ფონდის დირექტორს, დეკანოზ თეოდორე ბასილიანს:

ქ. ფოთი, ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3, ტელ.: 8(293) 70736, მობ.: (599)936563, e-mail: eparqia-f@mail.ru

**საქართველო** **ესტუბრეთ ჩვენს სივს**

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოფუა  
გაზეთი ხელმძღვანელოვს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.  
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6  
ტელ.: 234-32-95; e-mail: info@geworld.net